

Господарське право - тести 2012-2013

Відповідно до Господарського кодексу України діяльність негосподарюючих суб'єктів, спрямована на створення і підтримання необхідних матеріально-технічних умов їх функціонування, що здійснюється за участі або без участі суб'єктів господарювання є:

- господарським забезпеченням діяльності негосподарюючих суб'єктів;
- господарсько-виробничим забезпеченням діяльності негосподарюючих суб'єктів;
- підприємницьким забезпеченням діяльності негосподарюючих суб'єктів;
- організаційно-господарським забезпеченням діяльності негосподарюючих суб'єктів;
- господарчим забезпеченням діяльності негосподарюючих суб'єктів;

Сферу господарських відносин становлять:

- господарсько-торговельні відносини;
- господарсько-виробничі відносини;
- господарсько-споживчі відносини;
- організовано-господарські відносини;
- органічно-господарські відносини.

До методів правового регулювання господарських відносин належать :

- метод пропозицій;
- метод владних велінь (приписів);
- метод владних рекомендацій;
- господарсько-правовий метод;
- метод порівняльного правознавства.

За метою здійснення господарська діяльність буває таких видів :

- виробнича;
- некомерційне господарювання;
- комерційне посередництво;
- виконання робіт та надання послуг;
- торговельна господарська діяльність

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- економічна самостійність;
- невтручання державних та інших органів;
- систематичність;
- правомірність;
- ініціативність.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- наявність мети – отримання і розподіл прибутку;
- тривалий характер;
- систематичність;
- здійснення її на власний ризик;
- ініціативність.

Свобода підприємництва полягає у :

- вільному виборі видів підприємницької діяльності, не заборонених законом;
- вільному розпорядженні валютною виручкою;
- вільному нарахуванню та сплаті податків;
- вільному встановленню цін;
- вільному залученню природних ресурсів..

Учасниками відносин у сфері господарювання є :

- господарські суб'єкти;
- посадові особи органів державної влади;

- споживачі;
- споживчі групи;
- громадяни – учасники господарського договору.

Не належить до конституційних основ правового господарського порядку в Україні :

- непорушність права приватної власності;
- свобода господарського договору;
- забезпечення державою захисту конкуренції у підприємницькій діяльності;
- взаємовигідне співробітництво з іншими країнами;
- економічна багатоманітність.

Загальним принципом господарювання в Україні є :

- свобода господарського договору;
- вільний вибір видів господарської діяльності;
- вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України;
- захист національного споживача;
- заборона втручання органів державної влади у господарські відносини.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- систематичність;
- господарчість;
- правомірність;
- ініціативність;
- економічна самостійність.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- систематичність;
- ініціативність;
- правомірність;
- економічність;
- мета – одержання і розподіл прибутку.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- здійснення на власний ризик;
- ініціативність;
- правомірність;
- системність;
- економічна самостійність.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- систематичність;
- дохідність;
- правомірність;
- ініціативність;
- економічна самостійність.

Ознакою підприємницької діяльності не вважається :

- систематичність;
- правомірність;
- ініціативність;
- конкурентність;
- економічна самостійність.

Свобода підприємництва полягає у :

- вільному виборі видів підприємницької діяльності, не заборонених законом;
- вільному наймі працівників;

- вільному нарахуванні та сплаті податків;
- вільному встановленні цін;
- вільному залученні природних ресурсів;
- вільному використанні природних ресурсів;
- вільному розпорядженні валютною виручкою.

Свобода підприємництва полягає у :

- вільному виборі видів підприємницької діяльності, не заборонених законом;
- вільному розпорядженні валютною виручкою;
- вільному нарахуванні та сплаті податків;
- вільному виборі організаційних форм, передбачених законом;
- вільному залученні природних ресурсів;
- вільному використанні монопольного становища;
- вільному встановленні цін.

Ознакою некомерційної господарської діяльності не вважається :

- ініціативність;
- систематичність;
- правомірність;
- спрямованість на досягнення економічних результатів;
- здійснення на власний ризик;
- спрямованість на досягнення соціальних результатів;
- самостійність.

Ознакою некомерційної господарської діяльності не вважається :

- ініціативність;
- спрямованість на досягнення соціальних результатів;
- систематичність;
- спрямованість на одержання прибутку.
- спрямованість на досягнення економічних результатів;
- самостійність;
- правомірність.

Ознакою некомерційної господарської діяльності не вважається :

- економічність;
- ініціативність;
- систематичність;
- з метою досягнення соціальних результатів;
- з метою досягнення економічних результатів;
- без мети одержання прибутку;
- самостійність.

Не належить до конституційних основ правового господарського порядку в Україні :

- визнання усіх суб'єктів права власності рівними перед законом;
- економічна багатоманітність;
- забезпечення державою захисту конкуренції у підприємницькій діяльності;
- взаємовигідне співробітництво з іншими країнами;
- непорушність права приватної власності;
- свобода господарського договору;
- вільний найм працівників.

Не належить до конституційних основ правового господарського порядку в Україні :

- економічна багатоманітність;
- захист прав споживачів;
- забезпечення державою захисту конкуренції у підприємницькій діяльності;
- взаємовигідне співробітництво з іншими країнами;

- добросовісність, справедливість та розумність;
- недопущення протиправного позбавлення права власності;
- судовий захист прав та інтересів суб'єктів господарювання.

Не належить до конституційних основ правового господарського порядку в Україні :

- забезпечення державою екологічної безпеки;
- визнання і дія в Україні принципу верховенства права;
- забезпечення державою захисту конкуренції у підприємницькій діяльності;
- взаємовигідне співробітництво з іншими країнами;
- недоторканність суб'єктів господарювання;
- захист прав споживачів;
- свобода господарського договору.

Які із відповідей є неправильними: „З метою створення сприятливих організаційних та економічних умов для розвитку підприємництва органи влади на умовах і в порядку, передбачених законом ...” ?

- стимулюють інноваційну діяльність;
- надають підприємцям земельні ділянки;
- надають підприємцям пільги в оподаткуванні;
- звільняють підприємців від сплати ввізного мита.
- здійснюють первісне облаштування неосвоєних територій;
- подають підприємцям інші види допомоги;
- сприяють підприємцям у підготовці кадрів.

Які із відповідей є неправильними: „З метою створення сприятливих організаційних та економічних умов для розвитку підприємництва органи влади на умовах і в порядку, передбачених законом ...” ?

- звільняють підприємців від сплати ввізного мита;
- надають підприємцям земельні ділянки;
- стимулюють інноваційну діяльність;
- стимулюють модернізацію технології;
- сприяють підприємцям в організації інформаційного обслуговування їх діяльності;
- здійснюють первісне облаштування неосвоєних територій;
- надають підприємцям ліцензії.

Які із відповідей є неправильними: „Підприємницька діяльність припиняється ...” ?

- у разі припинення існування підприємця;
- на підставі рішення суду у випадках передбачених законами;
- з власної ініціативи підприємця;
- у разі закінчення строку дії ліцензії;
- у разі закінчення дії торгового патенту;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом;
- у разі подання завідомо неправдивих відомостей.

Які із відповідей є неправильними: „Підприємницька діяльність припиняється ...” ?

- у разі закінчення строку дії ліцензії;
- у разі припинення існування підприємця;
- з власної ініціативи підприємця;
- у разі закінчення строку дії встановленої квоти;
- на підставі рішення суду у випадках передбачених законами;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом;
- у разі визнання підприємця непрацездатним.

Яка із відповідей, передбачених Господарським кодексом України, є неправильною: „Підприємницька діяльність припиняється ...”:

- у разі подання завідомо неправдивих відомостей;

- у разі закінчення строку дії ліцензії;
- з власної ініціативи підприємця;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених законами;
- на підставі виконавчого напису нотаріуса;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом;
- у разі припинення існування підприємця.

Які із відповідей є неправильними: „Підприємницька діяльність припиняється ...” ?

- у разі зупинення дії ліцензії;
- на підставі рішення суду у випадках передбачених законами;
- з власної ініціативи підприємця;
- у разі закінчення строку дії ліцензії;
- у разі припинення існування підприємця;
- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом;
- у разі подання завідомо неправдивих відомостей.

Не можуть здійснювати некомерційну господарську діяльність:

- органи державної влади;
- державні організації;
- посадові особи органів місцевого самоврядування;
- органи влади;
- посадові особи;
- споживчі кооперативи;
- казенні підприємства.

Ознаками підприємницької діяльності є :

- юридична рівність;
- самостійність;
- систематичність;
- вільне волевиявлення;
- мета – досягнення економічного результату;
- правомірність;
- ініціативність;
- здійснення на власний ризик;
- наполегливість.

Ознаками підприємницької діяльності є :

- періодичність;
- юридична рівність;
- мета – досягнення економічного результату;
- самостійність;
- мета – одержання і розподіл прибутку;
- систематичність;
- правомірність;
- здійснення на власний ризик;
- інноваційність.

Ознаками підприємницької діяльності є :

- інноваційність;
- самостійність;
- мета – одержання і розподіл прибутку;
- правомірність;
- ініціативність;
- комерційний розрахунок;
- періодичність;
- юридична рівність.

- здійснення на власний ризик;

Загальними принципами господарювання в Україні є:

- захист національного товаровиробника;
- свобода господарського договору;
- обмеження державного регулювання економічних процесів;
- захист національного споживача;
- свобода підприємницької діяльності у межах, визначених законом;
- вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України;
- вільний вибір видів господарської діяльності;
- рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання;
- заборона втручання органів державної влади у господарські відносини.

Загальними принципами господарювання в Україні є:

- вільний вибір видів господарської діяльності;
- захист національного товаровиробника;
- рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання;
- вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України;
- обмеження державного регулювання економічних процесів;
- захист економічної багатоманітності;
- заборона втручання органів державної влади у господарські відносини;
- свобода підприємницької діяльності у межах, визначених законом;
- свобода встановлення цін.

Загальними принципами господарювання в Україні є:

- обмеження державного регулювання економічних процесів;
- свобода підприємницької діяльності у межах, визначених законом;
- захист національного товаровиробника;
- вільний рух капіталів, товарів та послуг на території України;
- захист національного споживача;
- вільний вибір видів господарської діяльності;
- заборона втручання органів державної влади у господарські відносини;
- рівний захист державою усіх суб'єктів господарювання;
- свобода господарського договору.

Не є предметом регулювання Господарського кодексу України:

- трудові відносини;
- договірні відносини;
- фінансові відносини, що виникають у процесі формування бюджетів;
- організаційно-господарські відносини;
- майнові відносини, що регулюються Цивільним кодексом України;
- господарсько-виробничі відносини;
- земельні відносини;
- внутрішньогосподарські відносини;
- відносини щодо використання атмосферного повітря.

Підприємництво здійснюється на основі :

- самостійного формування підприємцем програми діяльності;
- вільного найму підприємцем працівників;
- комерційного розрахунку;
- власного комерційного ризику;
- самостійного вибору підприємцем постачальників і споживачів продукції, що виробляється;
- вільного укладення господарського договору;
- економічної багатоманітності;
- вільного вибору підприємцем організованих форм;

- вільного здійснення конкурентної політики.

При укладенні трудового договору (контракту, угоди) підприємець зобов'язаний забезпечити:

- безпечні умови праці;
- належні умови праці;
- оплату праці не нижчу від визначеної законом;
- комфортні умови праці;
- інші соціальні гарантії відповідно до законодавства України ;
- оплату праці не нижче від прожиткового мінімуму;
- одержання оплати праці не менше одного разу на місяць;
- задовільні умови праці;
- своєчасне одержання оплати праці працівниками.

Вкажіть правильно положення Господарського кодексу України, що стосуються некомерційної господарської діяльності :

- підприємництво забороняється на основі рішення відповідного органу місцевого самоврядування;
- здійснюється у галузях (видах діяльності), в яких забороняється підприємництво;
- здійснюється суб'єктами господарювання комунального сектору економіки;
- здійснюється суб'єктами господарювання державного сектору економіки;
- здійснюється іншими суб'єктами господарювання, яким здійснення господарської діяльності у формі підприємництва забороняється законом;
- іншими суб'єктами господарювання, яким заборонено здійснення господарської діяльності;
- іншим суб'єктам господарювання, яким здійснення господарської діяльності у формі підприємництва забороняється на основі рішення відповідного органу державної влади;
- здійснюється суб'єктами господарювання приватного сектору економіки;
- у галузях (видах діяльності) в яких не допускається заняття господарською діяльністю.

Учасниками відносин у сфері господарювання є:

- держава;
- суб'єкти господарювання;
- споживачі;
- громадяни, які виступають засновниками суб'єктів господарювання;
- органи державної влади, наділені господарською компетенцією;
- територіальні громади;
- органи місцевого самоврядування, наділені господарською компетенцією;
- Автономна Республіка Крим;
- інші суб'єкти публічного права.

Вкажіть які із відповідей є неправильними: „З метою створення сприятливих організаційних та економічних умов для розвитку підприємництва органи влади на умовах і в порядку, передбачених законом ...”:

- стимулюють модернізацію технології;
- надають підприємцям ліцензії;
- регулюють ціни у сфері господарювання;
- звільняють підприємців від сплати ввізного мита;
- не сприяють підприємцям в організації інформаційного обслуговування їх діяльності;
- надають підприємцям земельні ділянки;
- здійснюють первісне облаштування неосвоєних територій;
- застосовують до підприємців адміністративно-господарські санкції;
- стимулюють інноваційну діяльність.

Не можуть здійснювати некомерційну господарську діяльність:

- державні підприємства;
- органи місцевого самоврядування;
- посадові особи органів державної влади;
- органи державної влади;
- відповідні місцеві голови;
- органи влади;
- посадові особи;
- секретарі місцевих рад;
- казенні підприємства.

Не можуть здійснювати некомерційну господарську діяльність:

- казенні підприємства;
- органи місцевого самоврядування;
- посадові особи органів державної влади;
- органи державної влади;
- голови районних рад;
- органи влади;
- посадові особи;
- відповідні місцеві голови;
- об'єднання співвласників багатоквартирних будинків.

Вкажіть неправильні відповіді: „Свобода підприємництва полягає у ...”:

- вільному виборі видів підприємницької діяльності, не заборонених законом;
- вільному розпорядженні валютною виручкою;
- вільному нарахуванню та сплаті податків;
- вільному встановленню цін;
- вільному використанню природних ресурсів;
- здійсненню підприємницької діяльності в будь-яких організаційних формах, передбачених законом;
- вільному наймі працівників;
- вільному використанню чужих позначень;
- економічній багатоманітності.

Т Е М А .

Строк виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта не може бути більшим ніж :

- один місяць;
- рік;
- робочих днів;
- календарних днів;
- робочих днів.

До актів локального нормотворення вищої юридичної сили господарського законодавства належать :

- рішення місцевих органів виконавчої влади;
- засновницький договір акціонерного товариства;
- рішення органів місцевого самоврядування;
- правила внутрішнього трудового розпорядку;
- статут юридичної особи - суб'єкта господарювання.

Характерною особливістю господарського законодавства є :

- системність;
- некодифікованість;
- структурованість;
- всебічність;
- комплексний характер.

Господарський кодекс встановлює відповідно до Конституції України правові основи :

- господарського правопорядку;
- господарських відносин;
- господарського управління;
- підприємницької діяльності;
- господарської діяльності.

У разі якщо чинним міжнародним договором, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, встановлено інші правила щодо підприємництва, ніж ті, що передбачено законодавством України, застосовуються правила :

- законодавства України;
- законодавства України, а в разі його відсутності, міжнародного договору;
- законодавства України або міжнародного договору;
- міжнародного договору з питань, не врегульованих законодавством України;
- міжнародного договору.

Звіт про відстеження результативності регуляторного акта оприлюднюється регуляторним органом не пізніше як у _____ строк з дня підписання цього звіту :

- трьохденний;
- місячний;
- двохденний;
- тридцятиденний;
- десятиденний.

Господарський кодекс України був прийнятий :

- січня року;
- січня року;
- грудня року;
- січня року;
- січня року.

Господарський кодекс України набрав чинності :

- березня року;
- січня року;
- квітня року;
- січня року;
- січня року.

Нормативні акти господарського законодавства міністерств, інших органів державної виконавчої влади, органів господарського управління та контролю вважаються :

- функціональними;
- виконавчими;
- галузевими;
- владними;
- відомчими.

Державній реєстрації підлягають нормативні акти господарського законодавства міністерств, інших органів державної виконавчої влади, органів господарського управління та контролю, якщо вони :

- мають загальний характер;
- мають правовий характер;
- мають відомчий характер;
- мають нормативний характер;
- мають міжвідомчий характер.

Нормативні акти господарського законодавства, які підлягають державній реєстрації, набирають чинності :

- через місяць після їх державної реєстрації;
- в день їх державної реєстрації;
- на наступний день після їх державної реєстрації;
- не раніше дня їх державної реєстрації;
- через днів після їх державної реєстрації.

Регуляторний акт – це прийнятий уповноваженим регуляторним органом :

- інтерпретаційно-правовий акт;
- правовий акт;
- індивідуально-правовий акт;
- інший документ;
- нормативно-правовий акт.

Регуляторний акт – це прийнятий уповноваженим регуляторним органом :

- правовий акт;
- інший документ;
- індивідуально-правовий акт;
- нормативний акт;
- інший офіційний письмовий документ.

Дія законодавства про регуляторні акти не поширюється на :

- акти Антимонопольного комітету України;
- акти міністерств;
- акти Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
- акти органів місцевого самоврядування;
- акти Рахункової палати.

Дія законодавства про регуляторні акти не поширюється на :

- акти, які містять підприємницьку таємницю;
- акти Верховної Ради України;
- акти державних комітетів;
- акти, які містять комерційну таємницю;
- акти, які містять державну таємницю.

Регуляторні органи затверджують плани діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік не пізніше :

- вересня поточного року;
- січня минулого року;
- січня поточного року;
- вересня поточного року;
- грудня поточного року.

Аналіз регуляторного впливу регуляторного акта готується до :

- завершення роботи над проектом регуляторного акта;
- затвердження плану діяльності щодо розробки регуляторних актів;
- оприлюднення проекту регуляторного акта;
- моменту державної реєстрації проекту регуляторного акта;
- грудня поточного року.

Принципами державної регуляторної політики є :

- гуманність;
- відкритість;
- гласність;
- гарантованість;

- прозорість.

Доповніть наведене законодавче положення: «Регуляторні органи затверджують плани діяльності з підготовки ними проектів регуляторних актів на наступний календарний рік не пізніше ____ грудня поточного року» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Доповніть наведене законодавче положення: «Проект регуляторного акта разом із відповідним аналізом регуляторного впливу оприлюднюється не пізніше ____ робочих днів з дня оприлюднення повідомлення про оприлюднення цього проекту регуляторного акта» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Доповніть наведене законодавче положення: «Якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж ____ рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Доповніть наведене законодавче положення: «Якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж один рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за ____ міс. до дня закінчення вказаного строку» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Доповніть наведене законодавче положення: «Строк виконання заходів з відстеження результативності регуляторного акта не може бути більшим ніж _____ робочих днів» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Доповніть наведене законодавче положення: «Регуляторний орган, який прийняв відповідний акт, готує звіт про відстеження результативності цього регуляторного акта та не пізніш як у _____ строк з дня підписання цього звіту оприлюднює його» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Доповніть наведене законодавче положення: «Регуляторні акти, прийняті Національним банком України, офіційно оприлюднюються в "Офіційному віснику" та у газеті "Урядовий кур'єр" не пізніш як у _____ строк після їх державної реєстрації або прийняття та підписання, у випадку, якщо ці регуляторні акти не підлягають державній реєстрації» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Доповніть наведене законодавче положення: «Регуляторні акти, місцевими органами виконавчої влади, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації, визначених Кабінетом Міністрів України, не пізніш як у _____ строк після їх державної реєстрації або прийняття та підписання, у випадку, якщо ці регуляторні акти не підлягають державній реєстрації» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Доповніть наведене законодавче положення: «Регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніш як у _____ строк після їх прийняття та підписання» :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

За замовленням Міністерства економіки України розробку Господарського кодексу було доручено робочій групі з провідних вчених та фахівців у сфері господарювання, яку очолили два співголови:

- від науковців – академік Мамутов В.К.;
- від науковців – професор Щербина В.С.;
- від науковців – доцент Беляєвич О.А.;
- від науковців – професор Бобкова А.Г.;
- від науковців – професор Вінник О.М.

За замовленням Міністерства економіки України розробку Господарського кодексу було доручено робочій групі з провідних вчених та фахівців у сфері господарювання, яку очолили два співголови:

- від депутатського корпусу – народний депутат України Чорновіл Т.В.;
- від депутатського корпусу – народний депутат України Плющ І.С.;
- від депутатського корпусу – народний депутат України Єфремов О.Г.;
- від депутатського корпусу – народний депутат України Ландик В.І.;
- від депутатського корпусу – народний депутат України Бойко Ю.І.

Господарського кодексу України був прийнятий у першому читанні:

- червня року;
- червня року;
- червня року;

- червня року;
- червня року.

Чинний Господарський кодекс України побудований за пандектною системою кодифікації і складається з:

- розділів;
- глав;
- глав;
- розділів;
- розділів.

План діяльності з підготовки проектів регуляторних актів повинен містити :

- визначення видів проектів регуляторних актів;
- визначення цілей прийняття регуляторних актів;
- визначення відповідальної посадової особи;
- визначення дати прийняття регуляторного акта;
- визначення місця дії регуляторного акта;
- визначення осіб, на яких поширюється дія регуляторного акта;
- визначення значення регуляторного акта.

План діяльності з підготовки проектів регуляторних актів повинен містити :

- визначення назв проектів регуляторних актів;
- визначення строків підготовки проектів регуляторних актів;
- визначення сфери дії регуляторних актів;
- визначення дат прийняття регуляторних актів;
- визначення відповідальної особи;
- визначення значення регуляторних актів;
- визначення осіб, на яких поширюється дія регуляторних актів.

Методика підготовки аналізу регуляторного впливу для застосування Національним банком України затверджується спільно :

- Національним банком України;
- Кабінетом Міністрів України;
- Верховною Радою України;
- Рахунковою палатою України;
- Президентом України;
- Центральним органом виконавчої влади з питань регуляторної політики;
- Міністерством юстиції України.

Кожен проект регуляторного акта оприлюднюється з метою одержання :

- зауважень;
- пропозицій;
- настанов;
- побажань;
- вказівок;
- рекомендацій;
- висновків.

Строк протягом якого приймаються зауваження та пропозиції щодо проекту регуляторного акта не повинен бути меншим _____ та більшим _____ місяців :

- ;
- ;
- ;
- ;
- ;
- ;

- .

За результатами розгляду зауважень і пропозицій щодо проекту регуляторного акта розробник проекту регуляторного акта :

- повністю або частково враховує їх;
- мотивовано відхиляє їх;
- залишає їх без розгляду;
- повністю або частково задовольняє їх;
- залишає їх без руху;
- відмовляє у їх прийнятті;
- повністю або частково відхиляє їх.

Стосовно кожного регуляторного акта послідовно здійснюються такі види відстеження його результативності :

- базове;
- повторне;
- поточне;
- комплексне;
- основне;
- чергове;
- позачергове.

Стосовно кожного регуляторного акта послідовно здійснюються такі види відстеження його результативності :

- повторне;
- періодичне;
- позачергове;
- чергове;
- основне;
- поточне;
- попереднє.

Відстеження результативності регуляторного акта включає :

- виконання заходів з відстеження результативності;
- підготовку звіту про відстеження результативності;
- здійснення відстеження результативності;
- залучення експертів до відстеження результативності;
- аналіз відстеження результативності;
- доповідь про відстеження результативності;
- підготовку до відстеження результативності.

Відстеження результативності регуляторного акта включає :

- підготовку звіту про відстеження результативності;
- оприлюднення звіту про відстеження результативності;
- проведення відстеження результативності;
- доповідь про відстеження результативності;
- аналіз відстеження результативності;
- оцінку відстеження результативності;
- подання відстеження результативності.

Перегляд регуляторного акта здійснюється :

- на підставі аналізу звіту про відстеження результативності цього акта;
- за ініціативою регуляторного органу, який прийняв регуляторний акт;
- за результатами базової перевірки результативності цього акта;
- за ініціативою фізичних та юридичних осіб;
- за ініціативою осіб, на яких поширюється дія цього акту;

- за результатами періодичної перевірки регуляторного акта;
- за ініціативою правоохоронних органів.

Регуляторні акти, прийняті Національним банком України, іншими центральними органами виконавчої влади офіційно оприлюднюються в :

- газеті «Урядовий кур'єр»;
- «Офіційному віснику»;
- газеті «Голос України»;
- Відомостях Верховної Ради України;
- офіційному виданні Національного банку України;
- газеті «Вісник центральних органів виконавчої влади»;
- в системі «Нормативні акти України».

Регуляторні акти, прийняті посадовими особами органів виконавчої влади офіційно оприлюднюються в :

- «Офіційному віснику»;
- газеті «Урядовий кур'єр»;
- газеті «Голос України»;
- Відомостях Верховної Ради України;
- офіційному виданні Національного банку України;
- газеті «Вісник центральних органів виконавчої влади»;
- «Офіційних відомостях».

Для погодження проекту регуляторного акта, який розроблено органом виконавчої влади, до спеціально уповноваженого органу подаються :

- аналіз регуляторного впливу проекту регуляторного акта;
- копія оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта;
- відстеження результативності регуляторного акта;
- свідоцтво про державну реєстрацію органу, який розробив проект регуляторного акта;
- довідка про включення відповідного органу до реєстру;
- реєстраційна картка встановленого зразка;
- повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта.

Для погодження проекту регуляторного акта, який розроблено органом виконавчої влади, до спеціально уповноваженого органу подаються :

- аналіз регуляторного впливу проекту регуляторного акта;
- проект регуляторного акта;
- відстеження результативності регуляторного акта;
- свідоцтво про державну реєстрацію органу, який розробив проект регуляторного акта;
- довідка про включення відповідного органу до реєстру;
- реєстраційна картка встановленого зразка;
- повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта.

Щорічні звіти Кабінету Міністрів України про здійснення державної регуляторної політики оприлюднюються шляхом опублікування в газетах: :

- Голос України;
- Вісник Кабінету Міністрів України;
- Відомості Верховної Ради України;
- Офіційний вісник;
- Урядовий кур'єр;
- у будь-якій пресі;
- у будь-яких офіційних джерелах.

Принципами державної регуляторної політики:

- прозорість;
- адекватність;

- гуманність;
- відкритість;
- гласність;
- гарантованість;
- збалансованість.

До актів господарського законодавства загально-нормативного регулювання слід віднести:

- акти Президента України;
- рішення місцевих рад;
- рішення сільських рад;
- акти Верховної Ради України;
- накази міністерств;
- роз'яснення Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва;
- акти Кабінету Міністрів України.

До актів локального нормотворення нижчої юридичної сили за предметом правового регулювання належать:

- локальні акти, які визначають порядок утворення, діяльності, а також компетенцію структурних підрозділів та органів суб'єкта господарювання-юридичної особи;
- рішення сільських рад;
- рішення міських рад;
- локальні акти, які регулюють майнові відносини всередині суб'єкта господарювання-юридичної особи;
- рішення обласних рад;
- локальні акти, які регулюють немайнові відносини всередині суб'єкта господарювання-юридичної особи;
- рішення місцевих державних адміністрацій.

У разі наявності підстав для перегляду регуляторного акта, регуляторний орган, який прийняв відповідний регуляторний акт, а у випадках передбачених Конституцією та законом інший орган може приймати рішення про :

- необхідність залишення регуляторного акта в силі;
- скасування регуляторного акта;
- припинення регуляторного акта;
- необхідність залишення регуляторного акта без змін;
- визнання неконституційним регуляторного акта;
- визнання незаконним регуляторного акта;
- необхідність уточнення регуляторного акта;
- зупинення дії регуляторного акта;
- необхідність перегляду регуляторного акта.

Регуляторний акт не може бути прийнятий або схвалений уповноваженим на це органом виконавчої влади, якщо наявна хоча б одна з таких обставин :

- проект регуляторного акта не відповідає вимогам юридичної техніки;
- спеціально уповноваженим органом було прийнято рішення про відмову в його погодженні;
- проект регуляторного акта був поданий на погодження спеціально уповноваженому органу із запізненням;
- проект регуляторного акта не був оприлюднений;
- відсутній аналіз регуляторного впливу;
- проект регуляторного акта не був опублікований в газеті «Голос України»;
- відсутній аналіз кола осіб на, яких буде поширюватися регуляторний акт;
- проект регуляторного акта не був поданий на погодження спеціально уповноваженому органу;

- розробником проекту регуляторного акта не виконано рішення стосовно скарги щодо відмови в погодженні цього проекту.

Оберіть неправильні відповіді щодо наступного положення: «Регуляторний акт не може бути прийнятий або схвалений уповноваженим на це органом виконавчої влади, якщо наявна хоча б одна з таких обставин:

- проект регуляторного акта не відповідає вимогам юридичної техніки;
- спеціально уповноваженим органом було прийнято рішення про відмову в його погодженні;
- проект регуляторного акта був поданий на погодження спеціально уповноваженому органу із запізненням;
- проект регуляторного акта не був оприлюднений;
- відсутній аналіз регуляторного впливу;
- проект регуляторного акта не був опублікований в газеті «Голос України»;
- відсутній аналіз кола осіб на, яких буде поширюватися регуляторний акт;
- проект регуляторного акта не був поданий на погодження спеціально уповноваженому органу;
- розробником проекту регуляторного акта не виконано рішення стосовно скарги щодо відмови в погодженні цього проекту.

Спеціально уповноважений орган має право здійснювати експертизу регуляторних актів на предмет дотримання принципів державної регуляторної політики :

- Кабінету Міністрів України;
- територіальних органів центральних органів виконавчої влади;
- Президента України;
- центральних органів виконавчої влади;
- Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій;
- Конституційного Суду України;
- Генерального прокурора України;
- Ради Міністрів Автономної Республіки Крим;
- місцевих органів виконавчої влади.

До місцевих рад, які розглядають проекти регуляторних актів належать :

- будинкові ради;
- районні ради;
- ради мікрорайонів;
- квартальні ради;
- селищні ради;
- ради спеціальних економічних зон;
- об'єднані ради;
- обласні ради;
- міські ради.

Повідомлення про оприлюднення проекту регуляторного акта повинно містити :

- інформацію про керівника регуляторного органу;
- стислий виклад змісту проекту;
- інформацію про день набрання чинності регуляторним актом;
- інформацію про строк протягом якого приймаються зауваження та пропозиції;
- інформацію про спосіб оприлюднення проекту регуляторного акта;
- інформацію про відстеження ефективності регуляторного акта;
- інформацію про джерело опублікування регуляторного акта;
- поштову та факсову адреси розробника проекту;
- інформацію про спосіб надання зауважень та пропозицій.

У звіті про відстеження результативності регуляторного акта зазначаються :

- територія, на якій здійснювалися заходи із відстеження результативності;

- якісні значення показників результативності;
- період проведення заходів із відстеження результативності;
- кількісні значення показників результативності;
- методи одержання результатів відстеження результативності;
- перелік заходів із відстеження результативності;
- методи проведення заходів із відстеження результативності;
- способи одержання даних та припущень, на основі яких здійснено відстеження результативності;
- дані та припущення, на основі яких здійснено повідомлення про результати результативності.

Засобами державного регулювання господарської діяльності є :

- закріплення організаційно-правових форм суб'єктів господарювання;
- визначення видів господарської діяльності;
- застосування нормативів;
- державне замовлення;
- визначення організаційно-правових форм юридичних осіб;
- застосування лімітів;
- визначення видів суб'єктів господарювання;
- надання податкових пільг;
- закріплення відповідальності суб'єктів господарювання.

Головними засобами регулюючого впливу держави на діяльність суб'єктів господарювання є:

- ліцензування, патентування і квотування;
- визначення організаційно-правових форм юридичних осіб;
- визначення видів суб'єктів господарювання;
- регулювання цін і тарифів;
- закріплення організаційно-правових форм суб'єктів господарювання;
- надання інвестиційних пільг;
- надання податкових пільг;
- визначення видів господарської діяльності;
- надання дотацій.

Головними засобами регулюючого впливу держави на діяльність суб'єктів господарювання є:

- надання дотацій;
- надання компенсацій;
- визначення організаційно-правових форм юридичних осіб;
- визначення видів суб'єктів господарювання;
- надання цільових інновацій;
- закріплення організаційно-правових форм суб'єктів господарювання;
- сертифікація та стандартизація;
- надання субсидій;
- визначення видів господарської діяльності.

Забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає :

- публікацію регуляторних актів;
- публікацію регуляторних актів в офіційних джерелах;
- перегляд регуляторних актів;
- підготовку аналізу регуляторного впливу;
- оприлюднення інформації про публікацію регуляторного акта;
- систематизацію регуляторних актів;
- повідомлення про публікацію регуляторного акта;
- відстеження результативності регуляторних актів;
- повідомлення про регуляторний акт.

Забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає :

- встановлення єдиного підходу до підготовки аналізу регуляторного впливу та до здійснення відстежень результативності регуляторних актів;
- публікацію регуляторних актів;
- публікацію регуляторних актів в офіційних джерелах;
- планування діяльності з підготовки проектів регуляторних актів;
- оприлюднення інформації про публікацію регуляторного акта;
- відстеження результативності регуляторних актів;
- повідомлення про публікацію регуляторного акта;
- викладення положень регуляторного акта у спосіб, який є доступним та однозначним для розуміння особами, які повинні впроваджувати або виконувати вимоги цього регуляторного акта;
- повідомлення про регуляторний акт.

Забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає :

- підготовку аналізу регуляторного впливу;
- публікацію регуляторних актів;
- відстеження результативності регуляторних актів;
- публікацію регуляторних актів в офіційних джерелах;
- оприлюднення інформації про публікацію регуляторного акта;
- систематизацію регуляторних актів;
- повідомлення про публікацію регуляторного акта;
- повідомлення про регуляторний акт;
- оприлюднення інформації про здійснення регуляторної діяльності.

Забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає:

- підготовку аналізу регуляторного впливу;
- публікацію регуляторних актів;
- відстеження результативності регуляторних актів;
- публікацію регуляторних актів в офіційних джерелах;
- оприлюднення інформації про публікацію регуляторного акта;
- систематизацію регуляторних актів;
- повідомлення про публікацію регуляторного акта;
- повідомлення про регуляторний акт;
- оприлюднення інформації про здійснення регуляторної діяльності.

Т Е М А .

Стадія заснування господарської діяльності, на якій приймається рішення про створення суб'єкта господарювання називається стадією :

- заснування;
- прийняття рішення;
- державної реєстрації;
- волевиявлення;
- утворення.

За змістом повноважень органи юридичної особи - суб'єкта господарювання поділяються на :

- одноосібні і колегіальні;
- призначувані і виборні;
- загальні і спеціальні;
- органи, які формують волю юридичної особи і органи, які виконують (реалізують) волю юридичної особи;
- владні і некладні.

Торгові патенти на право заняття деякими видами підприємницької діяльності видаються юридичним особам - суб'єктам підприємництва або їх структурним підрозділам :

- органами ліцензування;
- торговельними інспекціями;
- органами контролю за цінами і ціноутворенням;
- органами державної податкової служби;
- органами з питань регулювання підприємництва.

Суб'єктами господарювання в Україні не вважаються :

- юридичні особи, створені відповідно до Цивільного кодексу України;
- фізичні особи - підприємці;
- об'єднання підприємств;
- відокремлені структурні підрозділи підприємств;
- державні, комунальні та інші підприємства.

Державну реєстрацію фізичних осіб – підприємців здійснюють: /:

- секретар районної адміністрації міста;
- секретар виконавчого комітету місцевої ради;
- державний виконавець;
- державний реєстратор;
- районні адміністрації.

Державну реєстрацію юридичних осіб здійснюють: :

- банківські установи України;
- виконавчі комітети районних у містах рад;
- секретарі виконавчих комітетів міських рад;
- державний реєстратор;
- виконавчі комітети обласних рад.

Підставами відмови у державній реєстрації юридичної особи є: /:

- недоцільність створення;
- недотримання строку подачі документів для реєстрації;
- подання трьох примірників документів;
- порушення порядку створення юридичних осіб;
- неподання всіх необхідних документів.

Строк державної реєстрації фізичної особи - підприємця не повинен перевищувати :

- два календарних дні;
- три робочих дні;
- десять робочих днів;
- два робочі дні;
- три календарних дні.

Строк державної реєстрації юридичної особи - суб'єкта господарювання не повинен перевищувати :

- два календарних дні;
- два робочих дні;
- десять робочих днів;
- три робочих дні;
- три календарних дні.

Орган ліцензування приймає рішення про видачу ліцензії або відмову у її видачі не пізніше ніж через :

- три робочих дні;
- один місяць;
- п'ять робочих днів;

- десять робочих днів з дати надходження заяви;
- десять робочих днів з дати надіслання заяви та доданих до неї документів.

Орган ліцензування повинен оформити ліцензію не пізніше ніж :

- за три робочих дні з дати надходження заяви;
- за три робочих дні з моменту прийняття рішення;
- за десять робочих днів з моменту прийняття рішення;
- за три робочих дні з дня надходження документа, що підтверджує внесення плати за видачу ліцензії;
- за три робочих дні з дня внесення плати за видачу ліцензії.

Державна реєстрація юридичних осіб здійснюється державним реєстратором виключно у: :

- державній адміністрації;
- виконкомі селищної ради;
- виконкомі міської ради;
- районній державній адміністрації ;
- обласній державній адміністрації.

Хто забезпечує формування та ведення Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців? :

- секретар районної адміністрації міста;
- секретар виконавчого комітету місцевої ради;
- державний адміністратор;
- спеціально уповноважений орган з питань державної реєстрації;
- районні адміністрації.

Відповідальність за відповідність установчих документів законодавству несуть /:

- державні реєстратори;
- заявники;
- керівники;
- засновники;
- учасники.

Банки відкривають своїм клієнтам за договором банківського рахунку :

- вкладний рахунок;
- розрахунковий рахунок;
- депозитний рахунок;
- поточний рахунок;
- банківський рахунок.

Державна реєстрація юридичних осіб здійснюється державним реєстратором виключно у: :

- районній державній адміністрації ;
- державній адміністрації;
- виконкомі селищної ради;
- виконкомі міської ради;
- районній державній адміністрації міста Севастополя
- обласній державній адміністрації.
- виконкомі сільської ради

Документи, що подаються для внесення до Єдиного державного реєстру запису про рішення засновників (учасників) юридичної особи або уповноваженим ними органом щодо припинення юридичної особи :

- примірник оригіналу рішення засновників про припинення юридичної особи;
- примірник оригіналу статуту;

- примірник оригіналу установчого документу;
- нотаріально засвідчену копію установчих документів;
- нотаріально засвідчену копію рішення засновників про припинення юридичної особи;
- документ, що підтверджує сплату реєстраційного збору;
- копії ідентифікаційних кодів засновників.

Відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» до боржника застосовуються такі судові процедури банкрутства:

- мирова угода;
- продаж майна;
- укладення інвестиційної угоди;
- надання фінансування;
- ліквідація банкрута;
- виключення із складу учасників;
- найменування органу, який видає торговий патент.

Орган (особа), який прийняв рішення про ліквідацію суб'єкта господарювання, встановлює порядок та визначає строк :

- для заяви претензій кредиторами;
- прийняття рішення про ліквідацію;
- повідомлення кредиторів про ліквідацію;
- прийняття претензій кредиторів;
- проведення ліквідації;
- завершення ліквідації;
- проведення санації.

В процесі ліквідації погашеними вважаються претензії :

- у задоволенні яких за рішенням суду кредиторів відмовлено;
- заявлені після спливу строку на їх подання;
- заявлені з порушенням, встановленого порядку;
- не задоволені через відсутність грошових коштів суб'єкта господарювання;
- не задоволені через відсутність майна суб'єкта господарювання;
- не задоволені через заперечення ліквідаційної комісії;
- у задоволенні яких відмовлено боржником.

Підставами для постановлення судового рішення щодо припинення юридичної особи, що не пов'язано з банкрутством юридичної особи, зокрема є: /:

- невідповідність мінімального розміру статутного капіталу юридичної особи вимогам закону;
- неподання органам державної податкової служби податкових декларацій, відповідно до закону;
- провадження діяльності, що суперечить установчим документам;
- неподання органам державної податкової служби податкових декларацій, відповідно до закону, більше двох місяців;
- наявність в Єдиному державному реєстрі запису про відсутність юридичної особи за вказаним її місцезнаходженням;
- провадження підприємницької діяльності, яка прямо не передбачена законом;
- неподання органам державної податкової служби фінансової звітності, відповідно до закону;

Суб'єкти господарювання реалізують свою господарську компетенцію на основі права :

- власності;
- управління;
- відання;
- повного господарського відання;
- господарського відання;

- оперативно-господарського використання;
- оперативно-господарського управління.

Суб'єкт господарювання може бути утворений шляхом :

- реорганізації діючого суб'єкта господарювання;
- відновлення діяльності попереднього суб'єкта господарювання;
- утворення філій і представництв юридичної особи - суб'єкта господарювання;
- примусової ліквідації діючого суб'єкта господарювання;
- заснування нового суб'єкта господарювання;
- добровільної ліквідації діючого суб'єкта господарювання;
- припинення діючого суб'єкта господарювання.

Установчими документами суб'єкта господарювання є:

- свідоцтво про державну реєстрацію;
- реєстраційна картка, встановленого зразка;
- установчий договір;
- рішення про його утворення;
- рішення про скликання установчих зборів;
- у випадках, передбачених законом, статут;
- документ про сплату реєстраційного збору.

У заяві про видачу ліцензії на право заняття певним видом господарської діяльності повинні міститися такі дані :

- відомості про суб'єкта господарювання - заявника;
- назву документа про повну або часткову оплату за видачу ліцензії;
- строк, на який планується дія ліцензії;
- період часу провадження певного виду господарської діяльності;
- вид господарської діяльності на провадження якої заявник має намір отримати ліцензію;
- вид ліцензії на заняття певним видом господарської діяльності;
- про попередні ліцензії, які видавалися заявникові.

Підставами для прийняття рішення про відмову у видачі ліцензії є :

- невідповідність заявника згідно з поданими документами ліцензійним умовам;
- порушення порядку звернення за видачею ліцензії;
- документи подано не в повному обсязі;
- документи подано особою, яка не має на це повноважень;
- недостовірність даних, поданих заявником для видачі ліцензії;
- порушення порядку створення юридичної особи;
- невідповідність установчих документів вимогам закону.

Під час відкриття поточного рахунку для формування статутного фонду (капіталу) суб'єкта господарювання - юридичної особи до банківської установи подаються :

- рішення засновників про визначення особи, якій надається право розпорядчого підпису;
- документ про взяття на облік органами державної податкової служби;
- документ про реєстрацію в органах Пенсійного фонду України;
- документ про взяття на облік в органах статистики;
- один примірник оригіналу установчого документа;
- рішення засновників про формування статутного фонду (капіталу);
- реєстраційна картка.

Суб'єктам господарювання можуть відкриватися поточні рахунки в:

- закордонній валюті;
- вільно конвертованій валюті;
- твердій валюті;

- іноземній валюті;
- вітчизняній валюті;
- національній валюті;
- міжнародній валюті.

Якщо фізична особа-підприємець не має рахунку у цьому банку, то для відкриття їй поточного рахунку вона повинна подати до банку такі документи:

- копію страхового свідоцтва;
- картку із зразками печатки;
- копію документа про взяття на облік в органі статистики;
- копію документа про реєстрацію в органі Пенсійного фонду України;
- довідку з місця роботи;
- картку із зразками підписів;
- декларацію про доходи за попередній період;

Підставами для відмови у проведенні державної реєстрації юридичної особи - суб'єкта господарювання є:

- використання у найменуванні юридичної особи історичного державного найменування;
- невідповідність суб'єкта господарювання ліцензійним умовам;
- наявність обмежень для заняття відповідних посад для осіб, які вказані як посадові особи суб'єкта господарювання;
- невідповідність установчих документів вимогам закону;
- неподання документів у повному обсязі;
- невідповідність відомостей, вказаних у реєстраційній картці, відомостям, що містяться у поданих документах;
- щодо засновника, який є юридичною особою, прийнято рішення про його припинення;
- подання документів особою, яка не має на це повноважень;
- документи подані за неналежним місцем проведення державної реєстрації.

Для проведення державної реєстрації припинення юридичної особи в результаті її ліквідації державному реєстратору подаються такі документи:

- довідки органів фондів соціального страхування про відсутність заборгованості;
- податкову декларацію за звітний період;
- оригінал установчих документів;
- довідку органу Пенсійного фонду України про відсутність заборгованості;
- довідку з банківської установи про закриття рахунку;
- довідку органу внутрішніх справ про знищення печатки;
- акт ліквідаційної комісії з ліквідаційним балансом;
- довідку архівної установи про прийняття документів, які підлягають довгостроковому зберіганню;
- свідоцтво про реєстрацію торговельної марки.

Якщо юридична особа не має рахунку в цьому банку, то для відкриття їй поточного рахунку необхідно подати такі документи:

- картку із зразками підписів і відбитка печатки;
- копію рішення про заснування юридичної особи;
- копію установчого документа;
- банківську картку;
- реєстраційну картку;
- заяву про відкриття поточного рахунку;
- копію документа про взяття юридичної особи на облік в органі державної податкової служби;
- копію документа про внесення вкладу в статутний фонд (капітал) юридичної особи;
- копію документа про сплату страхових платежів.

Визнання суб'єкта господарювання банкрутом має такі наслідки:

- підприємницька діяльність банкрута завершується;
- починає спливати строк виконання грошових зобов'язань банкрута;
- припиняється нарахування неустойки по всіх видах заборгованості банкрута;
- скасовується арешт, накладений на майно банкрута;
- погашаються усі вимоги, що не були пред'явлені до банкрута;
- відомості про фінансове становище банкрута перестають бути конфіденційними;
- припиняються повноваження органів управління банкрута;
- припиняється дія усіх договорів, укладених банкрутом;
- підприємницька діяльність банкрута зупиняється.

У разі визнання суб'єкта господарювання банкрутом у першу чергу задовольняються такі вимоги:

- витрати на публікацію інформації про порядок продажу майна банкрута;
- вимоги щодо сплати податків і зборів;
- витрати фонду гарантування вкладів фізичних осіб, що пов'язані з набуттям ним прав кредитора щодо банку;
- витрати на оплату державного мита;
- вимоги щодо повернення внесків членів трудового колективу до статутного фонду підприємства;
- вимоги, забезпечені заставою;
- витрати кредиторів на проведення аудиту;
- вимоги громадян-довірителів довірчих товариств;
- вимоги кредиторів, що виникли із зобов'язань у процедурі санації боржника.

Оголошення про рішення засновників (учасників) юридичної особи або уповноваженим ними органом щодо припинення юридичної особи підлягає опублікуванню :

- в «Офіційному віснику»;
- в офіційному друкованому виданні органу місцевого самоврядування за місцезнаходженням суб'єкта господарювання;
- в газеті «Урядовий кур'єр»;
- у спеціалізованому друкованому засобі масової інформації;
- в офіційному друкованому виданні органу, що веде реєстр господарських організацій.

Підставами для постановлення судового рішення щодо припинення юридичної особи, що не пов'язано з банкрутством юридичної особи, зокрема є: /:

- невідповідність мінімального розміру статутного капіталу юридичної особи вимогам закону;
- неподання органам державної податкової служби податкових декларацій, відповідно до закону;
- провадження діяльності, що суперечить меморандуму;
- неподання органам державної податкової служби податкових декларацій, відповідно до закону, більше двох місяців;
- наявність в Єдиному державному реєстрі запису про відсутність юридичної особи за вказаним її місцезнаходженням;
- провадження підприємницької діяльності, яка прямо не передбачена законом;
- неподання органам державної податкової служби фінансової звітності, відповідно до закону;
- здійснення фіктивної діяльності;
- невідповідність максимального розміру статутного капіталу юридичної особи вимогам закону

Вкажіть ознаки фіктивної діяльності суб'єкта господарювання :

- провадження діяльності, що суперечить установчим документам;
- провадження підприємницької діяльності, яка прямо не передбачена законом;
- зареєстровано (перереєстровано) на недійсні (втрачені, загублені) та підроблені документи;

- незареєстровано у державних органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено законодавством;
- неподання органам державної податкової служби податкових декларацій, відповідно до закону, більше двох місяців;
- неподання протягом року органам державної податкової служби податкових декларацій, відповідно до закону;
- неподання органам державної податкової служби фінансової звітності, відповідно до закону;

Т Е М А .

Приватним підприємством визнається підприємство, що діє на основі:

- приватної власності;
- особистої власності;
- відокремленої власності;
- індивідуальної власності;
- спільної власності.

Підприємство не може мати у своєму складі:

- юридичних осіб;
- некомерційних одиниць;
- фізичних осіб;
- структурних одиниць;
- відокремлених структурних підрозділів.

Підприємство, якщо законом не встановлено інше, діє на основі:

- статуту;
- засновницького договору;
- положення;
- установчого документа;
- рішення про заснування;

Підприємство визнається підприємством з іноземною інвестицією, якщо в його статутному фонді іноземна інвестиція становить:

- не менш як десять відсотків;
- хоча б десять відсотків;
- більш як десять відсотків;
- рівно десять відсотків;
- перевищує десять відсотків.

Функції, права та обов'язки структурних підрозділів підприємств визначаються їх:

- положеннями;
- статутами;
- наказами;
- інструкціями;
- установчими документами.

Державне комерційне підприємство зобов'язане на кожний наступний рік складати і виконувати річний фінансовий план, який підлягає затвердженню до _____:

- вересня;
- лютого;
- січня;
- січня;
- червня.

Порядок розподілу та використання прибутку (доходу) казенного підприємства визначається:

- фінансовим планом;
- установчим документом;
- статутом;
- положенням;
- рішенням про розподіл та використання прибутку (доходу).

Органи, до сфери управління яких відносяться державні комерційні підприємства, до _____ року, що передує плановому, надають Кабінету Міністрів України інформацію про обсяги перерахування прибутку державних комерційних підприємств для їх врахування при формуванні державного бюджету:

- серпня;
- вересня;
- січня.
- червня;
- липня;

Казенне підприємство створюється за рішенням:

- центрального органу виконавчої влади з питань економіки.
- органу, до сфери управління якого входить казенне підприємство;
- Президента України;
- Прем'єр Міністра України;
- Кабінету Міністрів України;

Розмір статутного капіталу комунального унітарного підприємства встановлюється:

- рішенням виконавчого комітету;
- постановою Кабінету Міністрів України;
- законом;
- відповідним місцевим головою.
- відповідною місцевою радою;

Чисельність членів виробничого кооперативу не може бути меншою, ніж:

- особи;
- осіб;
- особа.
- особи;
- осіб;

Підприємство об'єднання громадян, релігійної організації може діяти:

- лише як корпоративне;
- і як унітарне, і як корпоративне;
- як унітарне, або як корпоративне;
- законом не визначено.
- лише як унітарне;

Формою підприємництва громадян з метою виробництва, переробки та реалізації товарної сільськогосподарської продукції є:

- господарство фермерів;
- селянське фермерське господарство;
- господарство селян і фермерів;
- господарство фермерів і селян.
- фермерське господарство;

Приватним підприємством визнається підприємство, що діє на основі приватної власності :

- кількох громадян, іноземців, осіб без громадянства;
- лише одного громадянина, особи без громадянства, іноземця;
- не менше двох громадян, осіб без громадянства, іноземців;
- громадянина, особи без громадянства, іноземця та суб'єкта господарювання – юридичної особи;
- лише юридичної особи – суб'єкта господарювання;
- одного або кількох громадян, іноземців, осіб без громадянства.
- суб'єктів господарювання – юридичних осіб

За метою створення підприємства поділяються на:

- некомерційні;
- унітарні;
- колективні;
- корпоративні;
- змішаної власності;
- середні;
- комерційні.

Залежно від способу утворення (заснування) та формування статутного капіталу в Україні підприємства можуть діяти у двох організаційних формах:

- малі;
- унітарні.
- середні;
- комерційні;
- змішаної власності;
- корпоративні;
- некомерційні;

Підприємство визнається дочірнім, у випадках якщо між ним та іншим підприємством існує така залежність:

- проста;
- звичайна;
- основна;
- домінуюча;
- визначальна;
- вирішальна.
- виключна;

Підприємство може складатися з таких структурних підрозділів:

- торговельних;
- внутрішніх.
- самостійних;
- госпрозрахункових;
- обслуговуючих;
- відокремлених;
- управлінських;

Власник здійснює свої права щодо управління підприємством:

- особисто;
- безпосередньо;
- за допомогою представника;
- самостійно;
- індивідуально;
- через уповноважені ним органи.

- через третіх осіб;

Державне комерційне підприємство може відчужувати, віддавати в заставу майнові об'єкти, що належать до основних фондів, здавати в оренду цілісні майнові комплекси структурних одиниць та підрозділів лише за таких умов:

- за згодою Кабінету Міністрів України;
- за попередньою згодою органу, до сфери управління якого воно входить;
- з дозволу центрального органу виконавчої влади з питань економіки;
- за вартістю не нижче балансової;
- на засадах тендеру;
- лише на конкурентних засадах, якщо інше не встановлено законом.
- за урахуванням інтересів трудового колективу;

Лише за згодою органу, до сфери управління якого входить державне комерційне підприємство, воно може проводити:

- завчасне списання з балансу державного майна;
- списання з балансу неповністю амортизованих основних фондів.
- дострокову амортизацію державного майна;
- вимушену амортизацію основних фондів;
- вимушене списання з балансу основних фондів;
- прискорену амортизацію основних фондів;
- списання з балансу неамортизованого державного майна;

Порядок використання прибутку визначається річним фінансовим планом для таких суб'єктів господарювання:

- комунальних підприємств;
- господарських товариств, у статутних фондах яких більше відсотків акцій (часток) належить державі;
- промислово-фінансових груп;
- державно-комунальних підприємств;
- господарських товариств, створених за участю державного майна;
- державних підприємств.
- суб'єктів господарювання, у яких є значна частка держави;

Комунальне унітарне підприємство за метою створення може діяти як:

- комунальне унітарне підприємство;
- комунальне некомерційне підприємство.
- комунальне прибуткове підприємство;
- комунальне неприбуткове підприємство;
- комунальне казенне підприємство;
- комунальне комерційне підприємство;
- комунальне корпоративне підприємство;

До підприємств колективної власності належать:

- виробничі кооперативи.
- приватні підприємства;
- підприємства з іноземною інвестицією;
- іноземні підприємства;
- приватні підприємства двох і більше засновників;
- підприємства релігійних організацій;
- господарські товариства;

Виробничі кооперативи створюються та здійснюють свою діяльність за такими принципами:

- участь в розподілі прибутку кооперативу відповідно до розміру частки у статутному капіталі;

- участь в розподілі прибутку відповідно до розміру частки у статутному капіталі та трудової участі.

- залежність від органу, до сфери якого входить кооператив;
- участь в управлінні кооперативом відповідно до розміру частки у статутному капіталі;
- добровільність у трудовій діяльності кооперативу;
- особиста трудова участь членів кооперативу у діяльності підприємства;
- відсутність відповідальності за зобов'язаннями кооперативу;

Державне підприємство повинно погоджувати з Міністерством фінансів:

- усіх кредитів;
- внутрішніх довгострокових кредитів (понад рік);
- внутрішніх довгострокових кредитів (понад роки);
- зовнішніх довгострокових кредитів (понад рік);
- зовнішніх короткострокових кредитів (до року);
- внутрішніх кредитів.
- зовнішніх кредитів;

Засновником підприємства об'єднання громадян є:

- відповідне об'єднання громадян;
- політична партія;
- споживче товариство;
- кредитна спілка;
- релігійна організація;
- будь-яке об'єднання громадян;
- об'єднання громадян, яке має статус юридичної особи.

Унітарними є підприємства:

- виробничі кооперативи;
- державні підприємства;
- засновані на приватній власності засновника;
- господарські товариства;
- комунальні підприємства;
- засновані на власності об'єднання громадян;
- орендні підприємства;
- засновані на власності релігійної організації;
- підприємства з іноземною інвестицією.

До корпоративних належать такі підприємства :

- державне комерційне підприємство;
- підприємство споживчої кооперації, утворене споживчими товариствами;
- виробничий кооператив;
- комунальне комерційне підприємство;
- господарське товариство;
- підприємство об'єднання громадян;
- приватне підприємство, у статутному капіталі якого визначено частку засновника;
- корпоративізоване державне підприємство;
- селянське фермерське господарство.

Основними правами члена виробничого кооперативу є :

- право на участь в господарській діяльності кооперативу;
- право на одержання паю у разі виходу з кооперативу;
- право голосу на загальних зборах кооперативу;
- право сплачувати визначені статутом кооперативу внески;
- право на проведення аудиту господарської діяльності кооперативу
- право на одержання виплат на паї;
- право на виділення паю в натурі;

- право брати особисту трудову участь в діяльності кооперативу;
- право на одержання кооперативних виплат.

Політичним партіям забороняється засновувати підприємства, за винятком тих, що створюються для здійснення таких видів діяльності :

- реставраційно-будівельної;
- проведення виставок;
- продаж суспільно-політичної літератури;
- сільськогосподарської;
- продаж виробів з власною символікою;
- в сфері засобів масової інформації;
- проведення фестивалів;
- з надання побутових послуг;
- проведення суспільно-політичних заходів.

Залежно від форм власності, передбачених законом, в Україні можуть діяти підприємства таких видів:

- орендне підприємство;
- колгоспне підприємство;
- державне підприємство;
- комунальне підприємство;
- підприємство, засноване на змішаній формі власності;
- підприємство колективної власності;
- спільне підприємство;
- приватне підприємство;
- іноземне підприємство

Державне підприємство може лише за погодженням з Міністерством фінансів, або органом який управляє державним майном:

- здійснювати залучення внутрішніх довгострокових кредитів;
- здійснювати залучення фінансової допомоги;
- здійснювати залучення зовнішніх інвестицій;
- надавати гарантії за залученими кредитами;
- здійснювати залучення зовнішніх кредитів;
- виступати заставодавцем за залученими кредитами;
- бути поручителем за залученими кредитами;
- здійснювати залучення внутрішніх короткострокових кредитів;
- бути заставодавцем за залученими кредитами.

Казенне підприємство створюється у галузях народного господарства, в яких:

- здійснюється господарська діяльність лише державними підприємствами;
- надаються послуги, що мають вирішальне соціальне значення;
- основним споживачем продукції виступає держава;
- виробляються ресурси, які справляють визначальний вплив на динаміку цін;
- неможлива вільна конкуренція товаровиробників;
- виробництво продукції зосереджено на підприємствах, які займають монополічне становище на ринку;
- переважаючим є виробництво суспільно необхідної продукції;
- переважаючим є виробництво продукції, що має вирішальне соціальне значення;
- приватизацію майнових комплексів підприємств заборонено законом.

Статутний капітал комунального підприємства підлягає сплаті у повному обсязі:

- до закінчення першого року;
- після закінчення першого року;
- до закінчення одного року;
- до закінчення року;

- після закінчення одного року.

Розмір статутного капіталу державного підприємства встановлюється:

- законом;
- органом, до сфери управління якого входить підприємство;
- державою;
- Кабінетом міністрів України;
- статутом.

Приватним підприємством визнається підприємство, що діє на основі:

- приватної власності;
- особистої власності;
- відокремленої власності;
- індивідуальної власності;
- спільної власності.

Підприємство не може мати у своєму складі:

- юридичних осіб;
- некомерційних одиниць;
- фізичних осіб;
- структурних одиниць;
- відокремлених структурних підрозділів.

Підприємство, якщо законом не встановлено інше, діє на основі:

- статуту;
- засновницького договору;
- положення;
- установчого документа;
- рішення про заснування;

Підприємство визнається підприємством з іноземною інвестицією, якщо в його статутному фонді іноземна інвестиція становить:

- не менш як десять відсотків;
- хоча б десять відсотків;
- більш як десять відсотків;
- рівно десять відсотків;
- перевищує десять відсотків.

Функції, права та обов'язки структурних підрозділів підприємств визначаються їх:

- положеннями;
- статутами;
- наказами;
- інструкціями;
- установчими документами.

Державне комерційне підприємство зобов'язане на кожний наступний рік складати і виконувати річний фінансовий план, який підлягає затвердженню до _____:

- вересня;
- лютого;
- січня;
- січня;
- червня.

Порядок розподілу та використання прибутку (доходу) казенного підприємства визначається:

- фінансовим планом;

- установчим документом;
- статутом;
- положенням;
- рішенням про розподіл та використання прибутку (доходу).

Органи, до сфери управління яких відносяться державні комерційні підприємства, до _____ року, що передує плановому, надають Кабінету Міністрів України інформацію про обсяги перерахування прибутку державних комерційних підприємств для їх врахування при формуванні державного бюджету:

- серпня;
- вересня;
- січня.
- червня;
- липня;

Казенне підприємство створюється за рішенням:

- центрального органу виконавчої влади з питань економіки.
- органу, до сфери управління якого входить казенне підприємство;
- Президента України;
- Прем'єр Міністра України;
- Кабінету Міністрів України;

Розмір статутного фонду комунального унітарного підприємства встановлюється:

- рішенням виконавчого комітету;
- постановою Кабінету Міністрів України;
- законом;
- відповідним місцевим головою.
- відповідною місцевою радою;

Чисельність членів виробничого кооперативу не може бути меншою, ніж:

- особи;
- осіб;
- особа.
- особи;
- осіб;

Підприємство об'єднання громадян, релігійної організації може діяти:

- лише як корпоративне;
- і як унітарне, і як корпоративне;
- як унітарне, або як корпоративне;
- законом не визначено.
- лише як унітарне;

Формою підприємництва громадян з метою виробництва, переробки та реалізації товарної сільськогосподарської продукції є:

- господарство фермерів;
- селянське фермерське господарство;
- господарство селян і фермерів;
- господарство фермерів і селян.
- фермерське господарство;

Приватним підприємством визнається підприємство, створене:

- орендодавцем;
- членами трудового колективу;
- органом, до сфери управління якого входить орендне підприємство;
- Фондом державного майна України.

- фізичною особою, на основі її приватної власності;

Приватним підприємством визнається підприємство, що діє на основі приватної власності:

- лише одного громадянина, особи без громадянства, іноземця;
- не менше двох громадян, осіб без громадянства, іноземців;
- суб'єкта господарювання – юридичної особи;
- громадянина, особи без громадянства, іноземця та суб'єкта господарювання – юридичної особи;
- лише юридичної особи – суб'єкта господарювання;
- одного або кількох громадян, іноземців, осіб без громадянства.
- суб'єктів господарювання – юридичних осіб

За метою створення підприємства поділяються на:

- некомерційні;
- унітарні;
- колективні;
- корпоративні;
- змішаної власності;
- середні;
- комерційні.

Залежно від способу утворення (заснування) та формування статутного фонду в Україні підприємства можуть діяти у двох організаційних формах:

- малі;
- унітарні.
- середні;
- комерційні;
- змішаної власності;
- корпоративні;
- некомерційні;

Підприємство визнається дочірнім, у випадках якщо між ним та іншим підприємством існує така залежність:

- проста;
- звичайна;
- основна;
- домінуюча;
- визначальна;
- вирішальна.
- виключна;

Підприємство може складатися з таких структурних підрозділів:

- торговельних;
- виробничих.
- самотійних;
- госпрозрахункових;
- обслуговуючих;
- функціональних;
- управлінських;

Власник здійснює свої права щодо управління підприємством:

- особисто;
- безпосередньо;
- за допомогою представника;
- самотійно;

- індивідуально;
- через уповноважені ним органи.
- через третіх осіб;

Державне комерційне підприємство може відчужувати, віддавати в заставу майнові об'єкти, що належать до основних фондів, здавати в оренду цілісні майнові комплекси структурних одиниць та підрозділів лише за таких умов:

- за згодою Кабінету Міністрів України;
- за попередньою згодою органу, до сфери управління якого воно входить;
- з дозволу центрального органу виконавчої влади з питань економіки;
- за вартістю не нижче балансової;
- на засадах тендеру;
- як правило, на конкурентних засадах.
- за урахуванням інтересів трудового колективу;

Лише за згодою органу, до сфери управління якого входить державне комерційне підприємство, воно може проводити:

- завчасне списання з балансу державного майна;
- списання з балансу неповністю амортизованих основних фондів.
- дострокову амортизацію державного майна;
- вимушену амортизацію основних фондів;
- вимушене списання з балансу основних фондів;
- прискорену амортизацію основних фондів;
- списання з балансу неамортизованого державного майна;

Порядок використання прибутку визначається річним фінансовим планом для таких суб'єктів господарювання:

- комунальних підприємств;
- господарських товариств, у статутних фондах яких більше відсотків акцій (часток) належить державі;
- промислово-фінансових груп;
- державно-комунальних підприємств;
- господарських товариств, створених за участю державного майна;
- державних підприємств.
- суб'єктів господарювання, у яких є значна частка держави;

Комунальне унітарне підприємство за метою створення може діяти як:

- комунальне унітарне підприємство;
- комунальне некомерційне підприємство.
- комунальне прибуткове підприємство;
- комунальне неприбуткове підприємство;
- комунальне казенне підприємство;
- комунальне комерційне підприємство;
- комунальне корпоративне підприємство;

До підприємств колективної власності належать:

- підприємства об'єднань громадян.
- приватні підприємства;
- підприємства з іноземною інвестицією;
- іноземні підприємства;
- приватні підприємства двох і більше засновників;
- підприємства споживчої кооперації;
- господарські товариства;

Виробничі кооперативи створюються та здійснюють свою діяльність за такими принципами:

- участь в розподілі прибутку кооперативу відповідно до розміру частки у статутному капіталі;
- рівні права членів кооперативу при прийнятті рішень.
- залежність від органу, до сфери якого входить кооператив;
- участь в управлінні кооперативом відповідно до розміру частки у статутному капіталі;
- добровільність у трудовій діяльності кооперативу;
- особиста трудова участь членів кооперативу у діяльності підприємства;
- відсутність відповідальності за зобов'язаннями кооперативу;

Відповідно до законодавства про кооперацію кооперативи можуть створюватися і діяти як:

- некомерційні;
- обслуговуючі.
- невиробничі;
- заготівельні;
- комерційні;
- споживчі;
- споживаючі;

Засновником підприємства об'єднання громадян є:

- відповідне об'єднання громадян;
- об'єднання (спілка) громадських організацій;
- споживче товариство;
- кредитна спілка;
- релігійна організація;
- будь-яке об'єднання громадян;
- об'єднання громадян, яке має статус юридичної особи.

Унітарними є підприємства:

- виробничі кооперативи;
- державні підприємства;
- засновані на приватній власності засновника;
- господарські товариства;
- комунальні підприємства;
- засновані на власності об'єднання громадян;
- орендні підприємства;
- засновані на власності релігійної організації;
- підприємства з іноземною інвестицією.

До корпоративних належать такі підприємства:

- державне комерційне підприємство;
- фермерське господарство двох або більше засновників;
- підприємство споживчої кооперації, утворене споживчими товариствами;
- комунальне комерційне підприємство;
- господарське товариство;
- приватне підприємство двох або більше засновників;
- підприємство об'єднання громадян;
- виробничий кооператив;
- підприємство релігійної організації.

Основними правами члена виробничого кооперативу є:

- право голосу на загальних зборах кооперативу;
- право на участь в господарській діяльності кооперативу;
- право звертатися до органів управління та контролю кооперативу із запитом, пов'язаним із членством у кооперативі;
- право на виділення паю в натурі;

- право на одержання виплат на паї;
- право на одержання паю у разі виходу з кооперативу;
- право на проведення аудиту господарської діяльності кооперативу.
- право брати особисту трудову участь в діяльності кооперативу;
- право сплачувати визначені статутом кооперативу внески;

Політичним партіям забороняється засновувати підприємства, за винятком тих, що створюються для здійснення таких видів діяльності:

- реставраційно-будівельної;
- проведення виставок;
- продаж суспільно-політичної літератури;
- сільськогосподарської;
- в сфері засобів масової інформації;
- виробничої.
- проведення фестивалів;
- продаж виробів з власною символікою;
- з надання побутових послуг;

Залежно від форм власності, передбачених законом, в Україні можуть діяти підприємства таких видів:

- орендне підприємство;
- колгоспне підприємство;
- державне підприємство;
- комунальне підприємство;
- підприємство, засноване на змішаній формі власності;
- підприємство, що діє на основі колективної власності;
- спільне підприємство;
- приватне підприємство;
- іноземне підприємство.

Т Е М А .

. Визначте правильне законодавче положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка особа;
- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа.

У відповідності до норм Цивільного кодексу України інформація про державну реєстрацію фізичних осіб - підприємців є:

- відкритою;
- загальнодоступною;
- з обмеженим доступом;
- закритою;
- публічною.

Якщо особа розпочала підприємницьку діяльність без державної реєстрації, уклавши відповідні договори, вона:

- має право оспорювати ці договори на тій підставі, що вона не є підприємцем;

- не має права оспорювати ці договори на тій підставі, що вона не є суб'єктом господарювання;
- не має права оспорювати ці договори на тій підставі, що вона не є підприємцем;
- має право оспорювати ці договори на тій підставі, що вона не є суб'єктом господарювання;
- має права оспорювати ці договори на тій підставі, що вона не є учасником господарських відносин.

Якщо стороною договору купівлі-продажу, міни об'єкта нерухомого майна є фізична особа-підприємець, така особа є податковим агентом платника податку щодо:

- нарахування, утримання та сплати (перерахування) до бюджету податку з доходів, отриманих платником податку від здійснення підприємницької діяльності;
- нарахування, утримання та сплати (перерахування) до бюджету податку з доходів, отриманих платником податку від такого продажу (обміну);
- нарахування, утримання та сплати (перерахування) до бюджету податку з доходів, отриманих платником податку від здійснення господарської діяльності;
- нарахування, утримання та сплати (перерахування) до бюджету податку з доходів, отриманих платником податку від такої купівлі;
- лише утримання та сплати до бюджету податку з доходів, отриманих платником податку від такого продажу.

У разі якщо фізична особа-підприємець отримує інші доходи, ніж від провадження підприємницької діяльності, у межах обраних ним видів такої діяльності, такі доходи оподатковуються:

- за загальними правилами, встановленими Податковим кодексом України для платників податку - фізичних осіб;
- за загальними правилами, встановленими Законом України «Про податок на доходи фізичних осіб»;
- за спеціальними правилами, встановленими Податковим кодексом України для платників податку - фізичних осіб;
- за загальними правилами, встановленими Податковим кодексом України для платників податку - фізичних осіб-підприємців;
- за спеціальними правилами, встановленими Податковим кодексом України для платників податку - фізичних осіб-підприємців.

До підприємницької діяльності фізичних осіб застосовуються нормативно-правові акти, що регулюють підприємницьку діяльність юридичних осіб, якщо:

- інше не встановлено законом;
- інше не встановлено актом Президента України;
- це прямо передбачено законом;
- про це прямо вказано у чинному законодавстві України;
- інший порядок не встановлений Кабінетом Міністрів України.

До підприємницької діяльності фізичних осіб застосовуються нормативно-правові акти, що регулюють підприємницьку діяльність юридичних осіб, якщо:

- зазначене впливає із звичаїв ділового обороту;
- це прямо передбачено у договорі;
- інше не встановлено актом Президента України;
- це прямо передбачено законом;
- інше не впливає із суті відносин.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «Угоди громадянина-підприємця, пов'язані з відчуженням або передачею іншим способом майна громадянина-підприємця заінтересованим особам протягом _____ до порушення провадження у справі про банкрутство, можуть бути визнані господарським судом недійсними за заявою кредиторів»:

- місяців;
- років;
- років;
- року;
- років.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «Протягом _____ років після визнання громадянина-підприємця банкрутом не може бути порушено провадження у справі про банкрутство за його заявою»:

- шести;
- семи;
- двох;
- трьох;
- п'яти.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «У разі визнання громадянина-підприємця банкрутом за заявою кредитора протягом _____ років після завершення розрахунків з кредиторами такий громадянин-підприємець не звільняється від подальшого виконання вимог кредиторів»:

- шести;
- семи;
- двох;
- трьох;
- п'яти.

Громадянин здійснює управління заснованим ним приватним підприємством безпосередньо або через керівника, який наймається:

- за трудовим договором;
- за договором підряду;
- за контрактом;
- за договором про надання послуг;
- за будь-яким цивільно-правовим договором.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «У разі здійснення _____ діяльності спільно з іншими громадянами або юридичними особами громадянин має права та обов'язки відповідно засновника та/або учасника господарського товариства, члена кооперативу тощо, або права і обов'язки, визначені укладеним за його участі договором про спільну діяльність без створення юридичної особи»:

- господарської;
- виробничої;
- некомерційної;
- торговельної;
- підприємницької.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «Іноземці та особи без громадянства при здійсненні _____ діяльності в Україні користуються такими самими правами і мають такі самі обов'язки, як і громадяни України, якщо інше не передбачено Господарським кодексом України, іншими законами»:

- виробничої;
- торговельної;
- некомерційної;
- господарської;
- будь-якої.

Право на здійснення підприємницької діяльності має фізична особа, яка:

- досягла річного віку;

- досягла річного віку і отримала згоду батьків (піклувальників);
- усвідомлює значення своїх дій;
- має повну цивільну дієздатність;
- бажає займатися підприємницькою діяльністю.

Не мають права займатися підприємницькою діяльністю:

- депутати;
- працівники державних підприємств;
- працівники державних установ;
- службові особи органів контрольно-ревізійної служби;
- керівники політичних партій.

До підприємницької діяльності фізичних осіб застосовуються нормативно-правові акти, що регулюють підприємницьку діяльність:

- суб'єктів господарювання;
- посадових осіб;
- депутатів;
- юридичних осіб;
- фізичних осіб.

Фізична особа-підприємець, яка перебуває у шлюбі, відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, своїм особистим майном і:

- частиною спільного майна подружжя;
- часткою у праві власності подружжя;
- часткою у праві спільної сумісної власності подружжя;
- усім майном подружжя;
- майном іншого з подружжя.

Не допускається звернення стягнення на паливо належне фізичній особі-підприємцеві, потрібне для обігрівання приміщень протягом:

- року;
- місяця;
- тижнів;
- місяців;
- місяців.

Вставте пропущене слово у наступному положенні: «Суб'єкт підприємницької діяльності - фізична особа сплачує єдиний податок щомісяця не пізніше ___ числа наступного місяця на окремий рахунок відділень Державного казначейства України»:

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

За проведення державної реєстрації фізичної особи-підприємця справляється реєстраційний збір у такому розмірі:

- три неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- два неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- сім неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- чотири неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- п'ять неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

За проведення державної реєстрації зміни імені або місця проживання фізичної особи - підприємця справляється реєстраційний збір у розмірі:

- тридцяти відсотків від двох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

- двадцяти відсотків від двох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- двох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- одного неоподатковуваного мінімуму доходів громадян.

У разі подання електронних документів нотаріально посвідчена письмова згода батьків (усиновлювачів) або піклувальника, або органу опіки та піклування, якщо заявником є фізична особа, яка досягла шістнадцяти років і має бажання провадити підприємницьку діяльність, надсилається державному реєстратору:

- поштовим відправленням;
- листом з описом вкладення;
- факсовим або телетайпним зв'язком;
- цінним листом;
- електронною поштою.

Строк державної реєстрації фізичної особи - підприємця не повинен перевищувати _____ дні з дати надходження документів для проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця:

- два робочих;
- два календарних;
- три робочих;
- три календарних;
- чотири календарних.

Не пізніше наступного робочого дня з дати державної реєстрації фізичної особи - підприємця державним реєстратором видається (надсилається рекомендованим листом) заявнику:

- свідоцтво про державну реєстрацію;
- виписка з Єдиного державного реєстру;
- витяг з Єдиного державного реєстру;
- примірник оригіналу установчих документів;
- примірник оригіналу установчих документів з відміткою про державну реєстрацію.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «Підставою для внесення до Єдиного державного реєстру запису про відміну державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця є постановлення судом рішення щодо _____ державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця»:

- відміни;
- скасування;
- анулювання;
- припинення;
- здійснення.

Визначте правильні законодавчі положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка особа;
- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;

- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються Конституцією України та законом;
- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються виключно Конституцією України.

Оберіть відповіді, в яких неправильно зазначені законодавчі положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;
- інформація про державну реєстрацію фізичних осіб - підприємців є відкритою;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка особа;
- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються Конституцією України та законом;
- фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом.

Визначте правильні законодавчі положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом;
- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються Конституцією України та законом;
- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються виключно Конституцією України.

Визначте правильні законодавчі положення щодо банкрутство суб'єкта підприємницької діяльності-громадянина:

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд громадянином-підприємцем, який є боржником, або його кредиторами;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно громадянином-підприємцем, який є боржником;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно його кредиторами;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця подається в господарський суд спільно громадянином-підприємцем, який є боржником та його кредиторами;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, за винятком кредиторів, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредиторів, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати будь-які кредитори;

- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян.

Визначте правильні законодавчі положення щодо банкрутство суб'єкта підприємницької діяльності-громадянина:

- до заяви громадянина-підприємця про порушення справи про банкрутство може бути доданий план погашення його боргів, копії якого направляються кредиторам та іншим учасникам провадження у справі про банкрутство;

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно громадянином-підприємцем, який є боржником;

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно його кредиторами;

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця подається в господарський суд спільно громадянином-підприємцем, який є боржником та його кредиторами;

- кредитори, вимоги яких пов'язані із зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредитори, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру, мають право заявити свої вимоги в процесі провадження у справі про банкрутство;

- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати будь-які кредитори;

- за відсутності заперечень кредиторів господарський суд може затвердити план погашення боргів, що є підставою для зупинення провадження у справі про банкрутство на строк не більше трьох місяців.

Визначте правильні законодавчі положення щодо цивільно-правової відповідальності фізичної особи-підприємця:

- фізична особа-підприємець відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, усім своїм майном, крім майна, на яке згідно із законом не може бути звернено стягнення;

- фізична особа-підприємець відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, усім своїм майном;

- фізична особа-підприємець відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, усім своїм майном, включаючи майно, на яке згідно із законом не може бути звернено стягнення;

- фізична особа-підприємець не несе відповідальності за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю;

- фізична особа-підприємець, яка перебуває у шлюбі, відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, усім своїм особистим майном і часткою у праві спільної сумісної власності подружжя, яка належатиме їй при поділі цього майна;

- фізична особа - підприємець, яка перебуває у шлюбі, відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, усім своїм майном окрім частки у праві спільної сумісної власності подружжя, яка належатиме їй при поділі цього майна;

- фізична особа - підприємець, яка перебуває у шлюбі, не несе відповідальності за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю.

План погашення боргів суб'єкта підприємницької діяльності-громадянина у відповідності до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом повинен включати:

- строк відновлення платоспроможності суб'єкта підприємницької діяльності-громадянина;

- строк його виконання;

- строк погашення податкових зобов'язань;

- розмір відрахувань до Пенсійного фонду України;

- розмір суми, яка щомісячно залишається боржнику-громадянину-підприємцю та членам його сім'ї на споживання;
- розмір прискореної амортизації основних фондів;
- розмір суми, яка буде щомісячно направлятися на погашення вимог кредиторів.

Вимоги кредиторів громадянина-підприємця, визнаного банкрутом, задовольняються в такій черговості:

- у першу чергу задовольняються вимоги щодо стягнення аліментів;
- у другу чергу проводяться розрахунки щодо виплати вихідної допомоги та оплати праці особам, які працюють за трудовим договором (контрактом), і щодо виплати авторської винагороди, а також задовольняються вимоги, що виникли із зобов'язань зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, щодо повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності;
- у третю чергу задовольняються вимоги кредиторів за зобов'язаннями, забезпеченими притриманням майна громадянина-підприємця;
- у четверту чергу задовольняються вимоги щодо сплати відшкодування за заподіяння моральної шкоди;
- у п'яту чергу проводяться розрахунки з кредиторами за договорами про виконання робіт;
- у шосту чергу проводяться розрахунки з кредиторами за договорами про надання послуг;
- у сьому чергу проводяться розрахунки з кредиторами за договорами про передачу майна у тимчасове користування.

Вимоги кредиторів громадянина-підприємця, визнаного банкрутом, задовольняються в такій черговості:

- у першу чергу задовольняються вимоги громадян, перед якими громадянин-підприємець несе відповідальність за заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації відповідних періодичних платежів;
- у другу чергу задовольняються вимоги по сплаті аліментів;
- у третю чергу задовольняються вимоги кредиторів за зобов'язаннями, забезпеченими порукою щодо майна громадянина-підприємця;
- у четверту чергу задовольняються вимоги щодо сплати податків і зборів (обов'язкових платежів);
- у п'яту чергу проводяться розрахунки з кредиторами за договорами про надання послуг;
- у шосту чергу задовольняються вимоги щодо сплати місцевих податків і зборів;
- у сьому чергу задовольняються вимоги усіх інших кредиторів.

Вимоги кредиторів громадянина-підприємця, визнаного банкрутом, задовольняються в такій черговості:

- у першу чергу задовольняються вимоги громадян, перед якими громадянин-підприємець несе відповідальність за заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, шляхом капіталізації відповідних періодичних платежів, а також вимоги щодо стягнення аліментів;
- у другу чергу проводяться розрахунки щодо виплати вихідної допомоги та оплати праці особам, які працюють за трудовим договором (контрактом), і щодо виплати авторської винагороди, а також задовольняються вимоги, що виникли із зобов'язань зі сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, щодо повернення невикористаних коштів Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності;
- у третю чергу задовольняються вимоги усіх інших кредиторів;
- у четверту чергу задовольняються усі інші вимоги;
- у п'яту чергу проводяться розрахунки з іншими кредиторами;
- у шосту чергу задовольняються вимоги щодо сплати місцевих податків і зборів;
- у сьому чергу задовольняються вимоги усіх інших кредиторів.

Вставте пропущені слова у наступному положенні: «У разі коли фізична особа - _____ здійснює кілька видів _____ діяльності, для яких установлено різні ставки єдиного податку, нею придбавається одне свідоцтво і сплачується єдиний податок, що не перевищує встановленої _____ ставки»:

- підприємець;
- суб'єкт малого підприємництва;
- господарської;
- виробничої;
- підприємницької;
- мінімальної;
- максимальної.

Для проведення державної реєстрації фізична особа, яка через свої релігійні або інші переконання відмовилася від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, офіційно повідомила про це відповідні державні органи, має відмітку у паспорті та намір стати підприємцем, повинна подати виключно особисто:

- заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця;
- ксерокопію паспорта;
- копію сторінки паспорта з відміткою про наявність релігійних чи інших переконань;
- копію документа, що підтверджує внесення реєстраційного збору за проведення державної реєстрації фізичної особи – підприємця;
- документ, що підтверджує своєчасну сплату податків та обов'язкових платежів;
- заяву про обрання системи оподаткування;
- документ, що підтверджує внесення реєстраційного збору за проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця.

Для проведення державної реєстрації фізична особа, яка має намір стати підприємцем та має реєстраційний номер облікової картки платника податків, або уповноважена нею особа повинна подати особисто (надіслати рекомендованим листом з описом вкладення або в разі подання електронних документів подати опис, що містить відомості про надіслані електронні документи, в електронній формі) або через уповноважену особу державному реєстратору за місцем проживання такі документи:

- заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця;
- рішення про заснування підприємницької діяльності;
- копію документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків;
- заяву про обрання системи оподаткування;
- документ, що підтверджує внесення реєстраційного збору за проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця;
- ксерокопію паспорта;
- письмову згоду батьків (усиновлювачів) або піклувальника, або органу опіки та піклування, якщо заявником є фізична особа, яка досягла шістнадцяти років і має бажання займатися підприємницькою діяльністю.

Для проведення державної реєстрації фізична особа, яка має намір стати підприємцем та має реєстраційний номер облікової картки платника податків, або уповноважена нею особа повинна подати особисто (надіслати рекомендованим листом з описом вкладення або в разі подання електронних документів подати опис, що містить відомості про надіслані електронні документи, в електронній формі) або через уповноважену особу державному реєстратору за місцем проживання такі документи:

- заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця;
- заяву про обрання системи оподаткування;

- копію документа, що засвідчує реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб - платників податків;
- рішення про заснування підприємницької діяльності;
- копію документа, що засвідчує реєстрацію у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців;
- ксерокопію паспорта;
- нотаріально посвідчену письмову згоду батьків (усиновлювачів) або піклувальника, або органу опіки та піклування, якщо заявником є фізична особа, яка досягла шістнадцяти років і має бажання займатися підприємницькою діяльністю.

Державний реєстратор має право залишити без розгляду документи, які подані для проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця, якщо:

- документи подані за неналежним місцем проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця;
- документи подані за належним місцем проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця;
- документи не відповідають вимогам частин першої та другої статті та частини п'ятої статті Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців»;
- документи не відповідають вимогам Податкового кодексу України;
- документи подані не у повному обсязі;
- документи подані у повному обсязі;
- фізична особа не подала рішення про заснування підприємницької діяльності.

Підставами для відмови у проведенні державної реєстрації фізичної особи-підприємця є:

- невідповідність відомостей, які вказані у реєстраційній картці на проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця, відомостям, які зазначені у документах, що подані для проведення державної реєстрації;
- невідповідність відомостей, які вказані у реєстраційній картці на проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця, відомостям, які зазначені у Єдиному державному реєстрі;
- наявність обмежень на зайняття підприємницькою діяльністю, які встановлені законом, щодо фізичної особи, яка має намір стати підприємцем;
- наявність в Єдиному державному реєстрі запису, що заявник є фізичною особою без громадянства;
- наявність заборон на зайняття підприємницькою діяльністю;
- невідповідність відомостей, які вказані у реєстраційній картці на проведення державної реєстрації фізичної особи - підприємця, відомостям, які зазначені у виписці з Єдиного державного реєстру;
- наявність в Єдиному державному реєстрі запису, що заявник є підприємцем.

Для проведення державної реєстрації змін до відомостей про фізичну особу - підприємця, фізична особа - підприємець подає державному реєстратору особисто (надсилає рекомендованим листом з описом вкладення) такі документи:

- заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації змін до відомостей про фізичну особу - підприємця;
- оригінал свідоцтва про державну реєстрацію фізичної особи - підприємця;
- копію паспорта;
- документ, що підтверджує сплату реєстраційного збору за державну реєстрацію змін до відомостей про фізичну особу - підприємця;
- документ, що підтверджує своєчасну сплату податків (зборів) та обов'язкових платежів;
- копію довідки про зміну реєстраційного номера облікової картки платника податків;
- заяву про підтвердження обраної системи оподаткування або про вибір іншої.

Справа про банкрутство фізичної особи-підприємця порушується господарським судом за наявності таких умов:

- сукупний розмір вимог кредиторів становить не менше мінімальних розмірів заробітних плат;

- вимоги кредиторів не були задоволені боржником протягом місяця;

- вимоги кредиторів не були задоволені боржником протягом місяців;

- сукупний розмір вимог кредиторів перевищує мінімальних розмірів заробітних плат;

- вимоги кредиторів не були задоволені боржником протягом місяців;

- сукупний розмір вимог кредиторів перевищує неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

- сукупний розмір кредиторів становить не менше млн. гривен.

Визначте правильні законодавчі положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка особа;

- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;

- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;

- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються Конституцією України та законом;

- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються виключно Конституцією України;

- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюється чинним законодавством України;

- фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом.

Оберіть відповіді, в яких неправильно зазначені законодавчі положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка особа;

- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;

- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;

- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються Конституцією України та законом;

- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються виключно Конституцією України;

- інформація про державну реєстрацію фізичних осіб - підприємців є відкритою;

- фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом.

Визначте правильні законодавчі положення щодо права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності:

- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має фізична особа з повною цивільною дієздатністю;
- право на здійснення підприємницької діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- інформація про державну реєстрацію фізичних осіб - підприємців є відкритою;
- право на здійснення господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- право на здійснення некомерційної господарської діяльності, яку не заборонено законом, має будь-яка фізична особа;
- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються Конституцією України та законом;
- обмеження права фізичної особи на здійснення підприємницької діяльності встановлюються виключно Конституцією України;
- якщо особа розпочала підприємницьку діяльність без державної реєстрації, уклавши відповідні договори, вона не має права оспорювати ці договори на тій підставі, що вона не є підприємцем;
- фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом.

Визначте правильні законодавчі положення щодо банкрутства суб'єкта підприємницької діяльності-громадянина:

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд громадянином-підприємцем, який є боржником, або його кредиторами;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно громадянином-підприємцем, який є боржником;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно його кредиторами;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця подається в господарський суд спільно громадянином-підприємцем, який є боржником та його кредиторами;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, за винятком кредиторів, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредиторів, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати будь-які кредитори;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян;
- за відсутності заперечень кредиторів господарський суд може затвердити план погашення боргів, що є підставою для зупинення провадження у справі про банкрутство на строк не більше трьох місяців;
- кредитори, вимоги яких пов'язані із зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредитори, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру, мають право заявити свої вимоги в процесі провадження у справі про банкрутство.

Визначте правильні законодавчі положення щодо банкрутства суб'єкта підприємницької діяльності-громадянина:

- до заяви громадянина-підприємця про порушення справи про банкрутство може бути доданий план погашення його боргів, копії якого направляються кредиторам та іншим учасникам провадження у справі про банкрутство;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно громадянином-підприємцем, який є боржником;

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно його кредиторами;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця подається в господарський суд спільно громадянином-підприємцем, який є боржником та його кредиторами;
- кредитори, вимоги яких пов'язані із зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредитори, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру, мають право заявити свої вимоги в процесі провадження у справі про банкрутство;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати будь-які кредитори;
- за відсутності заперечень кредиторів господарський суд може затвердити план погашення боргів, що є підставою для зупинення провадження у справі про банкрутство на строк не більше трьох місяців.
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд громадянином-підприємцем, який є боржником, або його кредиторами;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, за винятком кредиторів, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредиторів, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру.

Визначте правильні законодавчі положення щодо банкрутства суб'єкта підприємницької діяльності-громадянина:

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд громадянином-підприємцем, який є боржником, або його кредиторами;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно громадянином-підприємцем, який є боржником;
- господарський суд має право, за мотивованим клопотанням учасників провадження у справі про банкрутство громадянина-підприємця, змінити план погашення боргів, у тому числі збільшити чи зменшити строк його виконання, розмір суми, яка щомісячно залишається боржнику і членам його сім'ї на споживання;
- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця подається в господарський суд спільно громадянином-підприємцем, який є боржником та його кредиторами;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, за винятком кредиторів, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредиторів, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати будь-які кредитори;
- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян;
- якщо в результаті виконання боржником плану погашення боргів вимоги кредиторів задоволені в повному обсязі, провадження у справі про банкрутство припиняється;
- у разі визнання громадянина-підприємця банкрутом до складу ліквідаційної маси не включається майно громадянина-підприємця, на яке згідно з цивільним процесуальним законодавством України не може бути звернено стягнення.

Визначте правильні законодавчі положення щодо банкрутства суб'єкта підприємницької діяльності-громадянина:

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд громадянином-підприємцем, який є боржником, або його кредиторами;

- господарський суд має право, за мотивованим клопотанням громадянина-підприємця та інших учасників провадження у справі про банкрутство, виключити із складу ліквідаційної маси майно громадянина-підприємця, на яке згідно з цивільним процесуальним законодавством України може бути звернено стягнення, якщо майно є неліквідним чи доход від реалізації якого істотно не вплине на задоволення вимог кредиторів;

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця може бути подана в господарський суд виключно його кредиторами;

- заява про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця подається в господарський суд спільно громадянином-підприємцем, який є боржником та його кредиторами;

- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, за винятком кредиторів, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредиторів, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру;

- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати будь-які кредитори;

- заяву про порушення справи про банкрутство громадянина-підприємця можуть подати кредитори, вимоги яких пов'язані з зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян;

- перелік майна громадянина-підприємця, яке виключається із складу ліквідаційної маси відповідно до положень Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», затверджується господарським судом, про що виноситься ухвала, яка може бути оскаржена у встановленому порядку;

- кредитори, вимоги яких пов'язані із зобов'язаннями, що виникли внаслідок заподіяння шкоди життю та здоров'ю громадян, кредитори, які мають вимоги щодо стягнення аліментів, а також інші вимоги особистого характеру, мають право заявити свої вимоги в процесі провадження у справі про банкрутство.

З дня прийняття господарським судом постанови про визнання громадянина-підприємця банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури:

- строки виконання зобов'язань громадянина-підприємця вважаються такими, що настали;

- припиняється нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших фінансових (економічних) санкцій за всіма зобов'язаннями громадянина-підприємця;

- припиняється стягнення з громадянина-підприємця за всіма виконавчими документами, за винятком виконавчих документів за вимогами про стягнення аліментів, а також за вимогами про відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян;

- строки виконання зобов'язань громадянина-підприємця вважаються такими, що не настали;

- строки виконання зобов'язань громадянина-підприємця вважаються погашеними;

- розпочинається нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших фінансових (економічних) санкцій за всіма зобов'язаннями громадянина-підприємця;

- розпочинається нарахування неустойки (штрафу, пені), процентів та інших фінансових (економічних) санкцій за окремими зобов'язаннями громадянина-підприємця;

- розпочинається стягнення з громадянина-підприємця за всіма виконавчими документами, за винятком виконавчих документів за вимогами про стягнення аліментів, а також за вимогами про відшкодування шкоди, заподіяної життю та здоров'ю громадян;

- розпочинається стягнення з громадянина-підприємця за всіма виконавчими документами, за винятком лише виконавчих документів за вимогами про стягнення аліментів.

Визначте правильні законодавчі положення щодо управління майном, що використовується у підприємницькій діяльності, органом опіки та піклування:

- якщо фізична особа-підприємець визнана безвісно відсутньою, недієздатною чи її цивільна дієздатність обмежена або якщо власником майна, яке використовувалося у

підприємницькій діяльності, стала неповнолітня чи малолітня особа, орган опіки та піклування може призначити управителя цього майна;

- не зважаючи на визнання фізичної особи-підприємця безвісно відсутньою, недієздатною чи обмеження її цивільної дієздатності орган опіки та піклування не має права призначати управителя цього майна;

- не зважаючи на визнання фізичної особи-підприємця безвісно відсутньою, недієздатною чи обмеження її цивільної дієздатності або якщо власником майна, яке використовувалося у підприємницькій діяльності, стає неповнолітня чи малолітня особа, орган опіки та піклування не має права призначати управителя цього майна;

- при здійсненні повноважень щодо управління майном управитель діє від свого імені в інтересах особи, яка є власником майна;

- при здійсненні повноважень щодо управління майном управитель діє від свого імені в інтересах органу опіки та піклування, що його призначив;

- у договорі про управління майном встановлюються права та обов'язки управителя; орган опіки та піклування здійснює контроль за діяльністю управителя майном відповідно до правил про контроль за діяльністю опікуна і піклувальника;

- у договорі про управління майном не можуть встановлюватися права та обов'язки управителя;

- договір про управління майном припиняється, якщо відпали обставини, на підставі яких він був укладений;

- договір про управління майном, що використовується у підприємницькій діяльності, може бути припинений лише зв'язку із закінченням строку.

Підприємницька діяльність припиняється:

- з власної ініціативи підприємця;

- у разі закінчення строку дії ліцензії;

- у разі припинення існування підприємця;

- на підставі рішення суду у випадках, передбачених Господарським кодексом та іншими законами;

- з ініціативи органів державної влади;

- з ініціативи органів місцевого самоврядування;

- у разі призупинення дії ліцензії;

- у разі втрати торгового патенту;

- у разі обмеження на підставі рішень органів державної влади.

Громадянин може здійснювати підприємницьку діяльність:

- безпосередньо як підприємець або через приватне підприємство, що ним створюється;

- безпосередньо як підприємець або через комунальне підприємство, що ним створюється;

- виключно через приватне підприємство, що ним створюється;

- без права залучення найманої праці;

- із залученням або без залучення найманої праці;

- з обов'язковим залученням найманої праці;

- самотійно або спільно з іншими особами;

- виключно самотійно;

- у межах території України.

Громадянин-підприємець зобов'язаний:

- у передбачених законом випадках і порядку одержати ліцензію на здійснення певних видів господарської діяльності;

- повідомляти органи державної реєстрації про зміну його адреси, зазначеної в реєстраційних документах, предмета діяльності, інших суттєвих умов своєї підприємницької діяльності, що підлягають відображенню у реєстраційних документах;

- додержуватися прав і законних інтересів споживачів, забезпечувати належну якість товарів (робіт, послуг), що ним виготовляються, додержуватися правил обов'язкової сертифікації продукції, встановлених законодавством;
- не допускати недобросовісної конкуренції, інших порушень антимонопольно-конкурентного законодавства;
- вести облік результатів своєї підприємницької діяльності відповідно до вимог колективного договору;
- своєчасно надавати податковим органам декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію), інші необхідні відомості для нарахування податків та інших обов'язкових платежів; сплачувати податки та інші обов'язкові платежі в порядку і в розмірах, встановлених законом;
- своєчасно надавати органам місцевого самоврядування декларацію про майновий стан і доходи;
- не допускати добросовісної конкуренції, інших порушень антимонопольно-конкурентного законодавства;
- забезпечувати високу якість товарів (робіт, послуг), що ним виготовляються.

Громадянин-підприємець зобов'язаний:

- у передбачених рішенням органів державної влади випадках і порядку одержати ліцензію на здійснення певних видів господарської діяльності;
- повідомляти органи місцевої виконавчої влади про зміну його адреси, зазначеної в реєстраційних документах, мети діяльності, інших суттєвих умов своєї підприємницької діяльності, що підлягають відображенню у реєстраційних документах;
- додержуватися прав і законних інтересів держави, забезпечувати належну кількість товарів (робіт, послуг), що ним виготовляються, додержуватися правил обов'язкової стандартизації продукції, встановлених законодавством;
- не допускати недобросовісної конкуренції, інших порушень антимонопольно-конкурентного законодавства;
- вести облік результатів своєї підприємницької діяльності відповідно до вимог законодавства;
- своєчасно надавати податковим органам декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію), інші необхідні відомості для нарахування податків та інших обов'язкових платежів; сплачувати податки та інші обов'язкові платежі в порядку і в розмірах, встановлених законом;
- повідомляти органи державної реєстрації про зміну його адреси, зазначеної в реєстраційних документах, предмета діяльності, інших суттєвих умов своєї підприємницької діяльності, що підлягають відображенню у реєстраційних документах;
- у передбачених законом випадках і порядку одержати ліцензію на здійснення певних видів господарської діяльності;
- допускати недобросовісну конкуренцію.

Вкажіть ознаки фіктивності, що дають підстави для звернення до суду про припинення діяльності фізичною особою-підприємцем, в тому числі визнання реєстраційних документів недійсними:

- зареєстровано (перереєстровано) на недійсні (втрачені, загублені) та підроблені документи;
- незареєстровано у державних органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено законодавством;
- зареєстровано (перереєстровано) у органах державної реєстрації фізичними особами з подальшою передачею (оформленням) у володіння чи управління підставним (неіснуючим), померлим, безвісти зниклим особам або таким особам, що не мали наміру провадити фінансово-господарську діяльність або реалізовувати повноваження;
- зареєстровано (перереєстровано) та проваджено фінансово-господарську діяльність без відома та згоди його засновників та призначених у законному порядку керівників;
- зареєстровано у державних органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено законодавством;

- зареєстровано у судових органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено законодавством
- зареєстровано у державних органах, якщо обов'язок реєстрації передбачено підзаконними нормативно-правовими актами України;
- незареєстровано на втрачені чи загублені та підроблені документи;
- зареєстровано (перереєстровано) та проваджено фінансово-господарську діяльність з відома та за згодою його засновників та призначених у законному порядку керівників.

Державна реєстрація припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця проводиться у разі:

- прийняття фізичною особою - підприємцем рішення про припинення підприємницької діяльності;
- виїзду фізичної особи-підприємця закордон;
- смерті фізичної особи - підприємця;
- постановлення судового рішення про оголошення фізичної особи померлою або визнання безвісно відсутньою;
- виїзду фізичної особи-підприємця на постійне місце проживання закордон;
- постановлення судового рішення про визнання фізичної особи, яка є підприємцем, недієздатною або про обмеження її цивільної дієздатності;
- виїзду фізичної особи-підприємця на тимчасове місце проживання закордон;
- втрата фізичною особою свідоцтва про державну реєстрацію;
- постановлення судового рішення про припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця.

Підставами для постановлення судового рішення про припинення підприємницької діяльності фізичної особи - підприємця є:

- визнання фізичної особи - підприємця банкрутом;
- визнання фізичної особи – підприємця безвісно відсутньою;
- провадження нею підприємницької діяльності, що заборонена законом;
- оголошення фізичної особи-підприємця померлою;
- неподання протягом року органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону;
- неподання протягом шести місяців органам державної податкової служби податкових декларацій, документів фінансової звітності відповідно до закону;
- наявність в Єдиному державному реєстрі запису про відсутність фізичної особи - підприємця за зазначеним місцем проживання;
- провадження нею підприємницької діяльності, що підлягає квотуванню;
- провадження нею підприємницької діяльності, що підлягає ліцензуванню.

Для проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичною особою - підприємцем за її рішенням фізична особа - підприємець або уповноважена нею особа не раніше двох місяців з дати публікації повідомлення у спеціалізованому друкованому засобі масової інформації подає державному реєстратору особисто (надсилає рекомендованим листом з описом вкладення) або через уповноважену особу такі документи:

- заповнену реєстраційну картку на проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичною особою - підприємцем за її рішенням;
- довідку відповідного органу державної податкової служби про відсутність заборгованості по податках, зборах (обов'язкових платежах);
- довідку відповідного органу Пенсійного фонду України про відсутність заборгованості;
- свідоцтво про державну реєстрацію фізичної особи - підприємця;
- довідки відповідних органів фондів соціального страхування про відсутність заборгованості або про те, що вона не перебувала на обліку;
- довідку архівної установи про прийняття документів, які відповідно до закону підлягають довгостроковому зберіганню;

- оригінал установчих документів;
- копію паспорта;
- медичну довідку.

Орган опіки і піклування може призначити управителя майна, яке використовується у підприємницькій діяльності, якщо:

- фізична особа-підприємець оголошена померлою;
- фізична особа-підприємець визнана безвісно відсутньою;
- фізична особа-підприємець визнана недієздатною;
- місце перебування фізичної особи-підприємця невідоме;
- цивільна дієздатність фізичної особи-підприємця обмежена;
- власником майна фізичної особи-підприємця стала неповнолітня особа;
- фізична особа-підприємець звернулася із заявою про визнання її банкрутом;
- власником майна фізичної особи-підприємця стала малолітня особа;
- власником майна фізичної особи-підприємця став орган опіки і піклування.

Договір управління майном, яке використовується у підприємницькій діяльності, припиняється у разі:

- загибелі майна, переданого в управління;
- зарахування зустрічної однорідної вимоги;
- збігу боржника і кредитора в одній особі;
- закінчення його строку за заявою однієї із сторін;
- відмови вигодонабувача від одержання вигоди за договором;
- визнання договору управління недійсним;
- відмови управителя від договору у зв'язку з неможливістю здійснювати управління майном;
- відсутності управителя за його місцем проживання;
- відмови установника управління від договору управління.

Т Е М А .

Господарське товариство, статутний фонд якого поділений на частки визначених установчими документами розмірів і яке несе відповідальність за своїми зобов'язаннями власним майном, а в разі його недостатності учасники цього товариства несуть додаткову солідарну відповідальність у визначеному установчими документами однаково кратному розмірі до вкладу кожного з учасників, є:

- товариством з додатковою відповідальністю;
- командитним товариством;
- повним товариством;
- відкритим акціонерним товариством;
- закритим акціонерним товариством.

Господарське товариство, всі учасники якого відповідно до укладеного між ними договору здійснюють підприємницьку діяльність від імені товариства і несуть додаткову солідарну відповідальність за зобов'язаннями товариства усім своїм майном, є:

- повним товариством;
- акціонерним товариством;
- товариством з додатковою відповідальністю;
- командитним товариством;
- товариством з обмеженою відповідальністю.

Господарське товариство, в якому один або декілька учасників здійснюють від імені товариства підприємницьку діяльність і несуть за його зобов'язаннями додаткову солідарну відповідальність усім своїм майном, на яке за законом може бути звернено стягнення, а інші учасники присутні в діяльності товариства лише своїми вкладами, є:

- командитним товариством;

- товариством з обмеженою відповідальністю;
- повним товариством;
- товариством з додатковою відповідальністю;
- акціонерним товариством.

Повними учасниками якого господарського товариства можуть бути лише особи, зареєстровані як суб'єкти підприємництва ?

- командитного товариства;
- повного товариства;
- товариства з додатковою відповідальністю;
- закритого акціонерного товариства;
- відкритого акціонерного товариства.

За зобов'язаннями, що виникли відповідно до установчого договору, засновники господарського товариства несуть:

- солідарну відповідальність;
- додаткову відповідальність;
- повну відповідальність;
- необмежену відповідальність;
- спільну відповідальність.

Засновницький договір є установчим документом:

- повного товариства;
- товариства з обмеженою відповідальністю;
- відкритого акціонерного товариства;
- закритого акціонерного товариства;
- товариства з додатковою відповідальністю.

Найменування господарського товариства не може вказувати на належність товариства до:

- органів місцевого самоврядування;
- органів страхування;
- органів, наділених господарською компетенцією;
- органів, що мають владні повноваження;
- органів управління і контролю.

У господарському товаристві створюється резервний (страховий) фонд у розмірі, встановленому установчими документами, але не менше:

- відсотків статутного фонду;
- мінімальних розмірів заробітних плат;
- мінімальних розмірів заробітних плат;
- відсотків статутного фонду;
- відсотків фонду розвитку виробництва.

Грошові кошти, що належать товариству, включаючи виручку від розпродажу його майна при ліквідації, розподіляються між учасниками товариства у _____ строк після опублікування інформації про його ліквідацію:

- шестимісячний;
- річний;
- місячний;
- п'ятиденний;
- двохтижневий.

Мінімальний розмір статутного фонду (капіталу) акціонерного товариства становить:

- мінімальних розмірів заробітних плат;
- неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- мінімальних розмірів заробітних плат;

- неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- законом не встановлений.

Повідомлення про проведення загальних зборів акціонерного товариства повинно бути зроблено не менш як за _____ до дня скликання загальних зборів:

- днів;
- днів;
- днів;
- місяць;
- днів.

Позачергові загальні збори акціонерного товариства мають бути проведені протягом _____ днів з дати подання вимоги про їх скликання :

- днів;
- днів;
- днів;
- днів;
- місяця.

Кількісний склад акціонерів приватного акціонерного товариства не може перевищувати (**)
акціонерів.

При недостатності майна учасника повного товариства для покриття боргів за зобов'язаннями кредитори можуть вимагати у встановленому порядку:

- тимчасового зупинення діяльності товариства;
- реорганізації товариства;
- звернення стягнення на частку учасника;
- виконання зобов'язання товариством;
- ліквідації товариства;
- виділення долі учасника-боржника;
- виключення учасника з товариства.

З метою контролю за реєстрацією акціонерів для участі у загальних зборах своїх представників можуть призначити :

- Національний депозитарій;
- правління акціонерного товариства;
- ревізійна комісія акціонерного товариства;
- акціонери, які у сукупності володіють більш ніж відсотками привілейованих акцій;
- акціонери, які у сукупності володіють і більше відсотками простих акцій;
- Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;
- реєстратор.

Протокол загальних зборів акціонерного товариства підписується:

- усіма акціонерами, присутніми на зборах;
- головою товариства;
- уповноваженою особою Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
- нотаріусом;
- головою виконавчого органу товариства;
- головою зборів;
- усіма членами лічильної комісії.

Не належать до виключної компетенції загальних зборів акціонерів такі повноваження

:

- затвердження внутрішніх документів товариства;
- визначення основних напрямів діяльності акціонерного товариства;
- обрання та припинення повноважень членів наглядової ради акціонерного товариства;

- вирішення питання про придбання акціонерним товариством акцій, розміщених ним;
- прийняття рішення про розповсюдження викуплених акцій;
- визначення порядку виникнення збитків;
- обрання та припинення повноважень членів ревізійної комісії.

Довіреність на право участі та голосування на загальних зборах може посвідчуватися:

- керівником організації, яка обслуговує будинок, де проживає акціонер;
- державним реєстратором;
- керівником відділу кадрів;
- керівником місця навчання акціонера;
- зберігачем;
- депозитарієм;
- правлінням товариства.

Позачергові збори акціонерного товариства скликаються у таких випадках:

- якщо цього вимагають акціонери, які в сукупності володіють не менш як відсотками голосів;
- при наявності обставин, вказаних у засновницькому договорі товариства;
- якщо не відбулися чергові збори товариства, внаслідок їх неправомочності;
- якщо цього вимагає Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку;
- в разі необхідності вчинення значного правочину;
- в разі порушення провадження про визнання товариства банкрутом;
- за рішенням суду.

Членами ревізійної комісії акціонерного товариства не можуть бути :

- голова акціонерного товариства;
- члени ревізійної комісії акціонерного товариства;
- акціонери товариства;
- акціонери, які володіють значною часткою;
- члени правління акціонерного товариства;
- корпоративний секретар;
- акціонери, які є власниками привілейованих акцій.

Перевірки фінансово-господарської діяльності правління акціонерного товариства проводяться ревізійною комісією :

- за дорученням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку;
- на вимогу акціонерів, які в сукупності володіють не менш, як відсотками голосів;
- з її власної ініціативи;
- за дорученням голови товариства;
- в інших випадках, передбачених положенням про ревізійну комісію;
- за результатами фінансового року;
- за дорученням ради акціонерного товариства.

Вклад учасника товариства з обмеженою відповідальністю може бути повернутий йому повністю або частково у натуральній формі:

- на вимогу товариства;
- за згодою ревізійної комісії товариства;
- за згодою учасників, які в сукупності володіють не менш відсотками голосів;
- на вимогу ради товариства;
- на вимогу учасника;
- за згодою товариства;
- за згодою органу, до сфери управління якого входить товариство.

Учасник товариства з обмеженою відповідальністю вправі передати свої повноваження на зборах :

- голові товариства;

- товариству;
- раді товариства;
- правлінню товариства;
- іншому учаснику товариства;
- представнику іншого учасника товариства;
- ревізійній комісії товариства.

Про проведення загальних зборів товариства з обмеженою відповідальністю учасники повідомляються передбаченим статутом способом із зазначенням :

- правових наслідків неявки на збори;
- учасників, які не можуть взяти участь у загальних зборах;
- орієнтовного часу протягом якого будуть тривати збори;
- кількості учасників, які повинні з'явитися на збори;
- порядку денного;
- місця проведення зборів;
- обґрунтування доцільності скликання зборів.

Рішення загальних зборів товариства з обмеженою відповідальністю вважається прийнятим, якщо за нього проголосують учасники, що володіють у сукупності більш як відсотками загальної кількості голосів учасників товариства, з таких питань :

- про припинення діяльності товариства;
- про встановлення розміру, форми і порядку внесення учасниками додаткових вкладів;
- про придбання товариством частки учасника;
- про створення, реорганізація та ліквідація дочірніх підприємств, філій та представництв;
- про затвердження звітів про виконання планів товариства;
- про виключення учасника з товариства;
- про обрання та відкликання членів виконавчого органу товариства.

Учасника товариства з обмеженою відповідальністю може бути виключено з товариства, якщо він :

- не виконує вказівок голови товариства;
- не з'являється на загальні збори товариства;
- не бере участі у розподілі прибутків товариства;
- не бажає брати участі в діяльності виконавчого органу товариства;
- своїми діями перешкоджає досягненню цілей товариства;
- неналежним чином виконує свої обов'язки;
- не цікавиться інформацією про діяльність товариства.

Ведення справ повного товариства може здійснюватися :

- посадовими особами товариства;
- виконавчим органом товариства;
- радою товариства;
- контрольно-ревізійною комісією товариства;
- одним із учасників, який виступає від імені товариства;
- всіма учасниками;
- посадовими особами органів управління товариства.

Вкладники командитного товариства мають право :

- вимагати проведення позачергових зборів товариства;
- вчиняти правочини від імені товариства;
- переважного отримання дивідендів;
- обирати та бути обраними до органів управління товариства;
- вимагати подання їм річних звітів і балансів;
- вимагати першочергового повернення вкладу у разі ліквідації товариства;
- переважного отримання частки інших учасників у разі їх відчуження.

Акціонерні товариства за типами поділяються на :

- відкриті;
- закриті;
- прості;
- привілейовані;
- приватні;
- публічні;
- змішані.

Які із перелічених положень закону щодо реалізації переважного права купівлі акцій є правильними :

- акціонери мають переважне право придбання акцій пропорційно кількості часу, протягом якого вони є акціонерами;
- переважне право акціонерів на придбання акцій діє протягом місяця;
- право акціонера на переважне придбання акцій діє у разі їх продажу іншим акціонерам;
- акціонери мають переважне право придбання акцій залежно від посади, яку вони обіймають у товаристві;
- акціонери мають переважне право придбання акцій пропорційно кількості акцій, що належать кожному з них;
- право акціонера на переважне придбання акцій діє у разі їх продажу третім особам;
- переважне право акціонерів на придбання акцій діє протягом днів.

Які із перелічених положень закону щодо реалізації переважного права на придбання акцій є правильними :

- акціонери мають переважне право придбання акцій залежно від посади, яку вони обіймають у товаристві;
- акціонер повідомляє інших акціонерів про намір продати акції особисто;
- право акціонера на переважне придбання акцій діє у разі їх продажу товариству;
- акціонери мають переважне право придбання акцій пропорційно кількості часу, протягом якого вони є акціонерами;
- акціонер повідомляє інших акціонерів про намір продати акції через товариство;
- переважне право акціонерів на придбання акцій діє протягом місяців;
- переважне право акціонерів на придбання акцій діє протягом днів.

Статутний капітал акціонерного товариства збільшується шляхом :

- консолідації акцій;
- внесення додаткових вкладів;
- знерухомленням акцій;
- дроблення акцій;
- розміщення додаткових акцій;
- підвищення номінальної вартості акцій;
- анулювання акцій.

Учасники господарського товариства мають право у порядку, встановленому установчим документом товариства та законом:

- вийти у встановленому порядку з товариства;
- брати участь в управлінні товариством;
- виконувати рішення загальних зборів товариства;
- розголошувати конфіденційну інформацію про діяльність товариства;
- одержувати інформацію про діяльність товариства;
- обирати і бути обраним до органів управління товариства;
- одержувати свій вклад в натурі у разі виходу з товариства;
- здійснювати відчуження часток у статутному (складеному) капіталі товариства;
- брати участь у розподілі прибутку товариства.

Повне товариство може прийняти рішення про визнання учасника повного товариства таким, що вибув із його складу, у разі:

- призначення за рішенням суду примусової реорганізації юридичної особи – учасника товариства;
- звернення стягнення на частину майна повного товариства, що відповідає частці учасника у складеному капіталі товариства;
- систематичного невиконання учасником своїх обов'язків;
- виключення учасника з товариства;
- визнання учасника безвісно відсутнім;
- зміни громадянства учасника;
- виходу учасника з товариства;
- обмеження цивільної дієздатності учасника;
- ліквідації юридичної особи – учасника товариства.

До виключної компетенції загальних зборів учасників товариства з обмеженою відповідальністю належить:

- вирішення питання про придбання товариством частки учасника;
- виключення учасника із товариства;
- затвердження правил процедури та інших внутрішніх документів товариства;
- затвердження договорів (угод), укладених на суму, що перевищує вказану в статуті товариства;
- розподіл прибутків та збитків товариства;
- створення, реорганізація та ліквідація дочірніх підприємств, філій та представництв;
- обрання та відкликання членів ради товариства;
- визначення форм контролю за діяльністю виконавчого органу товариства;
- створення та відкликання виконавчого органу товариства.

Які із наведених положень Цивільного кодексу України щодо виходу учасника з товариства з обмеженою відповідальністю є правильними:

- порядок і строки виплати вартості частини майна, що пропорційна частці учасника у статутному фонді, встановлюються статутом і законом;
- спори, що виникають у зв'язку із виходом учасника з товариства, вирішуються судом;
- учасник не зобов'язаний повідомляти товариство про свій намір вийти з товариства;
- якщо вклад до статутного капіталу був здійснений шляхом передання права користування, учасникові повертається відповідне майно з виплатою винагороди;
- учасник, який виходить із товариства має право одержати вартість частини майна, пропорційно його частці у статутному капіталі товариства;
- учасник, який виходить із товариства має переважне право на одержання дивідендів товариства;
- інші учасники товариства мають переважне право на розподіл частки учасника, що виходить із товариства;
- за домовленістю учасника з товариством виплата вартості частини майна товариства може бути замінена переданням майна в натурі;
- учасник товариства повинен повідомити про свій вихід не пізніше ніж за три місяці до виходу.

Т Е М А .

Основу правового режиму майна суб'єктів господарювання, на якій базується їх господарська діяльність, становить:

- право оперативного використання;
- право власності;
- право довірчої власності;
- право володіння;
- право користування.

До спеціальних фондів суб'єкта господарювання належить:

- Пенсійний фонд;
- основні фонди;
- оборотні фонди;
- товари.
- фонд розвитку виробництва;

До спеціальних фондів суб'єкта господарювання належить:

- основні фонди;
- товари;
- оборотні фонди;
- амортизаційний фонд;
- Пенсійний фонд.

До спеціальних фондів суб'єкта господарювання належить:

- товари;
- основні фонди;
- Пенсійний фонд;
- фонд споживання (оплати праці);
- оборотні фонди.

До корпоративних прав у сфері господарювання належать:

- право на укладення засновницького договору;
- право на одержання заробітної плати;
- право на вибір організаційно-правової форми суб'єкта господарювання;
- право на вступ до господарського товариства.
- право на одержання частини прибутку суб'єкта господарювання (дивіденду);

До корпоративних прав у сфері господарювання належать:

- право на одержання заробітної плати;
- право на вступ до господарського товариства;
- право на укладення засновницького договору;
- право на участь у розподілі активів суб'єкта господарювання у разі його ліквідації;
- право на вибір організаційно-правової форми суб'єкта господарювання.

До корпоративних прав у сфері господарювання належать:

- право на вибір організаційно-правової форми суб'єкта господарювання;
- право на укладення засновницького договору;
- право на одержання заробітної плати;
- право на вступ до господарського товариства.
- право на участь в управлінні суб'єктом господарювання;

Право власності на об'єкт передачі з державної власності у комунальну, а бо з комунальної у державну, виникає з моменту:

- реєстрації договору про передачу;
- нотаріального посвідчення договору;
- укладення договору;
- підписання акта приймання-передачі, а у випадках, передбачених законом, - з дня державної реєстрації такого права;
- державної реєстрації прав на об'єкт передачі.

Передача об'єктів з державної власності у комунальну, або з комунальної власності у державну, здійснюється:

- комісією з питань передачі об'єктів;
- органом державної влади та органом місцевого самоврядування;

- органами, яким належать об'єкти передачі;
- суб'єктами господарювання, майно яких передається;
- Кабінетом Міністрів України та відповідною місцевою радою.

Платне відчуження майна, що перебуває у державній власності, у тому числі разом із земельною ділянкою державної власності, на якій розташований об'єкт, що підлягає приватизації, на користь фізичних та юридичних осіб, які можуть бути покупцями відповідно до цього Закону, з метою підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення коштів для здійснення структурної перебудови національної економіки є:

- продажем державного майна;
- реструктуризацією;
- корпоратизацією;
- роздержавленням.
- приватизацією;

Володіння корпоративними правами:

- не вважається підприємництвом;
- прирівнюється до підприємництва;
- є різновидом підприємництва;
- здійснюється як підприємництво за спеціальним дозволом;
- вважається підприємницькою діяльністю.

Платне відчуження майна, що перебуває у державній власності, у тому числі разом із земельною ділянкою державної власності, на якій розташований об'єкт, що підлягає приватизації, на користь фізичних та юридичних осіб, які можуть бути покупцями відповідно до цього Закону, з метою підвищення соціально-економічної ефективності виробництва та залучення коштів для здійснення структурної перебудови національної економіки є:

- продажем державного майна;
- реструктуризацією;
- привласненням;
- договором купівлі-продажу
- приватизацією;

Набуття права інтелектуальної власності на торговельну марку засвідчується:

- патентом;
- свідоцтвом;
- ліцензією;
- інструкцією;
- квотою.

Основні фонди (засоби) – це матеріальні активи очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше:

- одного місяця;
- більше днів;
- шести місяців;
- трьох років.
- одного року;

Платіж, який здійснюється юридичною особою – емітентом корпоративних прав на користь суб'єкта таких корпоративних прав у зв'язку з розподілом частини прибутку такого емітента називається:

- процентом;
- дивідендом;
- роялті;

- гудвілом;
- доходом.

Власник майна, закріпленого на праві оперативного управління за суб'єктом господарювання, здійснює контроль за використанням і збереженням переданого майна і має право вилучати у суб'єкта господарювання:

- будь-яке майно;
- застаріле майно.
- майно, що неефективно використовується;
- майно, що використовується;
- непотрібне майно;
- майно, що використовується не за цільовим призначенням;
- майно, що не використовується;

Відповідно до виду цінностей деривативи можуть бути:

- бланковими;
- грошовими;
- інтелектуальними.
- майновими;
- ринковими;
- валютними;
- товарними;

Приватизації не підлягають:

- казенні підприємства;
- об'єкти, що належать до природних монополій;
- земельні ділянки;
- об'єкти, що мають загальнодержавне значення;
- об'єкти, що мають вирішальне значення для держави;
- місцеві об'єкти;
- об'єкти зі стабільним рівнем доходу

Суб'єктами приватизації є:

- державні органи приватизації;
- органи держави;
- посередники;
- споживачі;
- господарські суди;
- покупці (їх представники);
- суб'єкти господарювання державного сектора економіки.

Не можуть бути покупцями в процесі приватизації:

- прокурори;
- працівники органів державної влади;
- органи державної влади;
- судді;
- особи, зареєстровані в офшорній зоні;
- господарські товариства, у статутному фонді яких є частка держави.
- юридичні особи, у майні яких частка державної власності перевищує відсотків;

До способів приватизації державного майна належать:

- викуп державного майна шляхом запиту цінових пропозицій;
- продаж державного майна на двоступеневих торгах;
- продажу об'єктів приватизації на аукціоні (у тому числі за методом зниження ціни, без оголошення ціни);
- продаж державного майна на торгах з обмеженою участю;

- викуп державного майна на тендерній основі;
- продаж державного майна на торгах із зменшенням ціни.
- продажу об'єктів приватизації за конкурсом з відкритістю пропонування ціни за принципом аукціону (конкурс)

Суб'єкти господарювання використовують у господарській діяльності природні ресурси в порядку:

- обмеженого природокористування;
- спеціального природокористування;
- необмеженого природокористування;
- дозволеного природокористування;
- ліцензованого природокористування;
- загального природокористування;
- вільного природокористування.

Суб'єктам господарювання для здійснення господарської діяльності може передаватися у власність земля разом із:

- ділянками виключної (морської) економічної зони;
- корисними копалинами, що у ній знаходяться;
- закритими водоймами;
- ділянками гір;
- ділянками лісів;
- відкритими водоймами;
- атмосферним повітрям.

Комерційне найменування у сфері господарювання може мати:

- юридична персона;
- держава;
- суб'єкт господарювання - юридична особа;
- громадянин - підприємець;
- фізична особа;
- Автономна республіка Крим;
- територіальна громада.

Використанням винаходу, корисної моделі чи промислового зразка у сфері господарювання є:

- розголошення комерційної таємниці;
- застосування в рекламі географічного зазначення;
- застосування способу, що охороняється відповідно до закону;
- використання на продукті напису (клейма) «Виготовлено в Україні»;
- застосування на товарах словесних позначень;
- пропонування для продажу продукту, виготовленого безпосередньо способом, що охороняється відповідно до закону;
- проставлення попереджувального маркування, яке вказує на те, що торговельна марка, зареєстрована в Україні.

Правомочності з управління державними корпоративними правами здійснюються:

- із залученням уповноваженої особи;
- через представника;
- керівниками органів виконавчої влади;
- безпосередньо відповідними органами виконавчої влади;
- через третіх осіб;
- із залученням інших осіб;
- Верховною Радою України.

Використанням винаходу, корисної моделі чи промислового зразка у сфері господарювання є:

- розголошення комерційної таємниці;
- застосування в рекламі географічного зазначення;
- пропонування для продажу, запровадження в господарський (комерційний) обіг, застосування, ввезення чи зберігання з зазначеною метою продукту, виготовленого безпосередньо способом, що охороняється відповідно до закону;
- використання на продукті напису (клейма) «Виготовлено в Україні»;
- застосування на товарах словесних позначень;
- виготовлення, пропонування для продажу, запровадження в господарський (комерційний) обіг, застосування, ввезення чи зберігання з зазначеною метою продукту, що охороняється відповідно до закону;
- проставлення попереджувального маркування, яке вказує на те, що торговельна марка, зареєстрована в Україні.

Використанням винаходу, корисної моделі чи промислового зразка у сфері господарювання є:

- розголошення комерційної таємниці;
- застосування в рекламі географічного зазначення;
- застосування способу, що охороняється відповідно до закону, або пропонування його для застосування в Україні за умов, передбачених Цивільним кодексом України;
- використання на продукті напису (клейма) «Виготовлено в Україні»;
- застосування на товарах словесних позначень;
- виготовлення, пропонування для продажу, запровадження в господарський (комерційний) обіг, застосування, ввезення чи зберігання з зазначеною метою продукту, що охороняється відповідно до закону;
- проставлення попереджувального маркування, яке вказує на те, що торговельна марка, зареєстрована в Україні.

До суб'єктів господарювання, які діють виключно на правовому режимі майна – право власності належать:

- комунальні комерційні підприємства;
- приватні підприємства;
- акціонерні товариства;
- підприємства споживчої кооперації;
- державні комерційні підприємства;
- товариства з обмеженою відповідальністю;
- дочірні підприємства.

До суб'єктів господарювання, які діють виключно на правовому режимі майна – право власності належать:

- комунальні комерційні підприємства;
- приватні підприємства;
- господарські товариства;
- підприємства споживчої кооперації;
- державні комерційні підприємства;
- виробничі кооперативи;
- дочірні підприємства.

До організаційно-установчих повноважень власника належать:

- володіти, користуватися та розпоряджатися належним йому майном;
- давати згоду на відчуження належного йому майна;
- передавати належне йому майно в заставу;
- укладати договори щодо належного йому майна;
- визначати мету і предмет господарської діяльності;
- визначати склад і компетенцію органів управління, заснованих ним суб'єктів

господарювання;

- засновувати господарські організації;
- здійснювати господарську діяльність в інших організаційно-правових формах господарювання.
- приймати рішення про припинення господарської діяльності заснованих ним суб'єктів господарювання;

Право господарського відання становить основу правового режиму майна таких суб'єктів господарювання:

- підприємства релігійних організацій;
- виробничі кооперативи;
- приватні підприємства;
- підприємства об'єднань громадян;
- комунальні комерційні підприємства;
- господарські товариства;
- товариства з обмеженою відповідальністю;
- фермерські господарства;
- державні комерційні підприємства.

Об'єктами управління державної власності є:

- державне майно, що перебуває на балансі господарських організацій і не увійшло до їх статутних фондів;
- корпоративні права, що належать державі в статутних фондах господарських організацій;
- майно, яке передано господарським товариствам, в яких частка держави перевищує відсотків;
- безгосподарне майно;
- державне майно, передане в оренду, лізинг, концесію;
- майно, передане комунальним підприємствам;
- майно, яке передано державним господарським об'єднанням;
- майно, передане в довірче управління;
- державне майно, що забезпечує діяльність Президента України, Верховної Ради України та Кабінету Міністрів України.

Об'єктами передачі з державної у комунальну власність та з комунальної у державну є:

- казенні підприємства;
- об'єкти права інтелектуальної власності;
- акції (частки) у майні господарських товариств;
- житловий фонд та інші об'єкти соціальної інфраструктури;
- цілісні майнові комплекси підприємств;
- кошти;
- інше окреме індивідуально визначене майно підприємств;
- деривативи;
- нерухоме майно.

Т Е М А .

Примусове списання (стягнення) коштів, що знаходяться на рахунках суб'єктів підприємницької діяльності допускається:

- за рішенням суду;
- за рішенням державної служби;
- за рішенням нотаріуса;
- за рішенням третейського суду;
- за рішенням органу державної податкової служби.

Основними видами господарських зобов'язань є:

- майново-організаційні;

- організаційно-господарські;
- деліктні;
- внутрішньогосподарські;
- внутрішньо-майнові.

Строк протягом якого оферент зобов'язаний пропозицією (офертою) щодо укладення господарського договору:

- дні;
- днів;
- днів;
- місяць.
- днів;

Сторона, яка одержала протокол розбіжностей до господарського договору, зобов'язана розглянути його протягом:

- місяць;
- днів;
- днів;
- днів;
- днів.

Сторона господарського договору, яка одержала пропозицію про зміну чи розірвання договору, повідомляє другу сторону про результати її розгляду:

- у -тиденний строк після одержання пропозиції;
- у -тиденний строк після розгляду пропозиції;
- у -тиденний строк після одержання пропозиції;
- у -тиденний строк після розгляду пропозиції;
- у -тиденний строк після одержання пропозиції.

Якщо в договорі поставки строк його дії не визначений, він вважається укладеним на:

- рік;
- місяців;
- роки;
- роки;
- років.

До майново-господарських зобов'язань належать:

- внутрішньогосподарські;
- деліктні;
- внутрішньо-майнові;
- господарські договірні.
- майново-організаційні;

Цивільно-правові зобов'язання, що виникають між учасниками господарських відносин при здійсненні господарської діяльності, в силу яких зобов'язана сторона повинна вчинити певну господарську дію на користь другої сторони або утриматися від певної дії, а управнена сторона має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку, це зобов'язання:

- внутрішньогосподарські;
- майново-організаційні;
- внутрішньо-майнові;
- майново-господарські;
- організаційно-господарські.

Господарські зобов'язання, що виникають у процесі управління господарською діяльністю між суб'єктом господарювання та суб'єктом організаційно-господарських

повноважень, в силу яких зобов'язана сторона повинна здійснити на користь другої сторони певну управлінсько-господарську (організаційну) дію або утриматися від певної дії, а управнена сторона має право вимагати від зобов'язаної сторони виконання її обов'язку, це зобов'язання:

- внутрішньо-майнові;
- майново-господарські;
- внутрішньогосподарські;
- організаційно-господарські;
- майново-організаційні.

За яким договором суб'єкт господарювання зобов'язується у певний строк, але не пізніше одного року з моменту укладення попереднього договору, укласти основний господарський договір на умовах, передбачених цим договором?

- цивільно-правовим договором;
- господарським договором;
- основним договором;
- попереднім договором;
- майново-господарським договором.

За попереднім договором суб'єкт господарювання зобов'язується у певний строк, але не пізніше _____ з моменту укладення попереднього договору, укласти основний господарський договір на умовах, передбачених цим:

- місяців;
- років;
- років;
- року;
- років.

За попереднім договором суб'єкт господарювання зобов'язується у _____ строк, але не пізніше одного року з моменту укладення попереднього договору, укласти основний господарський договір на умовах, передбачених цим договором:

- шестимісячний строк;
- піврічний строк;
- невизначений строк;
- певний строк;
- місячний строк.

Істотними умовами господарського договору є:

- сторони договору;
- тара і упаковка;
- відповідальність сторін;
- номенклатура;
- форма договору;

Зобов'язання укласти господарський договір може впливати з :

- реклами;
- протоколу про наміри;
- угоди про наміри;
- попереднього договору;
- примірною договору.

Специфічний засіб забезпечення виконання господарських зобов'язань, шляхом письмового підтвердження банком, іншою кредитною установою, страховою організацією про задоволення вимог управненої сторони у розмірі повної грошової суми, зазначеної у письмовому підтвердженні, якщо третя особа (зобов'язана сторона) не виконає вказане у

ньому певне зобов'язання, або настануть інші умови, передбачені у відповідному підтвердженні :

- кредитна гарантія;
- страхова гарантія;
- страховий поліс;
- банківська гарантія;
- банківська порука.

За договором контрактації сільськогосподарської продукції, виробник повинен не пізніше як за _____ до початку заготівлі продукції повідомити контрактанта про кількість і строки здачі сільськогосподарської продукції, що пропонується до продажу, та погодити календарний графік її здачі :

- днів;
- днів;
- днів;
- днів;
- днів.

Основними видами господарських зобов'язань є:

- майново-організаційні;
- внутрішньо-організаційні;
- деліктні;
- внутрішньогосподарські;
- внутрішньо-майнові;
- майново-господарські;
- організаційно-господарські.

За невиконання зобов'язання щодо приймання сільськогосподарської продукції, за договором контрактації сільськогосподарської продукції, безпосередньо у виробника контрактант зобов'язаний (Впишіть правильні відповіді / _____ /):

- відшкодувати повну вартість неприйнятої продукції;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції;
- відшкодувати повну вартість неприйнятої сільськогосподарської продукції;
- відшкодувати повну вартість швидкопсувної неприйнятої продукції;
- відшкодувати завдані виробникові збитки;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції.

За невиконання зобов'язання щодо приймання сільськогосподарської продукції, за договором контрактації сільськогосподарської продукції, безпосередньо у виробника контрактант зобов'язаний (Впишіть правильні відповіді / _____ /):

- відшкодувати повну вартість неприйнятої продукції;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції;
- відшкодувати повну вартість неприйнятої сільськогосподарської продукції;
- відшкодувати повну вартість швидкопсувної неприйнятої продукції;
- відшкодувати завдані виробникові збитки;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції.

Проведення аудиту є обов'язковим для:

- державних підприємств;
- комунальних некомерційних підприємств;
- перевірки фінансового стану засновників повних товариств;
- перевірки фінансового стану засновників командитних товариств;
- перевірки фінансового стану підприємств з іноземними інвестиціями;

- емітентів цінних паперів та похідних (деривативів), а також при отриманні ліцензії на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів;
- усіх суб'єктів господарювання.

Письмова форма договору складського зберігання вважається дотриманою, якщо прийняття товару на товарний склад посвідчене:

- свідоцтвом;
- спеціальним складським свідоцтвом;
- векселем;
- іменним складським свідоцтвом;
- заставне свідоцтво;
- подвійним складським свідоцтвом;
- простим складським свідоцтвом.

Письмова форма договору складського зберігання вважається дотриманою, якщо прийняття товару на товарний склад посвідчене:

- складним свідоцтвом;
- спеціальним складським свідоцтвом;
- заставною;
- складським свідоцтвом на пред'явника;
- заставне свідоцтво;
- подвійним складським свідоцтвом;
- простим складським свідоцтвом.

За попереднім договором суб'єкт господарювання зобов'язується у _____, але не пізніше _____ з моменту укладення попереднього договору, укласти основний господарський договір на умовах, передбачених цим договором:

- трьохрічного строку;
- шестимісячний;
- піврічного строку;
- невизначений;
- місячний строк;
- певний строк;
- річного строку;

Істотними умовами господарського договору є :

- сторони договору;
- відповідальність сторін;
- тара і упаковка;
- форма договору;
- асортимент;
- номенклатура;
- кількість.

Зобов'язання укласти господарський договір може впливати з:

- протоколу про наміри;
- примірного договору;
- угоди про наміри;
- реклами;
- рішення суду;
- попереднього договору;
- державного замовлення.

За попереднім договором суб'єкт господарювання зобов'язується у _____, але _____ з моменту укладення попереднього договору, укласти основний господарський договір на умовах, передбачених цим договором:

- піврічного строку;
- невизначений строк;
- не раніше трьохрічного строку;
- не пізніше шестимісячного строку;
- місячний строк;
- не пізніше річного строку;
- певний строк.

Зобов'язання укласти господарський договір може впливати з:

- адміністративного правопорушення;
- протоколу про наміри;
- угоди про наміри;
- примірного договору;
- оферти;
- попереднього договору;
- публічної оферти.

Гарантійний строк експлуатації за договором поставки обчислюється:

- від дня випуску виробу, але не пізніше одного року з дня одержання виробу покупцем (споживачем);
 - від дня випуску виробу в експлуатацію, але не пізніше трьох років з дня одержання виробу покупцем;
- щодо виробів народного споживання, які реалізуються через роздрібну торгівлю, - протягом чотирнадцяти днів з дня роздрібного продажу речі, якщо інше не передбачено стандартами, технічними умовами або договором;
 - від дня введення виробу в експлуатацію, але не пізніше чотирнадцяти днів з дня одержання виробу покупцем;
 - від дня введення виробу в експлуатацію, але не пізніше трьох років з дня одержання виробу покупцем;
 - від дня введення виробу в експлуатацію, але не пізніше одного року з дня одержання виробу покупцем (споживачем);
 - щодо виробів народного споживання, які реалізуються через роздрібну торгівлю, - з дня роздрібного продажу речі, якщо інше не передбачено стандартами, технічними умовами або договором.

Зобов'язання укласти господарський договір може впливати з:

- на підставі закону;
- примірного договору;
- протоколу про наміри;
- угоди про наміри;
- попереднього договору;
- публічної оферти;
- рішення суду;
- державного замовлення;
- типового договору.

За невиконання зобов'язання щодо приймання сільськогосподарської продукції, за договором контракції сільськогосподарської продукції, безпосередньо у виробника контрактант зобов'язаний:

- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції;
- сплатити виробнику штраф у розмірі -ти відсотків неприйнятої продукції;
- відшкодувати повну вартість неприйнятої продукції;
- відшкодувати повну вартість неприйнятої сільськогосподарської продукції;
- відшкодувати завдані виробникові збитки;

- відшкодувати повну вартість швидкопсувної неприйнятої продукції;
- відшкодувати подвійну вартість неприйнятої сільськогосподарської продукції.

Вставте пропущені слова у наступне законодавче положення: «З моменту _____ до орендодавця заяви та проекту договору оренди цілісного майнового комплексу підприємства, його структурного підрозділу щодо такого майна підприємству _____ здійснювати купівлю, продаж, передачу, _____, надання в безоплатне користування, _____ майна, придбання _____ паперів, одержання кредитів у розмірах, що перевищують середньорічний рівень за останні три роки» -

- надходження;
- відправлення;
- забороняється;
- дозволяється;
- вимагається;
- обмін;
- списання;
- цінних;
- грошових.

Попередній договір повинен містити умови про:

- якість;
- форму договору;
- порядок розрахунків;
- відповідальність сторін;
- ціну;
- строк укладення основного договору;
- строк дії основного договору;
- номенклатуру;
- найменування продукції, робіт, послуг іноземною мовою.

Попередній договір повинен містити умови про:

- предмет договору;
- доокомплектацію продукції, робіт, послуг;
- форму договору;
- відповідальність сторін;
- доупаковку продукції, робіт, послуг;
- строк укладення основного договору;
- кількість продукції, робіт, послуг;
- строк дії основного договору;
- найменування сторін іноземною мовою.

Істотними умовами господарського договору оренди є:

- порядок використання амортизаційних відрахувань;
- орендна плата без врахування індексації;
- вартість майна без врахування індексу інфляції;
- відповідальність сторін;
- склад і вартість майна з урахуванням її індексації;
- строк, на який укладається договір оренди;
- орендна плата з урахуванням її індексації;
- відновлення орендованого майна;
- розмір ренти.

Істотними умовами господарського договору оренди є:

- умови повернення майна;
- вартість майна без врахування індексу інфляції;
- орендна плата без врахування індексації;

- плата за укладення договору оренди;
- порядок використання амортизаційних відрахувань;
- об'єкт оренди;
- відновлення орендованого майна;
- умови викупу майна;
- порядок нарахування амортизаційних відрахувань.

Господарський договір оренди припиняється у разі:

- за взаємною згодою сторін;
- за рішенням Фонду державного майна України;
- на вимогу орендаря;
- на вимогу орендодавця;
- закінчення строку, на який його було укладено;
- викупу (приватизації) об'єкта оренди;
- ліквідації суб'єкта господарювання-орендаря;
- загибелі (знищення) об'єкта оренди;
- за рішенням регіонального відділення Фонду державного майна України.

Господарський договір оренди припиняється у разі:

- загибелі (знищення) об'єкта оренди;
- за рішенням регіонального відділення Фонду державного майна України;
- ліквідації суб'єкта господарювання – орендодавця;
- у разі припинення права власності орендаря;
- за рішенням суду;
- закінчення строку, на який його було укладено;
- викупу об'єкта оренди;
- ремонту об'єкта оренди;
- на вимогу орендодавця.

Істотні умови агентського договору:

- умови і розмір винагороди комерційному агенту;
- умови і розмір винагороди комерційному довірителю;
- порядок припинення виконання комерційним агентом посередницьких послуг;
- плата за укладення договору;
- строк дії договору;
- сфера, характер і порядок виконання комерційним агентом посередницьких послуг;
- права та обов'язки сторін;
- санкції у разі порушення сторонами умов договору;
- вартість майна з врахуванням індексу інфляції.

Істотними умовами господарського договору є:

- номенклатура продукції, робіт, послуг;
- найменування продукції, робіт, послуг іноземною мовою;
- форма договору;
- упаковка продукції, робіт, послуг;
- найменування сторін;
- строк договору;
- асортимент продукції, робіт, послуг;
- кількість продукції, робіт, послуг;
- відповідальність сторін.

Т Е М А .

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «Вільні ціни визначаються на всі види продукції (робіт, послуг), за винятком тих, на які встановлено _____ регульовані ціни»

- державні;

- ринкові;
- регульовані;
- орієнтовані;
- комунальні.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом запровадження:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- процедури декларування зміни ціни та/або реєстрації ціни.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- граничних рівнів торговельної надбавки (націнки) та постачальницько-збутової надбавки (постачальницької винагороди).

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- фіксованих цін.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- граничних цін.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- граничних нормативів рентабельності.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;

- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- розміру постачальницької винагороди.

Державне регулювання цін здійснюється Кабінетом Міністрів України, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень шляхом встановлення обов'язкових для застосування суб'єктами господарювання:

- обов'язкових державних цін;
- державних монопольних цін;
- договірних цін;
- середньої величини державних цін;
- розміру доплат, знижок (знижувальних коефіцієнтів).

Державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які:

- справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін;
- мають істотну соціальну значущість;
- виробляються суб'єктами, які займають монопольне (домінуюче) становище на ринку;
- мають іноземне походження;
- мають вітчизняне походження;
- призначені для експорту;
- призначені для імпорту;
- виробляються підприємствами з іноземними інвестиціями;
- усі відповіді правильні.

Суб'єкти господарювання під час провадження господарської діяльності використовують:

- ринкові ціни;
- розумні ціни;
- економічно обґрунтовані ціни;
- обґрунтовані ціни;
 - будь-які ціни;
- вільні ціни;
 - державні регульовані ціни.

Ціна в у Господарському кодексі України є вираженням у грошовій формі еквівалентом одиниці товару (продукції, робіт, послуг, матеріально-технічних ресурсів, майнових та немайнових прав), що підлягає продажу (реалізації), який повинен застосовуватися як:

- тариф;
- розмір плати;
- розмір ставки або збору, крім ставок і зборів, що використовуються в системі оподаткування;
- розмір ставки або збору, крім ставок і зборів, що використовуються у Митному кодексі України;
- дивіденди;
- роялті;
- проценти;
- відсотки;
- виручка.

Звичайною вважається ціна товарів (робіт, послуг) визначена:

- продавцем;
- суб'єктом господарювання;
- законом;
- Кабінетом Міністрів України;
- сторонами договору.

Вставте пропущені слова у наступне законодавче положення: «Державні _____ ціни встановлюються на _____ документів, у тому числі _____ обліку, які використовуються органами виконавчої влади, іншими _____ органами для оформлення результатів надання _____ послуг (крім власних бланків цих органів), відповідно до закону» -

- регульовані;
- бланки;
- суворого;
- державними;
- адміністративних;
- фіксовані;
- державного;
- місцевими;
- господарських.

Застосування ціни – це:

- продаж (реалізація) товару за встановленою ціною;
- купівля товару за встановленою ціною;
- купівля товару за визначеною ціною;
- реалізація товару за ринковою ціною;
- усі відповіді неправильні.

Застосування ціни – це:

- продаж (реалізація) товару за недержавною ціною;
- купівля товару за встановленою ціною;
- купівля товару за визначеною ціною;
- реалізація товару за ринковою ціною;
- усі відповіді неправильні.

Вставте пропущене слово у наступне законодавче положення: «Державні регульовані ціни _____ запроваджуватися на товари суб'єктів господарювання, які порушують вимоги законодавства про захист економічної конкуренції» -

- можуть;
- повинні;
- обов'язково;
- як правило;
- не можуть.

Державні регульовані ціни можуть запроваджуватися:

- Кабінетом Міністрів України;
- органами виконавчої влади;
- органами місцевого самоврядування;
- народними депутатами України;
- Мінекономіки України;
- Мінтранспорту України;
- МЗС України;
- депутатом обласної ради;
- державними підприємствами.

Державні регульовані ціни запроваджуються на товари, які:

- справляють визначальний вплив на загальний рівень і динаміку цін;
- мають істотну соціальну значущість;
- належать державним підприємствам;
- належать комунальним підприємствам;
- належать господарським товариствам;

- належать дочірнім підприємствам;
- належать іноземним суб'єктам господарювання.

Відповідно до Господарського кодексу України за згодою сторін до встановленої ціни може бути передбачено доплати за:

- доставку продукції покупцеві;
- продукцію (роботи, послуги) вищої якості;
- виконання робіт у скорочені строки порівняно з нормативними;
- продукцію (роботи, послуги) належної якості;
- продукцію (роботи, послуги) імпортного виробництва;
- продукцію (роботи, послуги), сертифіковані на відповідність стандартам;
- надання послуг без прострочення виконання.

Зміна ціни після укладення договору допускається лише у випадках і на умовах, встановлених:

- стороною;
- законом;
- договором;
- арбітражем;
- звичаями ділового обороту;
- міжнародним договором;
- аналогією права.

Якщо ціна у договорі не встановлена і не може бути визначена виходячи з його умов, вона визначається виходячи із звичайних цін, що склалися:

- на подібні товари;
- на аналогічні товари;
- на момент укладення договору;
- на момент виконання договору;
- на імпортні товари;
- на високоякісні товари;
- на момент закінчення строку дії договору.

Якщо ціна товару підлягає зміні залежно від показників, що зумовлюють ціну товару (собівартість, затрати тощо), але при цьому не визначено способу її перегляду, ціна визначається виходячи із співвідношення цих показників на момент:

- доставки товару;
- передання товару;
- укладення договору;
- закінчення строку дії договору;
- перевезення товару;
- виконання договору;
- зміни договору.

Написи щодо ціни реалізації продукції мають бути:

- лаконічними;
- простими для розуміння;
- чіткими;
- великими літерами;
- з виділенням шрифту;
- короткими;
- правдивими.

Вживання поняття «зменшена ціна» дозволяється лише з дотриманням таких умов якщо:

- ціна продукції є нижчою її постійної ціни;

- такого роду зменшення ціни застосовується протягом визначеного та обмеженого періоду часу;
- ціна продукції є нижчою її звичайної ціни;
- такого роду зменшення ціни застосовується до продукції, яку реалізує контрагент суб'єкта господарювання;
- ціна продукції не є вищою її постійної ціни;
- ціна продукції є нижчою її ринкової ціни;
- такого роду зменшення ціни застосовується на невизначений період часу.

Вживання поняття «зменшена ціна» дозволяється лише з додержанням таких умов якщо:

- ціна продукції є нижчою її постійної ціни;
- вони застосовуються до продукції, яку безпосередньо реалізує суб'єкт господарювання;
- ціна продукції є нижчою її звичайної ціни;
- такого роду зменшення ціни застосовується до продукції, яку реалізує контрагент суб'єкта господарювання;
- ціна продукції не є вищою її постійної ціни;
- ціна продукції є нижчою її ринкової ціни;
- такого роду зменшення ціни застосовується на невизначений період часу.

Вживання поняття "розпродаж" або будь-яких інших, аналогічних йому, дозволяється лише з додержанням таких умов:

- якщо здійснюється розпродаж усіх товарів у межах певного місця або чітко визначеної групи товарів;
- якщо тривалість розпродажу обмежено в часі;
- якщо ціни товарів, що підлягають розпродажу, є меншими від їх звичайної ціни;
- якщо тривалість розпродажу необмежено в часі;
- якщо тривалість розпродажу нелімітовано в часі;
- якщо ціни товарів, що підлягають розпродажу, є більшими від їх звичайної ціни;
- якщо ціни товарів, що підлягають розпродажу, є більшими від їх ринкової ціни;
- вживання поняття «розпродаж» допускається у випадках передбачених відповідною місцевою радою;
- вживання поняття «розпродаж» не допускається.

Якщо покупець відмовився прийняти та оплатити товар, продавець має право за своїм вибором:

- вимагати оплати товару;
- відмовитися від договору купівлі-продажу;
- вимагати сплати штрафу;
- вимагати сплати пені;
- вимагати сплати неустойки;
- вимагати вибачень;
- здійснюючи право на самозахист самостійно вилучити у покупця необхідні кошти

Ринкова ціна - ціна, за якою товари (роботи, послуги) передаються іншому власнику за умови, що:

- продавець бажає передати такі товари (роботи, послуги);
- покупець бажає товари (роботи, послуги) отримати на добровільній основі;
- обидві сторони є взаємно незалежними юридично та фактично;
- сторони володіють достатньою інформацією про такі товари (роботи, послуги)
- сторони володіють достатньою інформацією про ціни, які склалися на ринку ідентичних (а за їх відсутності - однорідних) товарів (робіт, послуг) у порівняних економічних (комерційних) умовах;
- покупець бажає в майбутньому реалізувати такі товари;

- продавець бажає в подальшому повернути такі товари;
- обидві сторони володіють достатньою інформацією одна про одну;
- обидві сторони є взаємно ввічливими.

Т Е М А .

Право вимагати відшкодування завданої шкоди визнається за кожним потерпілим споживачем незалежно від того, чи перебував він у договірних відносинах з виробником (виконавцем, продавцем). Таке право зберігається протягом встановленого строку служби (строку придатності), а якщо такий не встановлено - протягом (**) років.

Суб'єктами стандартизації в Україні є:

- технічні комітети стандартизації;
- комісії стандартизації;
- обласні управління юстиції;
- районні адміністрації;
- міністерство стандартизації та його органи на місцях.

Об'єктами стандартизації в Україні є:

- продукція;
- інформація;
- результати інтелектуальної, творчої діяльності;
- грошові кошти;
- фондові деривативи.

За територіальною поширеністю стандартизація буває:

- регіональна;
- вітчизняна;
- міждержавна;
- територіальна;
- всесвітня.

За територіальною поширеністю стандартизація буває:

- міжнародна;
- вітчизняна;
- всесвітня;
- міждержавна;
- територіальна.

Право власності на національні стандарти, правила усталеної практики, класифікатори та каталоги належить:

- державі;
- випробувальній лабораторії;
- суб'єкту господарювання;
- Держстандарту;
- раді стандартизації.

Декларування відповідності – це процедура, за допомогою якої документально засвідчується, що продукція відповідає встановленим законодавством вимогам:

- виробником або уповноваженою ним особою;
- радою стандартизації;
- органом сертифікації;
- уповноваженим державою органом;
- Держстандартом.

Об'єктами підтвердження відповідності є:

- продукція;

- випробувальні лабораторії;
- інженерні спілки;
- державні центри стандартизації;
- науково-технічні товариства.

До нормативних документів із стандартизації належать:

- технічні умови;
- декрети Кабінету Міністрів;
- будь-які стандарти;
- накази Держстандарту;
- міжнаціональні стандарти України.

Сертифікація продукції в Україні поділяється на:

- в законодавчій та незаконодавчій сфері;
- обов'язкову та необхідну;
- вільну та вимушену;
- обов'язкову та добровільну;
- обов'язкову та необов'язкову.

За результатами проведеної сертифікації заявникові видається:

- сертифікат;
- ліцензія;
- патент;
- стандарт;
- свідоцтво.

Виробник (виконавець) зобов'язаний забезпечити технічне обслуговування та гарантійний ремонт продукції, а також її випуск і поставку для підприємств, що здійснюють технічне обслуговування та ремонт, у необхідному обсязі та асортименті запасних частин протягом усього строку її виробництва, а після зняття з виробництва - протягом строку служби, в разі відсутності такого строку - протягом (***) років.

Стосовно продукції, на яку гарантійні строки або строк придатності не встановлено, споживач має право пред'явити продавцю (виробнику, виконавцю) відповідні вимоги, якщо недоліки було виявлено протягом (***) років, а стосовно об'єкта будівництва – не пізніше десяти років від дня передачі їх споживачеві.

Стосовно продукції, на яку гарантійні строки або строк придатності не встановлено, споживач має право пред'явити продавцю (виробнику, виконавцю) відповідні вимоги, якщо недоліки було виявлено протягом двох років, а стосовно об'єкта будівництва – не пізніше (***) років від дня передачі їх споживачеві.

За результатами проведеної сертифікації заявникові видається:

- право маркувати продукцію спеціальним знаком відповідності;
- ліцензія;
- патент;
- стандарт;
- свідоцтво.

У законодавчо нерегульованій сфері виробник може скласти декларацію про відповідність:

- за власною ініціативою;
- за ініціативою споживача;
- за ініціативою центрального органу виконавчої влади з питань підтвердження відповідності;
- на підставі договору із продавцем;

- на підставі договору із споживачем;
- за ініціативою органу сертифікації;
- на підставі договору із органом сертифікації.

На технічні комітети стандартизації покладаються функції з:

- погодження національних стандартів;
- затвердження національних стандартів;
- схвалення національних стандартів;
- погодження технічних умов;
- розроблення національних стандартів;
- розгляду технічних умов;
- затвердження міжнародних стандартів.

Стандарти застосовуються:

- шляхом посилання на них в інших документах;
- через систему ІНТЕРНЕТ;
- опосередковано;
- лише у законах;
- безпосередньо;
- без будь-яких посилань в інших документах;
- прямо.

На технічні комітети стандартизації покладаються функції з:

- погодження міжнародних стандартів;
- затвердження національних стандартів;
- схвалення національних стандартів;
- погодження технічних умов;
- розроблення міжнародних стандартів;
- розгляду технічних умов;
- затвердження міжнародних стандартів.

На технічні комітети стандартизації покладаються функції з:

- розгляду міжнародних стандартів;
- затвердження національних стандартів;
- схвалення національних стандартів;
- погодження технічних умов;
- розроблення міжнародних стандартів;
- розгляду технічних умов;
- затвердження міжнародних стандартів.

На технічні комітети стандартизації покладаються функції з:

- розгляду національних стандартів;
- затвердження національних стандартів;
- схвалення національних стандартів;
- погодження технічних умов;
- розроблення міжнародних стандартів;
- розгляду технічних умов;
- затвердження міжнародних стандартів.

Вимоги, встановлені технічними регламентами, повинні відображати ризики, які створюватиме невідповідність продукції, процесів і послуг стосовно:

- природних ресурсів;
- безпеки;
- життя;
- держави;

- довкілля;
- територіальних громад;
- споживачів.

Проект технічного регламенту, як правило, повинен містити:

- технічні вимоги до продукції;
- вимоги до послуг;
- процедури оцінки якості;
- процедури підтвердження якості.
- вимоги до специфікації, яка супроводжує продукцію;
- вимоги до етикетування продукції;
- вимоги до виробника продукції.

Проект технічного регламенту, як правило, повинен містити:

- вимоги до пакування продукції;
- процедури оцінки якості;
- вимоги до тарування продукції;
- процедури підтвердження якості.
- процедури оцінки відповідності;
- вимоги до етикетування продукції;
- вимоги до виробника продукції.

Усі термінові технічні регламенти розглядаються відповідною робочою групою протягом шести місяців після їх прийняття для визначення необхідності:

- їх скасування;
- зупинення їх дії;
- їх остаточного схвалення;
- їх затвердження центральним органом виконавчої влади з питань технічного регулювання;
- продовження їх дії;
- збереження їх чинності;
- визнання їх недійсними.

Національний знак відповідності наноситься на:

- упаковку продукції;
- елементи продукції;
- документи, що додаються до продукції;
- саму продукцію;
- етикетку продукції;
- тару продукції;
- копію продукції.

Введення в обіг об'єктів технічних регламентів супроводжується:

- сертифікатом відповідності;
- міжнародним документом відповідності;
- маркою невідповідності;
- патентом відповідності;
- декларацією про відповідність;
- ліцензією відповідності;
- дозволом відповідності.

Застосування стандартів чи їх окремих положень є обов'язковим якщо:

- на стандарти є посилання в технічних регламентах;
- на стандарти є посилання в рекламі продукції;
- на стандарти є посилання в технічних умовах;
- продукція може вплинути на здоров'я людей;
- складено декларацію про відповідність продукції певним стандартам;

- продукція сертифікована на відповідність певним стандартам;
- отримано ліцензію про відповідність продукції певним стандартам.

Застосування стандартів чи їх окремих положень є обов'язковим якщо:

- для учасників угоди (контракту) щодо розроблення, виготовлення чи постачання продукції, якщо в ній (ньому) є посилання на певні стандарти;
- на стандарти є посилання в рекламі продукції;
- на стандарти є посилання в технічних умовах;
- продукція може вплинути на здоров'я людей;
- складено декларацію про відповідність продукції певним стандартам;
- продукція сертифікована на відповідність певним стандартам;
- отримано ліцензію про відповідність продукції певним стандартам.

За сферою проведення підтвердження відповідності поділяється на підтвердження відповідності:

- в законодавчо регульованій сфері;
- регіональне;
- національне;
- добровільне;
- законодавчо нерегульованій сфері;
- обов'язкове;
- міжнародне.

У сфері господарювання застосовуються такі нормативні документи із стандартизації та технічного регулювання:

- технічні положення;
- декларації відповідності;
- переліки продукції;
- класифікатори;
- стандарти;
- технічні регламенти;
- сертифікати відповідності;
- кодекси ustalеної практики;
- технічні умови.

Об'єктами стандартизації є:

- корисні моделі;
- кошти;
- цінні папери;
- персонал і органи;
- вимоги до термінології;
- процеси;
- винаходи;
- послуги;
- продукція.

Які із наведених законодавчих положень щодо технічних комітетів стандартизації є правильними:

- виконують функцію із схвалення національних стандартів;
- членство у них є фіксованим;
- їх діяльність є різновидом підприємницької діяльності;
- виконують функцію з розроблення національних стандартів;
- створюються центральним органом виконавчої влади з питань стандартизації;
- не мають на меті одержання прибутку;
- створюються заінтересованими суб'єктами господарювання;

- організаційне забезпечення їх діяльності здійснюють секретаріати;
- членство у них є добровільним.

У разі, якщо інше не зазначено в технічному регламенті, декларація про відповідність має містити таку інформацію:

- дані установчих документів виробника;
- назву та адресу, за якою зберігається декларація;
- підпис представника технічного комітету стандартизації;
- назву, адресу органу з оцінки відповідності, що провів відповідну процедуру;
- вимоги технічних регламентів, яким відповідає продукція;
- адресу, за якою зберігається технічна документація з підтвердження відповідності;
- строк дії декларації;
- дату оформлення декларації;
- визначення продукції.

Т Е М А .

Монопольним (домінуючим) визнається становище підприємця, частка якого на ринку певного товару перевищує (***) відсотків якщо він не доведе, що зазнає значної конкуренції.

Вчинення суб'єктами господарювання дій, визначених законом як недобросовісна конкуренція, тягне за собою накладення штрафу в розмірі до:

- двох відсотків виручки від реалізації товарів;
- десяти відсотків виручки від реалізації товарів;
- трьох відсотків виручки від реалізації товарів;
- одного відсотка виручки від реалізації товарів;
- п'яти відсотків виручки від реалізації товарів.

Порушенням законодавства про захист економічної конкуренції вважається:

- приховування монопольного становища;
- використання монопольного становища;
- зловживання монопольним становищем;
- прагнення до зайняття монопольного становища;
- зайняття монопольного становища.

Зловживанням монопольним становищем визнається:

- встановлення неузгоджених цін;
- встановлення надмірно високих цін;
- встановлення цін, які неможливо було б встановити за умов значної конкуренції;
- встановлення низьких цін;
- встановлення монопольно висячих цін.

Будь-які дії у конкуренції, що суперечать правилам, торговим та іншим чесним звичаям у господарській діяльності вважаються:

- монопольною конкуренцією;
- недобросовісною діловою практикою;
- недобросовісною конкуренцією;
- нечесною конкуренцією;
- несправедливою конкуренцією.

Центральним органом державної виконавчої влади, покликаним здійснювати контроль за економічною концентрацією є:

- Вищий господарський суд;
- Держстандарт;
- Антимонопольний комітет;
- Кабінет Міністрів;
- Монопольне відомство.

Примусовий поділ монопольного утворення не застосовується, якщо частка внутрішнього обороту структурного підрозділу в загальному обсязі валової продукції підприємства (об'єднання) становить:

- менше %;
- більше %;
- більше %;
- менше %;
- більше %.

За вчинення дій, визначених як зловживання монопольним становищем на підприємця накладається штраф у розмірі:

- до відсотків виручки;
- до відсотка виручки;
- до відсотків виручки;
- до відсотків виручки;
- до відсотків виручки.

З питань примусового поділу монопольних утворень та накладення штрафів приймається:

- ухвала;
- розпорядження;
- рішення;
- постанова;
- наказ.

Розпорядження про початок розгляду справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції надсилається відповідачу протягом:

- наступного дня;
- тижня протягом семи днів;
- трьох робочих днів;
- двох робочих днів;
- місяця.

Повноваження службовців Комітету щодо збирання доказів під час розгляду справи стверджуються:

- довіреністю;
- розпорядженням;
- службовим дорученням;
- актом;
- службовим направленням.

За результатами збирання доказів у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції складається:

- висновок;
- акт;
- подання;
- опис порушення;
- клопотання.

Неправомірним використанням товару іншого виробника є _____ у господарський обіг під своїм позначенням товару іншого виробника шляхом змін чи зняття позначень виробника без дозволу уповноваженої на те особи:

- введення;
- запозичення;
- вхід;

- виведення;
- вихід.

Заява про порушення законодавства про захист економічної конкуренції розглядається протягом:

- календарних днів;
- робочих днів;
- календарних днів;
- місяця;
- робочих днів.

Про день, час і місце слухання в справі про захист економічної конкуренції особи, які беруть участь у справі, повідомляються не пізніше ніж за _____ до проведення слухання:

- тиждень;
- два дні;
- п'ять днів;
- місяць;
- десять днів.

Предметом регулювання діяльності суб'єктів природних монополій відповідно до Закону України „Про природні монополії” є:

- усі умови укладення та виконання договорів суб'єктами природних монополій;
- ціни (тарифи) на товари, що виробляються суб'єктами природних монополій;
- порядок сплати податків суб'єктами природних монополій;
- доступ споживачів до товарів, що виробляються суб'єктами природних монополій;
- умови охорони конкуренції між суб'єктами природних монополій;
- виключний порядок утворення суб'єктів природних монополій;
- вичерпний перелік продукції, що може вироблятися суб'єктами природних монополій.

Монопольним (домінуючим) вважається становище кожного з кількох суб'єктів господарювання, якщо стосовно них виконуються такі умови:

- сукупна частка не більше ніж двох суб'єктів господарювання;
- перевищує відсотків;
- сукупна частка більше ніж трьох суб'єктів господарювання;
- сукупна частка не більше ніж трьох суб'єктів господарювання;
- не перевищує відсотків;
- перевищує відсотків;
- перевищує відсотків.

Монопольним (домінуючим) вважається становище кожного з кількох суб'єктів господарювання, якщо стосовно них виконуються такі умови:

- перевищує відсотків;
- сукупна частка не більше ніж п'яти суб'єктів господарювання;
- сукупна частка не більше ніж семи суб'єктів господарювання;
- перевищує відсотків;
- перевищує відсотків;
- не перевищує відсотків;
- сукупна частка більше ніж п'яти суб'єктів господарювання.

Вважається, що кожен із двох чи більше суб'єктів господарювання займає монопольне (домінуюче) становище на ринку товару, якщо стосовно певного виду товару між ними:

- лише встановлюється конкуренція;
- немає конкуренції;
- зароджується конкуренція;
- є незначна конкуренція;

- спостерігається конкуренція;
- є ознаки невеликої конкуренції;
- є неістотна конкуренція.

Узгодженими діями є:

- економічна концентрація капіталів при створенні суб'єкта господарювання;
- створення об'єднання суб'єктів господарювання метою якого є узгодження конкурентної поведінки;
- злиття двох і більше монопольних утворень;
- укладення суб'єктами господарювання угод у будь-якій формі;
- зловживання монопольним становищем;
- недобросовісна конкуренція;
- набуття одним суб'єктом господарювання контролю над іншим.

Узгодженими діями є:

- економічна концентрація капіталів при створенні суб'єкта господарювання;
- прийняття об'єднаннями рішень у будь-якій формі у будь-якій формі;
- злиття двох і більше монопольних утворень;
- укладення суб'єктами господарювання угод у будь-якій формі з метою погодження конкурентної поведінки;
- зловживання монопольним становищем;
- створення об'єднань суб'єктів господарювання;
- набуття одним суб'єктом господарювання контролю над іншим

Антиконкурентними узгодженими діями є узгоджені дії, які призвели або можуть призвести до:

- недобросовісної конкуренції;
- обмеження конкуренції;
- незначної конкуренції;
- усунення конкуренції;
- відсутності конкуренції;
- зловживання монопольним становищем;
- заборони конкуренції.

Органи Комітету, які прийняли рішення у справі про захист економічної конкуренції не мають права його скасувати або змінити; вони вправі:

- переглянути рішення за нововиявленими обставинами;
- виправити допущені описки чи явні арифметичні помилки;
- прийняти повторне рішення;
- прийняти додаткове рішення;
- направити рішення для перегляду в інший орган Комітету;
- внести поправки у своє рішення;
- внести клопотання до суду про роз'яснення їх рішення.

Органи Комітету, які прийняли рішення у справі про захист економічної конкуренції не мають права його:

- розголошувати;
- скасувати;
- підписувати;
- змінити;
- оприлюднювати;
- публікувати;
- аналізувати.

Дискредитацією господарюючого суб'єкта є поширення у будь-які форми:

- нечітких відомостей;

- неточних відомостей;
- неперевірених відомостей;
- неповних відомостей;
- негативних відомостей;
- негарних відомостей;
- особистих відомостей.

Неправомірними діями у конкуренції щодо комерційної таємниці визнаються її:

- неправомірне виявлення;
- неправомірне збирання;
- неправомірна характеристика;
- неправомірне використання;
- неправомірне вивчення;
- неправомірне ознайомлення;
- неправомірна оцінка.

Особи, права яких порушені діями, визначеними законом як недобросовісна конкуренція, можуть звернутися із заявою про захист своїх прав протягом шести місяців з дня, коли:

- було виявлено порушення їх прав;
- вони повинні були дізнатися про порушення своїх прав;
- вони дізналися про особу порушника;
- вони дізнались про порушення своїх прав;
- відбулося порушення їх прав;
- вони дізналися про наслідки порушення їх прав;
- вони не могли дізнатися про порушення своїх прав.

Правила професійної етики у конкуренції, розроблені суб'єктами господарювання, можуть використовуватися при:

- розробці проектів регуляторних актів;
- розробці установчих документів суб'єктів господарювання;
- використанні комерційної таємниці;
- укладенні договорів;
- збиранні комерційної таємниці;
- досягненні неправомірних переваг у конкуренції;
- виконанні господарсько-договірних зобов'язань.

Діяльність суб'єктів природних монополій регулюється у таких сферах:

- виробництва алкогольних напоїв;
- управління повітряним рухом;
- реалізації тютюнових виробів;
- централізованого водопостачання ;
- виробництва сільськогосподарської продукції;
- страхових послуг;
- банківської діяльності.

Діяльність суб'єктів природних монополій регулюється у таких сферах:

- виробництва сільськогосподарської продукції;
- транспортування теплової енергії;
- банківської діяльності;
- транспортування речовин трубопровідним транспортом;
- виробництва алкогольних напоїв;
- реалізації тютюнових виробів;
- страхових послуг.

Концентрацією суб'єктів господарювання визнається:

- опосередковане набуття у власність іншим способом часток, що забезпечує досягнення відсотків у вищому органі управління;
- безпосереднє придбання акцій, що забезпечує досягнення відсотків голосів у вищому органі управління;
- приєднання одного суб'єкта господарювання до іншого;
- створення ситуації при якій половина посад членів технічної ради двох чи більше суб'єктів господарювання обіймають одні і ті ж особи;
- опосередковане набуття у власність іншим способом активів у вигляді цілісного майнового комплексу;
- створення суб'єкта господарювання, метою якого є здійснення координації аконкурентної поведінки;
- створення суб'єкта господарювання двома і більше суб'єктами господарювання;
- нагляд одним суб'єктом господарювання над іншим;
- безпосереднього придбання активів у вигляді нерухомого майна

Антиконкурентними узгодженими діями, зокрема, визнаються узгоджені дії, які стосуються:

- схилення до бойкоту конкурента;
- встановлення контролю над ринками товарів;
- встановлення цін чи інших умов придбання товарів;
- створення перешкод доступу на ринок;
- спотворення результатів тендерів;
- відмова від придбання товарів;
- розподілу ринків чи джерел постачання;
- суттєвого обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання;
- дискредитація суб'єкта господарювання.

Зловживанням монопольним (домінуючим) становищем на ринку, зокрема, визнається:

- дискредитація господарюючого суб'єкта;
- суттєве обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання;
- обмеження виробництва, ринків або технічного розвитку;
- досягнення неправомірних переваг у конкуренції;
- встановлення таких цін, які неможливо було б встановити за умов значної конкуренції;
- схилення до бойкоту господарюючого суб'єкта;
- застосування різних цін до рівнозначних умов;
- створення перешкод доступу на ринок (виходу з ринку);
- купівлі-продаж товарів із примусовим асортиментом.

Створенням перешкод господарюючим суб'єктам у процесі конкуренції, зокрема, визнається:

- досягнення неправомірних переваг у конкуренції;
- дискредитація господарюючого суб'єкта;
- підкуп працівника посадової особи постачальника;
- створення перешкод доступу на ринок (виходу з ринку);
- схилення до бойкоту господарюючого суб'єкта;
- обумовлення укладання угод прийняттям суб'єктом господарювання додаткових зобов'язань;
- надання послуг із примусовим асортиментом;
- схилення господарюючого суб'єкта до розірвання договору з конкурентом;
- суттєве обмеження конкурентоспроможності інших суб'єктів господарювання.

Справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції у межах компетенції розглядаються такими органами Антимонопольного комітету України:

- палатою з розгляду справ Комітету;

- державним уповноваженим Комітетом;
- Комітетом;
- Головою Комітету;
- адміністративною колегією територіального відділення Комітету;
- тимчасово діючою колегією Комітету;
- постійно діючою адміністративною колегією Комітету;
- тимчасовою адміністративною колегією Комітету;
- Головою територіального відділення Комітету.

Т Е М А .

Привілейовані акції не можуть бути випущені на суму, що перевищує (**)% статутного фонду акціонерного товариства. .

Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію випуску цінних паперів та проспекту емісії або відмовляє в реєстрації протягом _____ після отримання заяви і всіх необхідних документів:

- місяця;
- днів;
- днів;
- днів;
- днів.

В Україні за формою випуску можуть випускатися такі види цінних паперів:

- неемісійні;
- документарні;
- товаророзпорядчі;
- емісійні;
- іменні.

Рішення про випуск облігацій підприємств оформляється:

- довідкою;
- статутом;
- розпорядженням;
- наказом;
- протоколом.

На ринку цінних паперів можуть здійснюватися такі види професійної діяльності:

- аудиторська діяльність;
- дилерська діяльність;
- консалтингова діяльність;
- реєстраційна діяльність;
- депозитарна діяльність.

Державне регулювання ринку цінних паперів здійснює:

- Національний банк;
- Державний комітет з розвитку підприємництва;
- Міністерство економіки;
- Міністерство фінансів;
- Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку.

Прямими учасниками національної депозитарної системи є:

- організатори торгівлі цінними паперами;
- банки;
- емітенти;
- торговці цінними паперами;
- зберігачі.

Цінні папери, обіг яких дозволено на території України, можуть існувати у:

- нотаріальній формі;
- електронній формі;
- усній формі;
- письмовій формі;
- бездокументарній формі.

Підтвердженням права власності на цінні папери є:

- свідоцтво;
- патент;
- ліцензія;
- протокол комісії;
- сертифікат.

Переведення цінних паперів, які існували у документарній формі, у бездокументарну називається:

- консолідацією;
- легалізацією;
- сертифікацією;
- клірингом;
- знерухомленням.

Право на випуск акцій та облігацій підприємства виникає у суб'єкта господарювання з:

- від дня, коли повністю сформовано статутний фонд;
- з дня прийняття рішення вищим органом управління суб'єкта господарювання;
- з дня оформлення сертифіката цінних паперів;
- з дня реєстрації інформації про цей випуск;
- дня реєстрації цього випуску.

Цінні папери (або їх бланки) виготовляються лише на _____, що мають ліцензію Міністерства фінансів, та охороняються:

- казенних підприємствах;
- підприємствах, в яких частка держави перевищує відсотків;
- підприємствах – професійних учасниках ринку цінних паперів;
- на підприємствах, що є учасниками фондового ринку;
- державних підприємствах.

Установлена законодавством послідовність дій емітента щодо випуску та розміщення емісійних цінних паперів називається:

- випуском;
- розміщенням;
- лістингом;
- обігом;
- емісією.

У статутному капіталі торговця цінними паперами частка іншого торговця не може перевищувати:

- відсотків;
- відсотків;
- відсотків;
- відсотків;
- відсотків.

Емітент повинен закінчити закрите (приватне) розміщення цінних паперів у строк, передбачений рішенням про їх закрите (приватне) розміщення, але не пізніше ніж протягом

_____ з дня початку розміщення:

- півроку;
- одного місяця;
- трьох місяців;
- шести місяців;
- двох місяців.

Емітент повинен закінчити відкрите (публічне) розміщення цінних паперів у строк, передбачений рішенням про їх відкрите (публічне) розміщення, але не пізніше ніж протягом

_____ з дня початку розміщення:

- двох місяців;
- трьох місяців;
- півроку;
- шести місяців;
- одного року.

Розміщення (підписка, продаж) цінних паперів торговцем цінними паперами за дорученням, від імені та за рахунок емітента називається:

- розміщенням;
- емісією;
- ділерством;
- випуском;
- андеррайтингом.

Емітент зобов'язаний прийняти рішення про передачу ведення реєстру власників іменних цінних паперів обраному ним реєстратору, якщо кількість власників іменних цінних паперів емітента перевищила:

- осіб;
- осіб;
- осіб;
- осіб;
- осіб.

Діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання у сфері товарного обігу, спрямована на реалізацію продукції виробничо-технічного призначення і виробів народного споживання, а також допоміжна діяльність, яка забезпечує їх реалізацію шляхом надання відповідних послуг, це:

- майново-господарська діяльність;
- внутрішньогосподарська діяльність;
- господарсько-посередницька діяльність;
- господарсько-виробнича діяльність;
- господарсько-торговельна діяльність.

Особливим суб'єктом господарювання, який надає послуги в укладенні біржових угод, виявленні попиту і пропозицій на товари, товарних цін, вивчає, упорядковує товарообіг і сприяє пов'язаним з ним торговельним операціям, є:

- міжбанківська біржа;
- фондова біржа;
- валютна біржа;
- міжбанківська валютна біржа;
- товарна біржа.

Товарна біржа створюється на основі:

- розпорядчого акту;
- рішення Кабінету Міністрів України;
- розпорядчо-управлінського акту;

- рішення НБУ;
- добровільного об'єднання.

Заснування товарної біржі здійснюється шляхом укладення :

- правил біржової торгівлі;
- статуту;
- протоколу зборів;
- засновницького договору;
- засновницької угоди.

Товарна біржа діє на підставі :

- свідоцтва про державну реєстрацію;
- засновницького договору;
- засновницької угоди;
- протоколу зборів;
- статуту.

Засновниками товарної біржі не можуть бути :

- фізичні особи;
- юридичні особи;
- господарські товариства;
- підприємства;
- органи місцевого самоврядування.

Засновниками товарної біржі можуть бути:

- комунальні підприємства;
- державні підприємства;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- органи державної влади;
- фізичні особи.

Членами товарної біржі можуть бути:

- комунальні підприємства;
- підприємство, що частково утримується за рахунок державного бюджету;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- органи державної влади;
- господарські товариства.

Членами товарної біржі не можуть бути:

- підприємства;
- господарські товариства;
- юридичні особи;
- фізичні особи;
- комунальні підприємства.

Діяльність професійного учасника фондового ринку (організатора торгівлі) із створення організаційних, технологічних, інформаційних, правових та інших умов для збирання та поширення інформації стосовно попиту і пропозицій, проведення регулярних торгів фінансовими інструментами за встановленими правилами, централізованого укладення і виконання договорів щодо фінансових інструментів, у тому числі здійснення клірингу та розрахунків за ними, та розв'язання спорів між членами організатора торгівлі, це діяльність:

- валютної біржі;
- міжбанківської валютної біржі;
- товарної біржі;
- міжбанківської біржі;

- фондової біржі.

Для здійснення своєї діяльності фондові біржі, що здійснюють кліринг та розрахунки, повинні підтримувати власний капітал в розмірі, не меншому ніж _____ гривень :

- млн.;
- млн.;
- тис.;
- млн.;
- млн.

Фондова біржа утворюється не менше ніж _____ засновниками - торговцями цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Фондова біржа утворюється об'єднанням торговців цінними паперами, які мають ліцензію на право провадження професійної діяльності на фондовому ринку, що налічує не менше ніж _____ торговців цінними паперами :

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Частка одного торговця цінними паперами не може бути більшою ніж _____ відсотків статутного капіталу фондової біржі:

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Частки торговців цінними паперами у статутному капіталі фондової біржі є:

- привілейованими;
- рівними;
- пропорційними;
- диференційованими;
- різними.

Діяльність фондової біржі як організатора торгівлі тимчасово зупиняється Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку в разі, коли кількість її членів стала менш ніж _____.

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Якщо фондову біржу утворено у формі дочірнього підприємства об'єднання торговців цінними паперами, то її діяльність припиняється - коли кількість членів такого об'єднання стала менше ніж _____.

- ;

- ;
- ;
- ;
- .

Строк для поповнення мінімальної кількості членів фондової біржі становить:

- місяців;
- місяців;
- місяць;
- місяці;
- місяців.

Прибуток фондової біржі спрямовується на:

- розподіл між засновниками;
- виплату дивідендів;
- розподіл між учасниками;
- розподіл між торговцями цінними паперами;
- розвиток фондової біржі.

До емітентів, які потребують визначення рейтингової оцінки належать:

- підприємства, в статутних фондах яких частка територіальної громади перевищує відсотків;
- підприємства, які виконують державні цільові програми, що фінансуються за рахунок державного бюджету;
- комунальні підприємства;
- підприємства, що мають стратегічне значення для економіки держави;
- підприємства, які виконують державні замовлення;
- підприємства, які стали переможцями тендеру на закупівлю за державні кошти;
- підприємства, які займають монопольне (домінуюче) становище.

Суб'єкти господарювання можуть придбати акції та інші цінні папери, за рахунок коштів, що надходять у їх розпорядження, після сплати:

- виплат, що передбачені трудовим законодавством;
- виплат пов'язаних із авторською винагородою;
- страхових платежів;
- податків;
- дивідендів своїм учасникам;
- виплат на відшкодування шкоди, завданої життю або здоров'ю;
- відсотків за банківський кредит.

Професійна діяльність з торгівлі цінними паперами включає:

- діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку;
- діяльність зберігача;
- викуп емітентом власних цінних паперів;
- діяльність з управління цінними паперами;
- діяльність з управління активами інституційних інвесторів;
- депозитарну діяльність;
- андеррайтинг.

Професійна діяльність з торгівлі цінними паперами включає:

- діяльність з організації торгівлі на фондовому ринку;
- депозитарну діяльність;
- діяльність з управління активами інституційних інвесторів;
- дилерську діяльність;
- діяльність зберігача;

- комісійну діяльність;
- брокерську діяльність.

Учасниками фондового ринку вважаються:

- Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку;
- посередники;
- органи державної влади;
- саморегулювні організації;
- покупці;
- продавці;
- інвестори.

Учасниками фондового ринку вважаються:

- посередники;
- покупці;
- продавці;
- професійні учасники фондового ринку;
- органи державної влади;
- Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку;
- емітенти.

Цінні папери за порядком їх розміщення (видачі) поділяються на:

- боргові;
- документарні;
- бездокументарні;
- неемісійні;
- пайові;
- похідні;
- емісійні.

За формою існування цінні папери поділяються на:

- боргові;
- іменні;
- на пред'явника;
- бездокументарні;
- пайові;
- ордерні;
- документарні.

Цінні папери за формою випуску можуть бути:

- бездокументарні;
- емісійні;
- документарні;
- іменні;
- пайові;
- неемісійні;
- ордерні.

Акціонерне товариство розміщує акції двох типів:

- ордерні;
- з фіксованим прибутком;
- іменні;
- прості;
- на пред'явника;
- без фіксованого прибутку;
- привілейовані.

Емітентом інвестиційних сертифікатів виступає:

- інвестиційний кооператив;
- інвестиційний банк;
- компанія з управління фондом операцій з нерухомістю;
- інвестиційна компанія;
- інвестиційне товариство;
- пайовий інвестиційний фонд;
- компанія з управління активами пайового інвестиційного фонду.

Діяльність з ведення реєстрів власників іменних цінних паперів є виключним видом діяльності, що може поєднуватися з діяльністю:

- фондових бірж;
- депозитаріїв;
- організаторів торгівлі цінними паперами;
- компаній з управління активами;
- щодо клірингу та розрахунків за договорами;
- страховиків;
- торговця цінними паперами.

У разі проведення відкритого (публічного) розміщення цінних паперів Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку здійснює реєстрацію:

- власників цінних паперів;
- інформації про випуск цінних паперів;
- видачі цінних паперів;
- звіту про результати розміщення цінних паперів;
- розміщення цінних паперів;
- емітента цінних паперів;
- проспекту емісії цінних паперів.

У проспекті емісії цінних паперів повинна міститися інформація про:

- депозитарія;
- обсяг прав, посвідчених цінними паперами;
- андеррайтера;
- цінні папери, щодо яких прийнято рішення про їх розміщення;
- покупців цінних паперів;
- реєстратора прав власників цінних паперів;
- фінансово-господарський стан емітента цінних паперів.

Регулярною інформацією про емітента, яка подається Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку, вважається інформація:

- щомісячна звітна інформація;
- щоденна звітна інформація;
- щотижнева звітна інформація;
- квартальна звітна інформація;
- звітна інформація, яка подається двічі на рік;
- піврічна звітна інформація;
- річна звітна інформація.

Види господарсько-торговельної діяльності:

- вітчизняна торгівля;
- міжнародна торгівля;
- господарсько-посередницька діяльність;
- зовнішня торгівля;
- господарсько-виробнича діяльність;
- внутрішньо-господарська діяльність;

- внутрішня торгівля.

Товарна біржа:

- займається комерційним посередництвом;
- має на меті отримання прибутку;
- є суб'єктом підприємництва;
- не має на меті отримання прибутку;
- є суб'єктом підприємницької діяльності;
- не займається комерційним посередництвом;
- є підприємством.

Товарна біржа здійснює свою діяльність за принципами:

- застосування державних фіксованих цін;
- застосування державних регульованих цін;
- застосування індикативних цін;
- рівноправності учасників біржових торгів;
- закритого проведення біржових торгів;
- публічного проведення біржових торгів;
- застосування ринкових цін.

Товарна біржа діє на підставі:

- свідоцтва про державну реєстрацію;
- договору;
- засновницького договору;
- рішень загальних зборів;
- протоколу зборів;
- правил біржової торгівлі;
- статуту.

Засновниками товарної біржі не можуть бути:

- юридичні особи;
- господарські товариства;
- фізичні особи;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- підприємства;
- органи місцевого самоврядування;
- підприємство, що частково утримується за рахунок державного бюджету.

Засновниками товарної біржі можуть бути:

- комунальні підприємства;
- державні підприємства;
- органи державної влади;
- фізичні особи;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- підприємство, що частково утримується за рахунок державного бюджету;
- юридичні особи.

Членами товарної біржі можуть бути:

- підприємство, що частково утримується за рахунок державного бюджету;
- органи державної влади;
- комунальні підприємства;
- господарські товариства;
- державні підприємства;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- акціонерні товариства.

Членами товарної біржі не можуть бути:

- підприємства;
- господарські товариства;
- фізичні особи;
- підприємство, що повністю утримується за рахунок державного бюджету;
- юридичні особи;
- комунальні підприємства;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету.

Прибуток фондової біржі спрямовується на:

- розподіл між брокерами.
- розподіл між засновниками;
- розподіл між учасниками;
- виконання статутних завдань біржі;
- розподіл між торговцями цінними паперами;
- виплату дивідендів;
- розвиток фондової біржі.

Прибуток фондової біржі не може спрямовуватися на:

- виконання статутних завдань біржі;
- розвиток фондової біржі;
- організацію біржової торгівлі;
- розподіл між учасниками;
- проведення біржових торгів.
- розподіл між торговцями цінними паперами;
- виплату дивідендів.

Правила фондової біржі складаються з:

- обліку цінних паперів;
- андеррайтингу цінних паперів;
- котирування цінних паперів;
- декотирування цінних паперів;
- реєстрації цінних паперів;
- делістингу цінних паперів;
- лістингу цінних паперів.

Фондові біржі мають право здійснювати наступні види:

- дилерську діяльність;
- депозитарну діяльність;
- андеррайтинг;
- організацію біржової торгівлі;
- брокерську діяльність;
- проведення біржових торгів;
- кліринг.

Які із перелічених законодавчих положень щодо переходу та реалізації права власності на цінні папери в Національній депозитарній системі є правильними:

- угоди з цінними паперами посвідчуються нотаріально і підлягають державній реєстрації;
- право власності на цінні папери, випущені у бездокументарній формі, переходить до нового власника з моменту внесення змін до реєстру прав власників цінних паперів;
- право власності на цінні папери, випущені в бездокументарній формі, переходить до нового власника з моменту зарахування цінних паперів на рахунок власника у зберігача;
- підтвердження права власності на цінні папери є сертифікат;
- права, посвідчені цінним папером, випущеним у бездокументарній формі, можуть бути реалізовані з моменту їх передання новому власнику;
- угоди щодо цінних паперів не підлягають нотаріальному посвідченню;

- підтвердженням права власності на цінні папери, випущені в бездокументарній формі, є виписка з рахунку у цінних паперах;
- підтвердженням права власності на цінні папери є рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку про реєстрацію їх випуску;
- права, які випливають з іменних цінних паперів можуть бути реалізовані з моменту внесення змін до реєстру власників іменних цінних паперів.

До емісійних цінних паперів належать:

- векселі;
- чеки;
- сертифікати фондів операцій з нерухомістю;
- казначейські зобов'язання України;
- ощадні сертифікати;
- акції;
- іпотечні сертифікати;
- заставні;
- облігації підприємств.

В Україні в господарському обороті можуть бути такі групи цінних паперів:

- заставні;
- розпорядчі;
- пайові;
- приватизаційні;
- спеціальні;
- іпотечні;
- боргові;
- форвардні;
- похідні.

Державне регулювання ринку цінних паперів здійснюється у таких формах:

- зупинення на певний строк (до двох років) професійної діяльності на ринку цінних паперів;
- організація торгівлі цінними паперами;
- реєстрація емісій (випусків) цінних паперів;
- контроль за системами ціноутворення на ринку цінних паперів;
- контроль за достовірністю інформації, що надається власниками цінних паперів контролюючим органам;
- видача ліцензій на здійснення професійної діяльності на ринку цінних паперів;
- встановлення правил і стандартів здійснення операцій на ринку цінних паперів;
- контроль за діяльністю осіб, які здійснюють випуск та обіг цінних паперів;
- створення системи захисту прав інвесторів.

Форми господарсько-торговельної діяльності:

- господарсько-посередницька діяльність;
- внутрішня торгівля;
- зовнішня торгівля;
- міжнародна торгівля;
- господарсько-виробнича діяльність;
- комерційне посередництво;
- матеріально-технічне постачання;
- внутрішньогосподарська діяльність;
- матеріально-технічний збут.

Товарна біржа:

- є господарським товариством;
- займається комерційним посередництвом;
- не має на меті отримання прибутку;

- не займається комерційним посередництвом;
має на меті отримання прибутку;
- не є суб'єктом підприємництва;
- є підприємством;
- є суб'єктом підприємницької діяльності;
- є юридичною особою.

Товарна біржа здійснює свою діяльність за принципами:

- застосування державних регульованих цін;
- застосування індикативних цін;
- рівноправності учасників біржових торгів;
- застосування ринкових цін;
- застосування державних фіксованих цін;
- застосування вільних цін;
- публічного проведення біржових торгів;
- закритого проведення біржових торгів;
- обмеженого допуску до участі в біржових торгах.

Товарна біржа діє на підставі:

- засновницького договору;
- договору;
- свідоцтва про державну реєстрацію;
- рішень біржового арбітражу;
- протоколу зборів;
- рішень загальних зборів;
- правил біржової торгівлі;
- рішень арбітражних комісій;
- статуту.

Засновниками товарної біржі не можуть бути:

- господарські товариства;
- фізичні особи;
- підприємство, що повністю утримується за рахунок місцевого бюджету;
- органи місцевого самоврядування;
- юридичні особи;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- підприємство, що частково утримується за рахунок державного бюджету;
- підприємства;
- підприємство, що повністю утримується за рахунок державного бюджету.

Засновниками товарної біржі можуть бути:

- органи державної влади;
- підприємство, що повністю утримується за рахунок місцевого бюджету;
- державні підприємства;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- підприємство, що частково утримується за рахунок державного бюджету;
- фізичні особи;
- акціонерні товариства;
- комунальні підприємства;
- юридичні особи.

Членами товарної біржі можуть бути:

- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- органи державної влади;
- комунальні підприємства;
- підприємство, що частково утримується за рахунок державного бюджету;

- державні підприємства;
- господарські товариства;
- фізичні особи;
- підприємство, що повністю утримується за рахунок місцевого бюджету;
- акціонерні товариства.

Членами товарної біржі не можуть бути:

- державні підприємства;
- господарські товариства;
- фізичні особи;
- юридичні особи;
- підприємства;
- підприємство, що повністю утримується за рахунок державного бюджету;
- підприємство, що частково утримується за рахунок місцевого бюджету;
- комунальні підприємства;
- комунальні підприємства.

Прибуток фондової біржі не може спрямовуватися на:

- розвиток фондової біржі;
- організацію біржової торгівлі;
- виплату дивідендів;
- виконання статутних завдань біржі;
- проведення біржових торгів;
- розподіл між торговцями цінними паперами;
- розподіл між брокерами;
- оплату ліцензії, що видається Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- розподіл між учасниками.

Прибуток фондової біржі спрямовується:

- розподіл між торговцями цінними паперами;
- розподіл між засновниками;
- розвиток фондової біржі;
- розподіл між учасниками;
- виплату дивідендів;
- оплату ліцензії, що видається Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку;
- виконання статутних завдань біржі;
- розподіл між брокерами;
- організацію біржової торгівлі.

Правила фондової біржі складаються з порядку:

- обліку цінних паперів;
- реєстрації цінних паперів;
- делістингу цінних паперів;
- андеррайтингу цінних паперів;
- декотування цінних паперів;
- лістингу цінних паперів;
- накладення санкцій за порушення правил фондової біржі;
- виключення з членів фондової біржі;
- котирування цінних паперів.

Фондові біржі мають право здійснювати наступні види діяльності:

- дилерську діяльність;
- діяльність з управління цінними паперами;
- проведення біржових торгів;

- брокерську діяльність;
- депозитарну діяльність;
- організацію біржової торгівлі;
- кліринг;
- андеррайтинг;
- діяльність з проведення розрахунків за договорами щодо деривативів.

Т Е М А .

Рішення про реєстрацію іноземних інвестицій приймається протягом (**) робочих днів

Виручка резидентів у іноземній валюті підлягає зарахуванню на їх валютні рахунки не пізніше:

- робочих днів;
- календарних днів;
- календарних днів;
- місяця;
- робочих днів.

Фізичні особи мають право здійснювати зовнішньоекономічну діяльність з моменту:

- досягнення повноліття;
- державної реєстрації їх як підприємців;
- набуття повної дієздатності;
- реєстрації їх як суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності;
- укладення зовнішньоекономічного договору.

В Україні запроваджено такі види експортних (імпортних) ліцензій:

- колективні;
- компенсаційні;
- особливі;
- закриті;
- універсальні.

В Україні запроваджуються такі види експортних (імпортних) квот:

- універсальні;
- групові;
- генеральні;
- разові;
- колективні.

Державна реєстрація іноземних інвестицій здійснюється:

- господарським судом;
- обласною державною адміністрацією;
- виконавчим комітетом обласної ради;
- виконавчим комітетом міської ради;
- обласним управлінням юстиції.

У разі відкриття валютного рахунку в банківській установі за межами України суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності зобов'язаний повідомити про це Національний банк України не пізніш як у:

- шестиденний строк;
- триденний строк;
- п'ятиденний строк;
- десятиденний строк;
- чотирнадцятиденний строк.

Відкриття валютного рахунку в установі банку за межами України суб'єктом зовнішньоекономічної діяльності, у статутному фонді якого є частка державного майна, здійснюється за погодженням з:

- Національним банком України;
- Фондом державного майна України;
- Верховною Радою України;
- Кабінетом Міністрів України;
- Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України.

Суб'єкти зовнішньоекономічної діяльності, у статутному фонді яких є частка державного майна, можуть укладати кредитні договори з іноземними фінансовими установами лише за згодою:

- Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України;
- Фондом державного майна України;
- Національним банком України;
- Верховною Радою України;
- Кабінетом Міністрів України.

Форма зовнішньоекономічного договору (контракту) визначається правом держави:

- за місцезнаходженням майна;
- місця його укладення;
- місця проживання сторони, яка зробила пропозицію укласти договір;
- за правом обраним сторонами;
- місця проживання сторони, яка прийняла пропозицію укласти договір.

Товари, що імпортуються за бартерним договором, підлягають ввезенню на митну територію України у строки, зазначені в такому договорі, але не пізніше:

- днів;
- днів;
- днів;
- днів;
- днів.

У статутному фонді підприємства з іноземними інвестиціями, за його наявності, іноземна інвестиція повинна становити:

- відсотків;
- відсотків і більше;
- відсотків і більше;
- менше відсотків;
- більше відсотків.

У статутному фонді іноземного підприємства, за його наявності, іноземна інвестиція повинна становити :

- менше відсотків;
- відсотків;
- не менше відсотків;
- відсотків і більше;
- відсотків і більше.

Державна реєстрація іноземної інвестиції здійснюється шляхом:

- надсилання інформаційного повідомлення про внесення іноземної інвестиції в Мінфін;
- присвоєння інформаційному повідомленню про внесення іноземної інвестиції реєстраційного номера;

- присвоєння інформаційному повідомленню про внесення іноземної інвестиції порядкового номера;
- присвоєння звання іноземного інвестора;
- надсилання інформаційного повідомлення про внесення іноземної інвестиції в ДПП.

Рішення щодо додаткового переліку сфер господарської діяльності, для здійснення діяльності у яких об'єкти права комунальної власності можуть надаватися у концесію приймається:

- Верховною Радою України;
- виключно на пленарних засіданнях місцевих рад;
- місцевою радою за погодженням з Кабінетом Міністрів України;
- міською радою;
- сільськими радами.

Об'єкти права державної чи комунальної власності, надані у концесію:

- підлягають приватизації;
- не підлягають приватизації;
- підлягають викупу;
- підлягають приватизації протягом дії концесійного договору;
- підлягають продажу.

Передача концесіонером своїх майнових прав, що випливають з концесійного договору чи об'єктів концесії, повністю або частково третім особам:

- можлива за будь-яких умов;
- можлива за згодою концесіодавця;
- неможлива;
- можлива за згодою концесіонера;
- можлива.

Затвердження переліку об'єктів права комунальної власності, які можуть надаватися в концесію, здійснюється:

- місцевою радою за погодженням з Кабінетом Міністрів України;
- виключно на пленарних засіданнях місцевих рад;
- Верховною Радою України;
- міською радою;
- сільськими радами.

Максимальний строк на який укладається концесійний договір становить:

- років;
- років;
- років;
- років;
- років.

Мінімальний строк на який укладається концесійний договір становить:

- років;
- років;
- років;
- років;
- років.

Строк між публікацією оголошення про проведення конкурсу на укладення угоди про розподіл продукції та граничним строком подання заявки на участь у конкурсі не повинен бути меншим ніж:

- чотири місяці;
- три місяці;

- один місяць;
- два місяця;
- п'ять місяців.

Максимальний строк на який укладається угода про розподіл продукції становить:

- років;
- років;
- років;
- років;
- років.

Частина території України, на якій встановлюються і діють спеціальний правовий режим економічної діяльності та порядок застосування і дії законодавства України, це:

- виключна морська економічна зона;
- спеціальна економічна зона;
- зона прикордонної торгівлі;
- вільна морська економічна зона;
- ліцензований митний склад.

Статус і територія спеціальної (вільної) економічної зони, а також строк, на який вона створюється, визначаються:

- Президентом України;
- Верховною Радою України;
- Кабінетом Міністрів України;
- органом місцевого самоврядування;
- органом управління спеціальної (вільної) економічної зони.

Спеціальна (вільна) економічна зона України може бути ліквідована до закінчення строку на який вона була створена:

- органом управління спеціальної (вільної) економічної зони;
- Верховною Радою України за поданням Президента України;
- Президентом України;
- Кабінетом Міністрів України;
- органом місцевого самоврядування.

Підставою для митного оформлення готової продукції, що вироблена з використанням давальницької сировини, ввезеної на митну територію України, і вивозиться з її території, є подання українським виконавцем митному органу:

- копії векселя;
- установчих документів;
- копії договору;
- висновку регіональних торгово-промислових палат;
- копії ввізної вантажної митної декларації;
- висновку Торгово-промислової палати;
- копії вивізної вантажної митної декларації.

Під час оформлення вантажної митної декларації:

- проставляється код відповідно до класифікатора угод;
- на ній робиться відмітка органу ДПІ;
- на ній робиться відмітка, щодо заборони відчуження давальницької сировини;
- проставляється порядковий номер;
- на ній робиться відмітка «давальницька сировина»;
- погашається вексель;
- видається розписка.

Облік поточних операцій з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічних відносинах

ведуть:

- Органи державної податкової служби;
- Кабінет Міністрів України;
- Міністерство економіки та з питань європейської інтеграції України;
- Державний комітет статистики;
- Органи державної митної служби;
- Національний банк України;
- Міністерство фінансів України.

До спеціальних імпорتنих процедур, що застосовуються в Україні, належать:

- режим попередніх імпорتنих депозитів, що вносяться у банки;
- квотування;
- ліцензування;
- застосування процедури міжнародних торгів;
- застосування процедури міжнародних тендерів;
- патентування;
- режим укладення попередніх зовнішньоекономічних договорів.

В інформаційному повідомленні про внесення іноземної інвестиції зазначається:

- вид іноземної інвестиції;
- мотиви здійснення іноземної інвестиції;
- мета здійснення іноземної інвестиції;
- об'єкт здійснення іноземних інвестицій;
- форма здійснення іноземної інвестиції;
- номер векселя, виданого митному органу;
- підстави здійснення іноземної інвестиції.

Після державної реєстрації іноземної інвестиції примірники інформаційного повідомлення:

- надсилається в Мінфін;
- надсилається в ДПІ;
- надсилається в Мінекономіки;
- повертається заявникові;
- залишається в органі, що здійснив реєстрацію;
- надсилається в Кабінет Міністрів України;
- передається державному реєстратору.

Форма здійснення іноземного інвестування є:

- договірною корпоративною;
- колективною;
- позадоговірною;
- договірною некорпоративною;
- договірною;
- договірною колективною;
- деліктною.

Концесіодавець має право:

- надавати виключне право на створення об'єкта концесії;
- зберігати комерційну таємницю;
- передати об'єкт концесії у стані та строки, передбачені концесійним договором;
- здійснювати контроль за дотриманням концесіонером умов концесійного договору;
- вимагати дострокового розірвання концесійного договору в разі порушення концесіонером його умов;
- вимагати звіт про використання амортизаційних відрахувань;
- не втручатися у господарську діяльність.

Концесієдавець зобов'язаний:

- зберігати комерційну таємницю;
- здійснювати контроль за дотриманням концесіонером умов концесійного договору;
- надавати виключне право на створення об'єкта концесії;
- передати об'єкт концесії у стані та строки, передбачені концесійним договором;
- вимагати звіт про використання амортизаційних відрахувань;
- вимагати дострокового розірвання концесійного договору в разі порушення концесіонером його умов;
- втручатися у господарську діяльність.

Концесіонер має право:

- на виключне право на створення об'єкта концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору;
- утримувати об'єкт концесії в належному технічному стані;
- виконувати умови концесійного договору;
- отримувати плату за вироблені товари (роботи, послуги) згідно з умовами концесійного договору;
- на продовження строку дії концесійного договору у разі виконання його умов;
- укладати відповідно до законодавства трудові договори (контракти), як правило, з працівниками - громадянами України;
- втручатися у господарську діяльність.

Концесіонер зобов'язаний :

- виконувати умови концесійного договору;
- здійснювати підприємницьку діяльність на основі створення об'єкта концесії;
- на виключне право на створення об'єкта концесії, якщо це передбачено умовами концесійного договору;
- укладати відповідно до законодавства трудові договори (контракти), як правило, з працівниками - громадянами України;
- утримувати об'єкт концесії в належному технічному стані;
- на продовження строку дії концесійного договору у разі виконання його умов;
- отримувати плату за вироблені товари (роботи, послуги) згідно з умовами концесійного договору.

Спори, за участю іноземних інвесторів, розглядаються?

- в судах України, якщо спори стосуються питань державного регулювання іноземного інвестування;
- у третейських судах, якщо спори стосуються діяльності підприємств з іноземними інвестиціями;
- в судах за кордоном, якщо спори стосуються питань державного регулювання іноземного інвестування;
- у третейських судах, якщо спори стосуються питань державного регулювання іноземного інвестування;
- в судах України, якщо спори стосуються діяльності підприємств з іноземними інвестиціями;
- в судах за кордоном, якщо спори стосуються діяльності підприємств з іноземними інвестиціями;
- виключно в судах України.

Суб'єкти ініціативи щодо створення спеціальних (вільних) економічних зон України:

- Президент України;
- Верховна Рада України;
- орган управління спеціальної (вільної) економічної зони;
- місцеві ради;
- Кабінет Міністрів України;
- Фонд державного майна України;

- Національне агентство з питань інвестицій.

Органи управління спеціальних (вільних) економічних зон України:

- орган господарського розвитку і управління спеціальної (вільної) економічної зони;
- Президент України;
- Верховна Рада України;
- місцеві Ради народних депутатів;
- місцеві державні адміністрації;
- Кабінет Міністрів України;
- Національне агентство з питань інвестицій.

Етапи створення спеціальних (вільних) економічних зон України:

- розробка проекту положення про спеціальну (вільну) економічну зону України;
- виділення земельної ділянки спеціальної (вільної) економічної зони України на місцевості;
- отримання дозволу Кабінету Міністрів України на збір документів;
- прийняття рішення про створення спеціальної (вільної) економічної зони України;
- розробка проекту закону про спеціальну (вільну) економічну зону України;
- отримання дозволу Верховної Ради України;
- державна реєстрація спеціальної (вільної) економічної зони України.

Спеціальна (вільна) економічна зона України може бути ліквідована до закінчення строку на який вона була створена:

- Верховною Радою України за поданням Президента України;
- Президентом України;
- місцевою державною адміністрацією;
- Кабінетом Міністрів України;
- Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України;
- органом управління спеціальної (вільної) економічної зони;
- органом місцевого самоврядування.

Підставою для погашення векселя, виданого при ввезенні давальницької сировини, є подання українським виконавцем органу державної податкової служби за своїм місцезнаходженням:

- довідки про сплату ввізного мита, інших податків та зборів;
- акта приймання-передачі готової продукції постійним представництвом іноземного замовника;
- копію засновницького договору;
- копії ввізної вантажної митної декларації на готову продукцію;
- копії свідоцтва про державну реєстрацію;
- копії контракту, укладеного іноземним замовником з покупцем готової продукції;
- копії установчих документів;
- копії вивізної вантажної митної декларації на готову продукцію;
- копію статуту.

Розрахунки за переробку, обробку, збагачення чи використання давальницької сировини можуть проводитися:

- частиною давальницької сировини;
- частиною готової продукції, виготовленої з давальницької сировини;
- виключно в іноземній валюті;
- в національній валюті;
- в товарній формі;
- в грошовій формі;
- виключно в національній валюті;
- виключно в товарній формі;
- у будь-якій формі.

Виберіть види квот, відповідно до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність»:

- експортна;
- імпортна;
- колективна;
- глобальна;
- відкрита;
- групова;
- генеральна;
- індивідуальна;
- разова.

Виберіть види ліцензій, відповідно до Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність»:

- індивідуальна;
- експортна;
- глобальна;
- генеральна;
- групова;
- разова;
- загальна;
- імпортна;
- колективна.

Які державно-правові гарантії захисту іноземних інвестицій, передбачені Законом України «Про режим іноземного інвестування»?

- гарантія щодо примусових вилучень;
- гарантія в разі припинення інвестиційної діяльності;
- гарантія недоторканості іноземного інвестора;
- гарантія в разі зміни законодавства;
- гарантії Національного банку України;
- гарантія переказу прибутків;
- гарантія реєстрації іноземних інвестицій;
- гарантія компенсації збитків;
- гарантія стабільності законодавства.

Вироблена продукція відповідно до угоди про розподіл продукції підлягає розподілу між сторонами угоди: державою та інвестором (інвесторами) згідно з умовами угоди, які повинні передбачати умови і порядок:

- розподілу між державою та інвестором прибуткової продукції;
- визначення загального обсягу виробленої (видобутої) продукції та її вартості;
- визначення порядку відшкодування заподіяних збитків;
- визначення частини компенсаційної продукції з врахуванням вимог, передбачених цією статтею;
- визначення плати за вироблену продукцію;
- передачі державі належної їй відповідно до умов угоди частини виробленої продукції або її грошового еквівалента;
- визначення підстав і порядку відповідальності сторін;
- визначення строку угоди про розподіл продукції;
- визначення підстав відповідальності концесіонера.

Документи для створення спеціальної (вільної) економічної зони повинні містити:

- проект закону про створення спеціальної (вільної) економічної зони;
- техніко-економічне обґрунтування доцільності створення спеціальної (вільної) економічної зони;
- рішення Антимонопольного комітету України;

- проект положення про статус спеціальної (вільної) економічної зони;
- дозвіл Кабінету Міністрів України;
- карту території спеціальної (вільної) економічної зони;
- згоду Президента України;
- точний опис кордонів спеціальної (вільної) економічної зони;
- згоду органу управління спеціальної (вільної) економічної зони.

Техніко-економічне обґрунтування доцільності створення спеціальної (вільної) економічної зони має включати:

- вихідний рівень розвитку економічного, наукового та іншого потенціалу;
- ступінь розвитку виробничої й соціальної інфраструктури;
- карту території спеціальної (вільної) економічної зони;
- мету, функціональне призначення та галузеву спрямованість її діяльності;
- проект положення про статус спеціальної (вільної) економічної зони;
- етапи розвитку із зазначенням часу їх здійснення;
- точний опис кордонів спеціальної (вільної) економічної зони;
- рівень забезпеченості кваліфікованими кадрами;
- проект положення про систему управління спеціальної (вільної) економічної зони.

До виключної компетенції органу господарського розвитку в межах функціонування спеціальної (вільної) економічної зони належить:

- розвиток мережі комунікаційних зв'язків з партнерами за межами спеціальної (вільної) економічної зони;
- організація міжнародних торгів з метою розміщення на території спеціальної (вільної) економічної зони нових виробництв;
- державна реєстрація суб'єктів господарювання;
- експлуатація та будівництво мереж транспорту, зв'язку, енергопостачання та інших об'єктів виробничої інфраструктури, що використовуються для загальних потреб;
- державна реєстрація іноземних інвестицій, що вносяться суб'єктами господарювання спеціальної (вільної) економічної зони;
- визначення перспективних напрямів розвитку спеціальної (вільної) економічної зони;
- підготовка документів для державної реєстрації іноземних інвестицій, що вносяться суб'єктами господарювання спеціальної (вільної) економічної зони;
- видача ліцензій на право здійснення окремих видів господарської діяльності на території спеціальної (вільної) економічної зони;
- видача патентів на право здійснення окремих видів господарської діяльності на території спеціальної (вільної) економічної зони.

До виключної компетенції органу господарського розвитку в межах функціонування спеціальної (вільної) економічної зони належить:

- видача дозволів суб'єктам господарювання спеціальної (вільної) економічної зони на будівництво нових господарських об'єктів;
- реєстрація суб'єктів економічної діяльності;
- державна реєстрація суб'єктів господарювання;
- реєстрація інвестиційних проектів, здійснюваних у спеціальній (вільній) економічній зоні;
- державна реєстрація іноземних інвестицій, що вносяться суб'єктами господарювання спеціальної (вільної) економічної зони;
- упорядкування господарської діяльності спеціальної (вільної) економічної зони;
- видача ліцензій на право здійснення окремих видів господарської діяльності на території спеціальної (вільної) економічної зони;
- видача патентів на право здійснення окремих видів господарської діяльності на території спеціальної (вільної) економічної зони;
- підготовка документів для державної реєстрації іноземних інвестицій, що вносяться суб'єктами господарювання спеціальної (вільної) економічної зони.

До виключної компетенції органу господарського розвитку в межах функціонування спеціальної (вільної) економічної зони належить:

- надання суб'єктам господарської діяльності спеціальної (вільної) економічної зони в користування земельних ділянок;
- передача суб'єктам господарської діяльності у користування природних ресурсів;
- державна реєстрація суб'єктів господарювання;
- надання суб'єктам господарської діяльності об'єктів інфраструктури;
- підготовка документів для державної реєстрації суб'єктів господарювання спеціальної (вільної) економічної зони;
- державна реєстрація іноземних інвестицій, що вносяться суб'єктами господарювання спеціальної (вільної) економічної зони;
- видача патентів на право здійснення окремих видів господарської діяльності на території спеціальної (вільної) економічної зони;
- підготовка документів для державної реєстрації іноземних інвестицій, що вносяться суб'єктами господарювання спеціальної (вільної) економічної зони;
- видача ліцензій на право здійснення окремих видів господарської діяльності на території спеціальної (вільної) економічної зони.

Т Е М А .

У Господарському кодексі України визначено:

- рамки захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання;
- межі захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання;
- поняття захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання;
- способи захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання;
- види захисту прав та інтересів суб'єктів господарювання.

Виберіть вірно визначену форму провадження у господарському процесі:

- окреме провадження;
- наказне провадження;
- визивне провадження;
- позовне провадження;
- попереднє провадження.

Виберіть вірно визначену форму провадження у господарському процесі:

- визивне провадження;
- окреме провадження;
- наказне провадження;
- провадження в справах про банкрутство;
- попереднє провадження.

Згідно Господарського процесуального кодексу, претензія розглядається у:

- -ти денний строк;
- двох місячний строк;
- -ти денний строк;
- місячний строк;
- трьох місячний строк.

Якщо до претензії не додано всі документи, необхідні для її розгляду, вони витребовуються у заявника із зазначенням строку їх подання, який не може бути менше:

- шести днів;
- семи днів;
- трьох днів;
- п'яти днів;
- чотирьох днів.

В тих випадках, коли обов'язковими для обох суб'єктів господарювання правилами або

договором передбачено право перепроверки забракованої продукції (товарів) підприємством-виготовлювачем, претензії, пов'язані з якістю та комплектністю продукції (товарів), розглядаються у:

- місячний строк;
- -ти денний строк;
- -ти денний строк;
- двох місячний строк;
- трьох місячний строк.

Доповніть законодавче положення : «Якщо у відповіді про визнання претензії не повідомляється про перерахування визнаної суми, то через _____ днів після її отримання така відповідь є підставою для примусового стягнення заборгованості державною виконавчою службою в порядку, встановленому Законом України "Про виконавче провадження": (Впишіть правильну відповідь / _____ /):

- чотирьох;
- п'яти;
- трьох;
- двадцяти;
- десяти.

Спори між суб'єктами господарювання вирішуються:

- цивільними судами;
- адміністративними судами;
- судами загальної юрисдикції;
- господарськими судами;
- арбітражними судами.

Спори між суб'єктами господарювання та органами влади і управління вирішуються:

- арбітражними судами;
- судами загальної юрисдикції;
- господарськими судами;
- адміністративними судами;
- цивільними судами.

Завданням третейського суду є:

- часткове виконання функцій адміністративних судів;
- зменшення навантаження на господарські суди;
- виконання функцій господарських судів;
- захист прав та охоронюваних законом інтересів сторін третейського розгляду;
- виконання функцій судів загальної юрисдикції.

Постійно діючі третейські суди в Україні утворюються:

- як спілки адвокатів;
- як господарські товариства;
- як об'єднання фізичних осіб-підприємців;
- без статусу юридичної особи;
- у будь-якій організаційно-правовій формі юридичної особи.

Третейські суди для вирішення конкретного спору (суди ad hoc) в Україні утворюються:

- як об'єднання підприємств;
- як торгово промислові палати;
- як об'єднання громадян;
- без статусу юридичної особи;
- у будь-якій організаційно-правовій формі юридичної особи.

Державна реєстрація постійно діючого третейського суду, засновником якого є всеукраїнська

- громадська організація, здійснюється:
- обласною державною адміністрацією;
 - державним реєстратором;
 - обласним управлінням юстиції;
 - Міністерством юстиції України;
 - Верховним судом України.

До претензії додаються документи, що підтверджують вимоги заявника:

- документи, які є в іншій стороні можуть не додаватися, без зазначення про це у претензії;
- у копіях;
- разом з позовною заявою;
- документи, які є в іншій стороні можуть не додаватися, із зазначенням про це у претензії;
- виключно в оригіналах;
- в оригіналах;
- належним чином засвідчених копіях.

Господарським судам підвідомчі спори, що виникають між суб'єктами господарювання при:

- спори між суб'єктами господарювання та органами влади і управління;
- погодженні стандартів;
- погодженні технічних умов;
- виконанні господарських договорів;
- встановленні тарифів на послуги, якщо, відповідно до законодавства, ці тарифи не можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- укладенні господарських договорів;
- зміні господарських договорів.

Господарським судам непідвідомчі спори, що виникають між суб'єктами господарювання при:

- розірванні господарських договорів;
- укладенні господарських договорів;
- виконанні господарських договорів;
- погодженні технічних умов;
- встановленні цін, якщо, відповідно до законодавства, ці ціни можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- погодженні стандартів;
- встановленні тарифів на послуги, якщо, відповідно до законодавства, ці тарифи не можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору.

Без статусу юридичної особи в Україні утворюються:

- тимчасово діючі третейські суди;
- місцеві господарські суди;
- регіональні третейські суди;
- третейські суди створені для розгляду конкретного спору;
- господарські суди;
- третейські суди типу ad hoc;
- постійно діючі третейські суди.

Завданням третейського суду є:

- часткове виконання функцій адміністративних судів;
- виконання функцій судів загальної юрисдикції;
- виконання функцій господарських судів;
- захист охоронюваних законом інтересів сторін третейського розгляду;
- виконання функцій адміністративних судів;
- зменшення навантаження на господарські суди;
- захист прав сторін третейського розгляду.

Постійно діючі третейські суди можуть утворюватися та діяти в Україні при:

- місцевих об'єднаннях громадян;
- судах;
- всеукраїнських об'єднаннях громадян;
- всеукраїнських громадських організаціях;
- об'єднаннях громадян;
- об'єднаннях банків;
- органах державної влади та управління.

Положення про постійно діючий третейський суд в Україні:

- повинно бути затверджене його суддями;
- затверджується Міністерством юстиції України;
- затверджується його арбітрами;
- повинно бути опубліковане;
- повинно бути розповсюджене між третейськими суддями;
- затверджується головою третейського суду;
- затверджується засновником.

Регламент постійно діючого третейського суду в Україні:

- затверджується його арбітрами;
- повинен бути розповсюджений між третейськими суддями;
- повинен бути затверджений його суддями;
- затверджується засновником;
- затверджується Міністерством юстиції України;
- затверджується головою третейського суду;
- повинен бути опублікований.

Третейська угода повинна бути укладена у вигляді:

- претензії;
- позовної заяви;
- заяви про розгляд справи у постійно діючому третейському суді;
- третейського застереження в контракті;
- заяви про розгляд справи у третейському суді, створеному для розгляду конкретного спору;
- третейського застереження в договорі;
- окремого письмового договору.

Третейська угода повинна може містити вказівку про вирішення спору:

- судом;
- одним суддею;
- виключно тимчасово діючим третейським судом;
- конкретно визначеним третейським судом;
- тимчасово діючим третейським судом;
- певним постійно діючим третейським судом;
- будь-яким третейським судом.

Утворення постійно діючого третейського суду в Україні вимагає:

- прийняття регламенту третейського суду;
- прийняття Положення про третейський суд;
- реєстрації Положення про третейський суд;
- затвердження списку третейських суддів;
- реєстрації регламенту третейського суду;
- затвердження Положення про третейський суд;
- затвердження регламенту третейського суду.

Без статусу юридичної особи в Україні утворюються:

- третейські суди типу ad hoc;
- регіональні третейські суди;
- тимчасово діючі третейські суди;
- господарські суди;
- постійно діючі третейські суди;
- третейські суди створені для розгляду конкретного спору;
- всі види третейських судів;
- встановленні цін, якщо, відповідно до законодавства, ці ціни можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- міжнародні третейські суди.

Третейські суди не можуть розглядати справи:

- про розірвання господарських договорів, пов'язаних із задоволенням державних потреб;
- про усунення перешкод у користуванні майном;
- про визнання господарських договорів недійсними;
- про розірвання господарських договорів;
- про визнання недійсними нормативно-правових актів;
- про банкрутство;
- про зміну міжнародного договору (контракту);
- про визнання права власності;
- про зміну господарських договорів.

Третейські суди можуть розглядати справи:

- про розірвання господарських договорів;
- про зміну міжнародного договору (контракту);
- про визнання недійсними нормативно-правових актів;
- про розірвання господарських договорів, пов'язаних із задоволенням державних потреб;
- про визнання господарських договорів недійсними;
- про зміну господарських договорів;
- про визнання права власності;
- про банкрутство;
- про усунення перешкод у користуванні майном.

Списки третейських суддів постійно діючих третейських судів в Україні повинні містити такі відомості про третейських суддів:

- стаж роботи за спеціальністю;
- науковий ступінь;
- стать;
- ранг державного службовця;
- освіту;
- спеціальність;
- дату народження;
- місце народження;
- загальний трудовий стаж.

Третейська угода повинна може містити вказівку про вирішення спору:

- будь-яким третейським судом;
- судом;
- виключно тимчасово діючим третейським судом;
- тимчасово діючим третейським судом;
- певним постійно діючим третейським судом;
- конкретно визначеним третейським судом;
- третейським судом типу ad hoc;
- одним суддею;
- господарським судом.

Господарським судам підвідомчі спори, що виникають між суб'єктами господарювання при:

- зміні господарських договорів;
- встановленні цін, якщо, відповідно до законодавства, ці ціни не можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- погодженні стандартів;
- погодженні технічних умов;
- встановленні цін, якщо, відповідно до законодавства, ці ціни можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- укладенні господарських договорів;
- виконанні господарських договорів;
- встановленні тарифів на послуги, якщо, відповідно до законодавства, ці тарифи не можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- встановленні тарифів на послуги, якщо, відповідно до законодавства, ці тарифи можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору.

Господарським судам непідвідомчі спори, що виникають між суб'єктами господарювання при:

- встановленні тарифів на послуги, якщо, відповідно до законодавства, ці тарифи не можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- розірванні господарських договорів;
- укладенні господарських договорів;
- виконанні господарських договорів;
- погодженні стандартів;
- погодженні технічних умов;
- встановленні цін, якщо, відповідно до законодавства, ці ціни не можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- встановленні цін, якщо, відповідно до законодавства, ці ціни можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору;
- встановленні тарифів на послуги, якщо, відповідно до законодавства, ці тарифи можуть бути встановлені за згодою сторін господарського договору.

Постійно діючі третейські суди можуть утворюватися та діяти в Україні при:

- органах державної влади та управління;
- об'єднаннях громадян;
- об'єднаннях суб'єктів підприємницької діяльності;
- господарських судах;
- фондових біржах;
- всеукраїнських громадських організаціях;
- об'єднаннях банків;
- всеукраїнських об'єднаннях громадян;
- місцевих об'єднаннях громадян.

Т Е М А .

Право на здійснення підприємницької діяльності має фізична особа, яка:

- усвідомлює значення своїх дій;
- досягла річного віку і отримала згоду батьків (піклувальників);
- має повну цивільну дієздатність;
- досягла річного віку;
- бажає займатися підприємницькою діяльністю.

Державна реєстрація фізичних осіб-підприємців здійснюється не пізніше:

- робочого дня;
- робочих днів;
- робочих днів;
- робочих днів;

- робочих днів.

До підприємницької діяльності фізичних осіб застосовуються нормативно-правові акти, що регулюють підприємницьку діяльність:

- суб'єктів господарювання;
- посадових осіб;
- юридичних осіб;
- депутатів;
- фізичних осіб.

Правочин фізичної особи-підприємця, вчинений нею без відповідного дозволу (ліцензії) є:

- нікчемним;
- спірним;
- оспорюваним;
- неправомірним;
- незаконним.

Фізична особа-підприємець відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю:

- майном, яке використовується для здійснення цієї діяльності;
- майном, яке зареєстровано для здійснення цієї діяльності;
- усім своїм майном;
- майном, переданим для здійснення цієї діяльності;
- цінним майном.

Фізична особа-підприємець відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, належним їй майном, крім майна:

- на відчуження якого накладено заборону за рішенням суду;
- яке не використовується нею у підприємницькій діяльності;
- на яке не може бути звернено стягнення;
- яке перебуває в заставі;
- будь-яким майном.

Фізична особа-підприємець, яка перебуває у шлюбі, відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, своїм особистим майном і:

- усім майном подружжя;
- частиною спільного майна подружжя;
- часткою у праві спільної сумісної власності подружжя;
- часткою у праві власності подружжя;
- майном іншого з подружжя.

Не допускається звернення стягнення на паливо належне фізичній особі-підприємцеві, потрібне для обігрівання приміщень протягом:

- місяця;
- тижнів;
- місяців;
- року;
- місяців.

Звернення стягнення на частку у праві спільної власності подружжя за зобов'язаннями фізичної особи-підприємця допускається у разі:

- наявності такого майна;
- постановлення судового рішення;
- недостатності у неї іншого майна;
- завдання шкоди державі;

- згоди іншого з подружжя.

Фізична особа-підприємець, яка неспроможна задовольнити вимоги кредиторів, пов'язані із здійсненням нею підприємницької діяльності, може бути визнана:

- такою, що не може займатися підприємницькою діяльністю;
- неплатоспроможною;
- банкрутом;
- обмеженою в дієздатності;
- недієздатною.

Справа про банкрутство фізичної особи-підприємця порушується господарським судом за наявності таких умов:

- сукупний розмір вимог кредиторів перевищує мінімальних розмірів заробітних плат;
- вимоги кредиторів не були задоволені боржником протягом місяців;
- вимоги кредиторів не були задоволені боржником протягом місяця;
- вимоги кредиторів не були задоволені боржником протягом місяців;
- сукупний розмір вимог кредиторів становить не менше мінімальних розмірів заробітних плат;
- сукупний розмір вимог кредиторів перевищує неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- сукупний розмір кредиторів становить не менше млн. гривен.

У провадженні справи про банкрутство фізичної особи-підприємця в другу чергу задовольняються вимоги кредиторів щодо:

- відшкодування шкоди життю і здоров'ю;
- виплати авторської винагороди;
- сплати податків і зборів;
- розрахунків з іншими кредиторами;
- виплати вихідної допомоги;
- стягнення аліментів;
- забезпечення заставою.

У провадженні справи про банкрутство фізичної особи-підприємця в першу чергу задовольняються вимоги кредиторів щодо:

- розрахунків з іншими кредиторами;
- відшкодування шкоди життю і здоров'ю;
- сплати податків і зборів;
- виплати авторської винагороди;
- стягнення аліментів;
- забезпечення заставою;
- виплати вихідної допомоги.

У провадженні справи про банкрутство фізичної особи-підприємця в четверту чергу задовольняються вимоги кредиторів щодо:

- сплати страхових внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування;
- сплати податків;
- відшкодування шкоди життю і здоров'ю;
- виплати авторської винагороди;
- сплати обов'язкових платежів;
- розрахунків з іншими кредиторами;
- стягнення аліментів.

При здійсненні повноважень щодо управління майном, яке використовується у підприємницькій діяльності, управитель діє:

- в інтересах установника управління;
- в інтересах особи, яка є власником майна;

- від імені особи, яке є власником майна;
- від імені установника управління;
- від свого імені;
- в своїх інтересах;
- в інтересах установника управління та особи, яка є власником майна.

Договір управління майном, яке використовується у підприємницькій діяльності, припиняється у разі:

- появи безвісно відсутньої фізичної особи-підприємця;
- досягнення повноліття фізичною особою-підприємцем;
- зміни власника майна;
- відновлення дієздатності фізичної особи-підприємця;
- досягнення повноліття власником майна;
- появи безвісно відсутнього власника майна;
- відновлення дієздатності власника майна.

Орган опіки і піклування може призначити управителя майна, яке використовується у підприємницькій діяльності, якщо:

- фізична особа-підприємець оголошена померлою;
- фізична особа-підприємець визнана недієздатною;
- місце перебування фізичної особи-підприємця невідоме;
- цивільна дієздатність фізичної особи-підприємця обмежена;
- власником майна фізичної особи-підприємця стала неповнолітня особа;
- власником майна фізичної особи-підприємця став орган опіки і піклування.
- фізична особа-підприємець звернулася із заявою про визнання її банкрутом;
- власником майна фізичної особи-підприємця стала малолітня особа;
- фізична особа-підприємець визнана безвісно відсутньою.

Договір управління майном, яке використовується у підприємницькій діяльності, припиняється у разі:

- зарахування зустрічної однорідної вимоги;
- загибелі майна, переданого в управління;
- збігу боржника і кредитора в одній особі;
- закінчення його строку за заявою однієї із сторін;
- відмови вигодонабувача від одержання вигоди за договором;
- відсутності управителя за його місцем проживання;
- визнання договору управління недійсним;
- відмови управителя від договору у зв'язку з неможливістю здійснювати управління майном;
- відмови установника управління від договору управління.

Здійснюючи свою господарську діяльність, громадянин-підприємець зобов'язаний:

- реалізовувати державі свою валютну виручку;
- у передбачених законом випадках одержати ліцензію;
- наймати працівників;
- повідомляти органи державної реєстрації про зміну своєї адреси;
- дотримуватися правил обов'язкової сертифікації продукції;
- придбати торговий патент;
- здійснювати зовнішньоекономічну діяльність через уповноважених представників;
- не допускати недобросовісної конкуренції;
- вести облік результатів своєї підприємницької діяльності.

Здійснюючи свою господарську діяльність, громадянин-підприємець зобов'язаний:

- дотримуватися правил добровільної сертифікації продукції;
- забезпечувати належну якість товарів, що ним виготовляються;
- здійснювати зовнішньоекономічну діяльність через уповноважених представників;

- забезпечити належні і безпечні умови праці;
- не завдавати шкоду довкіллю;
- не допускати добросовісної конкуренції;
- придбати торговий патент.
- своєчасно надавати податковим органам декларації про доходи;
- додержувати прав і законних інтересів споживачів.

Здійснюючи свою господарську діяльність, громадянин-підприємець зобов'язаний:

- наймати працівників;
- повідомляти органи державної реєстрації про зміну своєї адреси;
- придбати торговий патент;
- повідомляти орган державної реєстрації про зміну предмета діяльності;
- сплачувати податки та інші обов'язкові платежі;
- здійснювати зовнішньоекономічну діяльність через уповноважених представників;
- реалізовувати державі свою валютну виручку;
- не допускати порушень антимонопольно-конкурентного законодавства;
- не порушувати права місцевого самоврядування і держави.

Т Е М А .

Об'єднання підприємств за правовим статусом:

- може не бути юридичною особою;
- може бути юридичною особою;
- не є юридичною особою;
- є юридичною особою;
- прирівнюється до юридичних осіб.

Підприємства, які стали учасниками об'єднань підприємств:

- можуть втрачати статус юридичної особи;
- втрачають статус юридичної особи;
- можуть зберігати статус юридичної особи;
- зберігають статус юридичної особи;
- прирівнюються за статусом до юридичних осіб.

Ліквідація державного (комунального) об'єднання провадиться за рішенням:

- генерального директора об'єднання;
- підприємств-учасників;
- загальних зборів об'єднання;
- органу, що прийняв рішення про утворення об'єднання;
- правління об'єднання.

Група підприємств, пов'язаних між собою відносинами економічної та/або організаційної залежності у формі участі в статутному фонді та/або управлінні називається:

- об'єднаними підприємствами;
- афілійованими підприємствами;
- залежними підприємствами;
- асоційованими підприємствами;
- дочірними підприємствами.

Залежність між асоційованими підприємствами, за якої одне з них має можливість блокувати прийняття рішень іншим, які повинні прийматися кваліфікованою більшістю голосів вважається:

- вирішальною;
- звичайною;
- істотною;
- простою;
- значною.

Вирішальна залежність між асоційованими підприємствами передбачає володіння одним із:

- істотним пакетом акцій;
- значним пакетом акцій;
- вирішальним пакетом акцій;
- контрольним пакетом акцій;
- великим пакетом акцій.

Холдингова компанія діє в організаційно-правовій формі:

- товариства з додатковою відповідальністю;
- командитного товариства;
- товариства з обмеженою відповідальністю;
- акціонерного товариства;
- виробничого кооперативу.

Об'єднання юридичних осіб, яке утворене в Україні чи за межами України, і має відповідні матеріально-технологічні та економічні можливості для користування надрами, що підтверджено документами, виданими згідно із законами (процедурами) країни інвестора називаються:

- концернами;
- промислово-фінансовими групами;
- консорціумами;
- об'єднаннями, які діють на засадах угоди про розподіл продукції;
- корпораціями.

Функції управління діяльністю об'єднання, яке діє на засадах угоди про розподіл продукції, виконує:

- головне підприємство;
- загальні збори;
- дирекція;
- оператор угоди;
- правління.

Державною холдинговою є холдингова компанія утворена у формі відкритого акціонерного товариства, в якій державі належать не менш як _____ відсотків акцій:

- ;
- ;
- ;
- ;
- .

Частка у формі майна, коштів та нематеріальних активів, необхідних для забезпечення діяльності холдингової компанії, не повинна перевищувати (**) відсотків статутного фонду холдингової компанії.

Рішення про утворення холдингової компанії оформляється:

- статутом;
- протоколом;
- актом органу управління;
- договором;
- меморандумом.

Холдинговим корпоративним пакетом акцій вважається пакет акцій корпоративного підприємства, який перевищує:

- відсоток;

- відсотків;
- відсотків;
- відсотків;
- відсотків.

Підприємство, яке входить до складу державного або комунального господарського об'єднання, не має права без згоди об'єднання:

- самостійно розпоряджатися прибутком від господарської діяльності;
- самостійно здійснювати зовнішньоекономічну діяльність;
- об'єднувати свою діяльність з іншими суб'єктами господарювання;
- змінювати предмет діяльності;
- утворювати дочірні підприємства;
- змінювати місцезнаходження;
- приймати рішення про припинення своєї діяльності.

Управління державним (комунальним) господарським об'єднанням здійснюють:

- загальні збори об'єднання;
- рада об'єднання;
- генеральний директор об'єднання;
- ревізійна комісія об'єднання;
- члени об'єднання;
- дирекція об'єднання;
- правління об'єднання.

Майно передається об'єднанню його учасниками у:

- довірчу власність;
- власність;
- господарське відання;
- оперативне використання;
- володіння і користування;
- користування;
- оперативне управління.

Підприємства-учасники об'єднання можуть вийти з його складу із збереженням:

- зобов'язання щодо сплати податків;
- укладених договорів з іншими суб'єктами господарювання;
- взаємних зобов'язань;
- права дорадчого голосу у вищому органі управління об'єднання;
- статусу юридичної особи;
- зобов'язань перед іншими підприємствами-учасниками об'єднання;
- права на одержання дивідендів.

Об'єднання підприємств не відповідає за зобов'язаннями його учасників, а підприємства-учасники не відповідають за зобов'язаннями об'єднання, якщо інше не передбачено:

- засновницьким договором об'єднання;
- домовленістю між об'єднанням та його учасниками;
- установчим договором об'єднання;
- законом;
- статутами підприємств-учасників об'єднання;
- актами господарського законодавства;
- статутом об'єднання.

Майно, що залишилося після ліквідації об'єднання, розподіляється між учасниками згідно з:

- законом;

- статутом об'єднання;
- статутами підприємств-учасників об'єднання;
- актами господарського законодавства;
- засновницьким договором об'єднання;
- договором;
- установчим договором об'єднання.

Залежність між асоційованими підприємствами може бути:

- звичайною;
- істотною;
- вирішальною;
- значною;
- великою;
- неістотною;
- простою.

Господарські об'єднання за часом створення поділяються на:

- триваючі;
- разові;
- тимчасові;
- довговічні;
- непостійні;
- остаточні;
- постійні.

Залежно від правової основи діяльності господарські об'єднання поділяються на:

- тимчасові;
- постійні;
- статутні;
- зі статусом юридичної особи;
- без статусу юридичної особи;
- законні;
- договірні.

Господарські об'єднання можуть діяти в таких організаційно-правових формах:

- кооператив;
- акціонерне товариство;
- асоціація;
- спілка;
- співдружність;
- товариство;
- корпорація.

Господарські об'єднання можуть діяти в таких організаційно-правових формах:

- акціонерне товариство;
- кооператив;
- консорціум;
- спілка;
- товариство;
- співдружність;
- концерн.

Договірними об'єднаннями підприємств вважаються:

- товариство;
- концерн;
- асоціація;

- спілка;
- консорціум;
- холдинг;
- корпорація.

Державні і комунальні господарські об'єднання утворюються, як правило, у формі:

- консорціуму;
- асоціації;
- корпорації;
- спілки;
- товариства;
- холдингу;
- концерну.

Вищий орган господарського об'єднання:

- утворює виконавчий орган господарського об'єднання;
- вирішує питання про порядок розпорядження прибутком підприємствами-учасниками об'єднання;
- вносить зміни до статуту господарського об'єднання;
- вирішує фінансові питання відповідно до установчих документів;
- утворює наглядовий орган об'єднання;
- вирішує питання про прийняття в об'єднання нових учасників;
- вирішує інші питання відповідно до установчих документів;
- вирішує питання про припинення діяльності підприємств-учасників об'єднання;
- утворює та припиняє діяльність виконавчих органів підприємств-учасників об'єднання.

До особливостей створення і діяльності об'єднань підприємств належать:

- їх засновники (учасники) не несуть відповідальності за їх зобов'язаннями, якщо інше не передбачено установчими документами;
- вони не мають самостійних органів управління;
- вони мають статус юридичної особи;
- їх засновниками (учасниками) повинні бути не менше двох підприємств;
- вони є власниками належного їм майна;
- вони створюються виключно як корпоративні підприємства із визначенням часток їх учасників;
- вони не є власниками переданого їм майна, а діють на праві господарського відання або оперативного управління;
- їх засновники (учасники) несуть солідарну відповідальність за її зобов'язаннями;
- вони створюються як унітарні підприємства.

Т Е М А

Якщо одна сторона бере на себе обов'язок перед другою стороною вчинити певні дії або утриматися від них, а друга сторона наділяється лише правом вимоги, без виникнення зустрічного обов'язку щодо першої сторони, то договір вважається :

- двостороннім;
- стороннім;
- реальним;
- взаємним;
- односторонньо зобов'язуючим.

Якщо правами та обов'язками наділені обидві сторони договору, то він є :

- одностороннім;
- змішаним;
- двостороннім;

- багатостороннім;
- двосторонньою зобов'язуючим.

Договір, який містить елементи різних договорів, називається :

- складним;
- поєднаним;
- багатоелементним;
- змішаним;
- ускладненим.

Договір є укладеним з моменту:

- його підписання;
- досягнення згоди;
- прийняття пропозиції;
- його виконання;
- одержання відповіді про прийняття пропозиції.

Зміна ціни в договорі після його виконання :

- допускається за згодою сторін;
- не допускається;
- можлива за певних умов;
- допускається у випадках, встановлених законом;
- допускається якщо на це є згода іншої сторони.

Договір, в якому одна сторона – підприємець взяла на себе обов'язок здійснювати продаж товарів, виконання робіт або надання послуг кожному, хто до неї звернеться, називається :

- публічним;
- договором приєднання;
- роздрібною купівлі-продажу;
- попереднім;
- підприємницьким.

У разі необґрунтованої відмови підприємця від укладення публічного договору він має :

- сплатити неустойку;
- виконати договір;
- попросити вибачення у споживача;
- повідомити про це уповноважені державні органи;
- відшкодувати збитки, завдані споживачеві такою відмовою.

Договір, умови якого встановлені однією із сторін у формулярах або інших стандартних формах, який може бути укладений лише шляхом приєднання другої сторони до запропонованого договору в цілому, є договором :

- публічним;
- змішаним;
- приєднання;
- типовим;
- зразковим.

Попередній договір укладається у формі :

- встановленій для основного договору;
- усній;
- завжди письмовій;
- на вибір сторін усній або письмовій;
- нотаріально посвідченій.

Договір, в якому боржник зобов'язаний виконати свій обов'язок на користь третьої особи,

яка встановлена або не встановлена у договорі, називається :

- трьохстороннім договором;
- договором про виконання третій особі;
- договором на користь третьої особи;
- договором для третьої особи;
- змішаним договором.

За договором на користь третьої особи, особа, на користь якої передбачено виконання :

- наділена як правами, так і обов'язками;
- наділена лише обов'язками;
- наділена лише правами;
- наділена правами, але може мати також обов'язки;
- наділена правами і певними обов'язками.

Договір є укладеним, якщо сторони :

- підписали договір;
- нотаріально посвідчили договір;
- здійснили обмін пропозицією та відповіддю на неї;
- почали виконання договору;
- в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору.

Пропозиція однієї із сторін укласти договір називається :

- ініціатива;
- віндикація;
- реституція;
- акцепт;
- оферта.

Прийняття пропозиції укласти договір другою стороною називається :

- акцепт;
- оферта;
- погодження;
- угода;
- згода.

Реклама або інші пропозиції, адресовані невизначеному колу осіб :

- є пропозицією до укладення договору;
- є офертою;
- є запрошенням робити пропозиції укласти договір;
- є акцептом;
- немає жодного значення.

Зміна або розірвання договору :

- не допускається;
- допускається лише у випадках, встановлених законом;
- допускається лише за згодою сторін, якщо інше не встановлено договором або законом;
- допускається лише за рішенням суду;
- допускається у всіх випадках.

Договір може бути змінено або розірвано за рішенням суду на вимогу однієї із сторін :

- у випадках вказаних цією стороною;
- у разі істотного порушення договору другою стороною;
- на розсуд суду;
- у разі істотного порушення договору сторонами;
- у разі неналежного виконання договору другою стороною.

Зміна обставин є істотною, якщо вони змінилися настільки, що, якби сторони могли це передбачити, вони б:

- уклали договір на інших умовах;
- не запропонували його укладення;
- ухилились від його укладення;
- відмовились від його укладення;
- розірвали договір.

У разі зміни договору зобов'язання сторін :

- змінюються;
- не змінюються;
- припиняються;
- оновлюються;
- не припиняються.

У разі розірвання договору зобов'язання сторін :

- змінюються;
- замінюються іншими;
- продовжують існувати як фактичні;
- зберігаються;
- припиняються.

Зміна та розірвання договору вчиняються :

- в письмовій формі;
- в усній формі;
- у формі на розсуд сторін;
- у такій же формі, що й договір, який змінюється або розривається;
- визначеній законом формі.

Предметом договору купівлі-продажу може бути :

- товар, який буде створений (придбаний, набутий) продавцем;
- послуга;
- товар, який був створений продавцем;
- майнові права;
- зобов'язання;
- право вимоги, яка не має особистого характеру;
- товар, який був у продавця.

Право продажу товару належить власникові, крім випадків :

- коли покупцем є добросовісний набувач;
- укладення договору купівлі-продажу на біржі;
- продажу майна з прилюдних торгів;
- укладення договору купівлі-продажу на аукціоні;
- примусового продажу;
- встановлених законом;
- встановлених договором.

Покупець, який не знав і не міг знати про права третіх осіб на товар, має право вимагати :

- припинення прав третіх осіб на товар;
- сплати неустойки;
- зниження ціни;
- розірвання договору купівлі-продажу;
- відмови від договору;
- розірвання договору;
- заміни на інший товар.

Продавець повинен одночасно з товаром передати покупцеві :

- його приналежності;
- відповідні документи;
- чек на товар;
- сертифікат якості;
- інформацію про виробника товару;
- свої контактні телефони;
- технічний паспорт.

Якщо продавець передав покупцеві меншу кількість товару, ніж це встановлено договором купівлі-продажу, покупець має право :

- вимагати повернення зайво сплаченої суми;
- вимагати зміни договору;
- вимагати передання кількості товару, якої не вистачає;
- відмовитися від переданого товару та його оплати;
- вимагати сплати неустойки;
- вимагати заміни на інший товар належної якості
- в разі оплати товару, -вимагати сплаченої за нього грошової суми.

Якщо продавець передав покупцеві частину товару, асортимент якого відповідає умовам договору купівлі-продажу, і частину товару з порушенням асортименту, покупець має право на свій вибір :

- вимагати зменшення купівельної ціни товару;
- вимагати передання відступного;
- відмовитися від усього товару;
- вимагати сплати неустойки;
- прийняти весь товар;
- вимагати заміни на інший товар;
- вимагати заміни частини товару, що не відповідає асортименту.

Строк, протягом якого продавець гарантує якість товару (гарантійний строк) може бути встановлений :

- гарантійним листом;
- договором гарантії;
- законом;
- покупцем;
- органом захисту прав споживачів;
- договором;
- гарантією.

Строк придатності товару визначається :

- періодом часу, який обчислюється з дня його створення і протягом якого товар є придатним для використання;
- періодом часу, який обчислюється з дня його передачі покупцю і протягом якого товар є придатним для використання;
- терміном (датою) придбання товару;
- терміном (датою), до настання якої товар є придатним для використання;
- терміном (датою) від настання якої товар є придатним для використання;
- періодом часу, який обчислюється з дня укладення договору купівлі-продажу і протягом якого товар є придатним для використання;
- періодом часу, який обчислюється з дня його виготовлення і протягом якого товар є придатним для використання.

У разі істотного порушення вимог щодо якості товару покупець має право за своїм вибором :

- вимагати пропорційного зменшення ціни;
- відмовитися від договору і вимагати повернення сплаченої за товар грошової суми;
- вимагати безоплатного усунення недоліків товару в розумний строк;
- вимагати заміни товару;
- вимагати відшкодування витрат на усунення недоліків товару;
- вимагати зміни договору;
- вимагати розірвання договору.

Продавець відповідає за недоліки товару, якщо покупець доведе, що вони виникли :

- у момент передання товару покупцеві;
- на наступний день після передання товару покупцеві;
- протягом гарантійного строку на товар;
- до передання товару покупцеві;
- з причин, які існували на момент передання товару покупцеві;
- з причин, які існували до передання товару покупцеві;
- внаслідок передання товару покупцеві.

Якщо на товар не встановлений гарантійний строк або строк придатності, вимога у зв'язку з його недоліками може бути пред'явлена покупцем за умови, що недоліки були виявлені протягом розумного строку, але в межах :

- одного року;
- п'яти років;
- двох років;
- щодо нерухомого майна – десяти років;
- шести місяців;
- щодо нерухомого майна – трьох років;
- щодо нерухомого майна – тридцяти років.

Якщо продавець у розумний строк не доукомплектував товар, покупець має право за своїм вибором :

- вимагати заміни некомплектного товару на комплектний;
- відмовитися від договору і вимагати повернення сплаченої грошової суми;
- вимагати пропорційного зменшення ціни;
- вимагати доукомплектування товару в розумний строк;
- вимагати сплати неустойки;
- вимагати розірвання договору;
- вимагати переукладення договору.

Продавець зобов'язаний передати покупцеві товар у тарі та (або) в упаковці, якщо інше не :

- встановлено договором;
- встановлено договором купівлі-продажу;
- встановлено в статуті чи іншому установчому документі продавця;
- впливає із суті зобов'язання;
- впливає зі змісту переговорів між сторонами;
- встановлено правилами покупця;
- встановлено правилами продавця.

Покупець зобов'язаний прийняти товар, крім випадків, коли він :

- має право вимагати зміни договору;
- має право відмовитися від договору;
- має право відмовитися від договору купівлі-продажу;
- має право вимагати відповідного зменшення купівельної ціни;
- має право на усунення недоліків товару;
- має право вимагати заміни товару;
- має право вимагати повернення товару.

Покупець зобов'язаний оплатити товар :

- після його прийняття;
- до його прийняття;
- під час його прийняття;
- після прийняття товаророзпорядчих документів;
- в інший строк, встановлений договором;
- з моменту початку використання товару;
- у момент пред'явлення вимоги продавця.

Якщо покупець відмовився прийняти та оплатити товар, продавець має право за своїм вибором :

- відмовитися від договору;
- вимагати сплати неустойки;
- вимагати збільшення ціни товару;
- вимагати оплати товару;
- відмовитися від договору купівлі-продажу;
- розірвати договір купівлі-продажу;
- вимагати визнання недійсним договору купівлі-продажу.

За договором контрактації сільськогосподарської продукції виробник сільськогосподарської продукції зобов'язується :

- оплатити вироблену сільськогосподарську продукцію;
- виробити визначену договором сільськогосподарську продукцію;
- перевозити визначену договором сільськогосподарську продукцію;
- зберігати визначену договором сільськогосподарську продукцію;
- передати визначену договором сільськогосподарську продукцію у власність заготівельнику;
- передати визначену договором сільськогосподарську продукцію в заставу заготівельнику;
- передати визначену договором сільськогосподарську продукцію в користування заготівельнику.

До договору контрактації застосовуються :

- положення про договір на виробництво сільськогосподарської продукції;
- положення договору сільськогосподарської кооперації;
- загальні положення про купівлю-продаж;
- положення про договір роздрібною купівлі-продажу;
- положення про договір поставки;
- положення про договір застави;
- положення про договір зберігання.

Сторонами за договором постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу є :

- постачальник;
- продавець;
- покупець;
- споживач (абонент);
- одержувач;
- підприємець;
- замовник.

За договором постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу споживач (абонент) зобов'язується :

- оплачувати вартість прийнятих ресурсів;
- прийняти енергетичні та інші ресурси;
- дотримуватись передбаченого договором режиму використання приєднаної мережі;
- не передавати енергетичні та інші ресурси іншим споживачам;

- економно використовувати енергетичні та інші ресурси;
- виконувати вказівки постачальника;
- забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного та іншого обладнання.

За договором поставки покупець зобов'язується :

- передати товар;
- зберігати товар;
- прийняти товар;
- оглянути товар;
- сплатити за товар певну грошову суму;
- використовувати товар за цільовим призначенням;
- надати взамін інший товар.

Договором міни, окрім обміну майна на майно, може бути встановлений обмін майна на :

- гроші;
- працю;
- результати інтелектуальної творчої діяльності;
- роботи;
- особисті немайнові блага;
- засоби індивідуалізації учасників цивільного обороту;
- послуги.

У разі виявлення покупцем протягом гарантійного або інших строків, встановлених обов'язковими для сторін правилами чи договором роздрібної купівлі-продажу, недоліків, не застережених продавцем, або фальсифікації товару покупець має право за своїм вибором :

- вимагати безоплатного усунення недоліків товару;
- вимагати відшкодування витрат, здійснених покупцем на виправлення недоліків;
- вимагати сплати неустойки;
- вимагати розірвання договору;
- вимагати заміни товару на аналогічний товар належної якості;
- вимагати відповідного зменшення ціни;
- вимагати відповідного збільшення ціни;
- відмовитися від договору і вимагати повернення сплаченої за товар грошової суми;
- вимагати усунути виявлені недоліки.

Державним замовником за державним контрактом може виступати :

- Верховна Рада України;
- місцева рада;
- Рада Міністрів Автономної Республіки Крим;
- комунальне підприємство;
- обласна державна адміністрація;
- виконавчий комітет місцевої ради;
- міністерство;
- державне підприємство;
- Київська міська державна адміністрація.

Державні замовлення на поставку продукції є обов'язковими для таких виконавців державного замовлення :

- комунальних підприємств;
- державних підприємств;
- акціонерних товариств, у статутному капіталі яких контрольний пакет акцій належить державі;
- товариств з обмеженою відповідальністю, у статутному фонді яких частка держави складає не більше відсотків;
- підприємств з іноземними інвестиціями;
- змішаних підприємств;

- монополістів на відповідному ринку продукції;
- комерційних підприємств;
- державних установ та організацій.

Угода вважається біржовою, якщо вона в сукупності відповідає таким ознакам :

- є договором купівлі-продажу, поставки та обміну;
- схвалена радою біржі;
- підписана в приміщенні біржі;
- її предметом є товар, допущений до обігу на біржі;
- не суперечить інтересам біржі;
- однією із сторін угоди є біржа;
- її сторонами є члени біржі;
- посвідчена нотаріально;
- вона зареєстрована на біржі не пізніше наступного дня за днем її укладення.

Якщо продавець передав покупцеві частину товару, асортимент якого відповідає умовам договору купівлі-продажу, і частину товару з порушенням асортименту, покупець має право на свій вибір :

- прийняти частину товару, що відповідає умовам договору, і відмовитися від решти товару;
- вимагати передання відступного;
- розірвання договору;
- відмовитися від усього товару;
- прийняти весь товар;
- сплати неустойки;
- відповідного зменшення купівельної ціни;
- вимагати заміни частини товару, що не відповідає асортименту, товаром в асортименті, який встановлено договором;
- усунення недоліків товару за рахунок постачальника.

Покупець, якому переданий товар неналежної якості, має право, незалежно від можливості використання товару за призначенням, вимагати від продавця за своїм вибором :

- пропорційного зменшення ціни;
- визнання договору недійсним;
- розірвання договору;
- відмови від договору;
- безоплатного усунення недоліків товару в розумний строк;
- сплати неустойки;
- заміни на товар іншої марки;
- заміни на аналогічний товар належної якості;
- відшкодування витрат на усунення недоліків товару.

Якщо на товар не встановлений гарантійний строк або строк придатності, вимога у зв'язку з його недоліками може бути пред'явлена покупцем за умови, що недоліки були виявлені :

- в межах шести місяців;
- в межах одного року;
- протягом розумного строку;
- в межах двох років;
- щодо нерухомого майна – в межах трьох років;
- в межах дванадцяти місяців;
- в межах строків, визначених Цивільним кодексом України, якщо законом не встановлений більш тривалий строк;
- в межах п'яти років;
- в межах строків, визначених Цивільним кодексом України, якщо договором не встановлений більш тривалий строк.

Товарообмінна (бартерна) операція у галузі зовнішньоекономічної діяльності – це один з

видів експортно-імпортних операцій, оформлених бартерним договором або договором із змішаною формою оплати, що передбачає збалансований за вартістю обмін :

- грошима;
- результатами інтелектуальної творчої діяльності;
- товарами;
- роботами;
- послугами;
- валютними цінностями;
- робочою силою;
- нематеріальними благами;
- не опосередкований рухом коштів у готівковій або безготівковій формі.

За договором постачання енергетичними та іншими ресурсами через приєднану мережу споживач (абонент) зобов'язується :

- оплачувати вартість прийнятих ресурсів;
- прийняти енергетичні та інші ресурси;
- дотримуватись передбаченого договором режиму використання приєднаної мережі;
- не передавати енергетичні та інші ресурси іншим споживачам;
- економно використовувати енергетичні та інші ресурси;
- виконувати вказівки постачальника;
- забезпечити безпечну експлуатацію енергетичного та іншого обладнання;
- забезпечити своєчасність постачання ресурсів;
- попередити постачальника про обсяг необхідних ресурсів.

Не можуть бути предметом біржової торгівлі речі, визначені індивідуальними ознаками, за винятком:

- речей, які продаються як партія товару;
- капітальних активів;
- наземного транспортного засобу;
- судна;
- літального апарата;
- майна, яке відчужується з податкової застави;
- майна, яке відчужується як конфісковане відповідно до закону;
- транспортного засобу;
- житлового будинку.

Зміст біржової угоди не підлягає розголошенню за винятком:

- митних зборів;
- найменування товару;
- кількості товару;
- валюти платежів;
- страхування;
- умов поставки товару;
- ціни товару;
- строку виконання;
- місця виконання.

Інформацію про зміст біржової угоди може бути надано тільки на письмову вимогу :

- органам безпеки;
- незалежним оцінювачам;
- національній комісії з регулювання ринків фінансових послуг;
- судам;
- органам з контролю за цінами;
- органам прокуратури;
- органам внутрішніх справ;

- нотаріусам;
- аудиторським організаціям.

В якій формі укладається договір найму транспортного засобу :

- в усній формі;
- у письмовій формі;
- підлягає нотаріальному посвідченню;
- підлягає державній реєстрації;
- підлягає нотаріальному посвідченню і державній реєстрації.

Договір найму транспортного засобу за участю фізичної особи :

- укладається в усній формі;
- укладається у визначеній за домовленістю сторін формі;
- підлягає державній реєстрації;
- підлягає нотаріальному посвідченню;
- підлягає нотаріальному посвідченню і державній реєстрації.

За договором найму транспортного засобу екіпаж, який обслуговує транспортний засіб :

- здійснює управління транспортним засобом;
- зобов'язаний відшкодувати збитки, завдані у зв'язку із втратою або пошкодженням транспортного засобу;
- здійснює технічну експлуатацію транспортного засобу;
- здійснює страхування транспортного засобу;
- зобов'язаний відшкодувати шкоду, завдану іншій особі у зв'язку з використанням транспортного засобу.
- не здійснює управління транспортним засобом;
- укладає від свого імені договори перевезення орендованим транспортним засобом.

За договором найму транспортного засобу наймач зобов'язаний :

- підтримувати транспортний засіб у належному технічному стані;
- користуватися транспортним засобом;
- здійснювати страхування транспортного засобу;
- укладати договори перевезення з третіми особами;
- укладати від свого імені договори перевезення;
- негайно повернути транспортний засіб на першу вимогу наймодавця;
- нести витрати, пов'язані з використанням транспортного засобу, в тому числі зі сплатою податків та інших платежів.

За договором найму транспортного засобу екіпаж транспортного засобу зобов'язаний відмовитися від виконання розпоряджень наймача, якщо :

- вони суперечать умовам використання транспортного засобу;
- вони суперечать моральним поглядам наймодавця;
- вони суперечать умовам договору найму;
- вони суперечать моральним засадам суспільства;
- вони можуть бути небезпечними для транспортного засобу;
- вони суперечать моральним поглядам екіпажу;
- вони можуть бути небезпечними для держави.

Визначте правильні законодавчі положення щодо найму транспортного засобу :

- предметом договору найму транспортного засобу не можуть бути наземні самохідні транспортні засоби;
- предметом договору найму транспортного засобу можуть бути наземні самохідні транспортні засоби;
- сторони можуть домовитися про надання наймодавцем наймачеві комплексу послуг для забезпечення нормального використання транспортного засобу;
- сторони можуть домовитися про надання наймачем наймодавцеві комплексу послуг для

забезпечення нормального використання транспортного засобу;

-наймач має право без згоди наймодавця укласти від свого імені договори перевезення;

-наймач не має права без згоди наймодавця укласти від свого імені договори перевезення;

-витрати на утримання екіпажу несе наймодавець;

-наймодавець зобов'язаний підтримувати транспортний засіб у належному технічному стані;

-страхування транспортного засобу здійснюється наймачем.

За договором найму будівлі або іншої капітальної споруди одночасно з правом найму будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини) наймачеві надається право :

-користування земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному наймачеві;

-користування земельною ділянкою, яка не прилягає до будівлі або споруди, але належить наймодавцеві;

-користування земельною ділянкою, на якій вони знаходяться;

-користування земельною ділянкою, яка не прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму;

-розпорядження земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму.

За договором найму будівлі або іншої капітальної споруди одночасно з правом найму будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини) наймачеві надається право :

-користування земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному наймачеві;

-користування земельною ділянкою, яка не прилягає до будівлі або споруди, але належить наймодавцеві;

-користування земельною ділянкою, яка не прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму;

-користування земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму;

-розпорядження земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму.

За договором найму будівлі або іншої капітальної споруди одночасно з правом найму будівлі або іншої капітальної споруди (їх окремої частини) наймачеві надається право :

-користування земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному наймачеві;

-користування земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму;

-користування земельною ділянкою, яка не прилягає до будівлі або споруди, але належить наймодавцеві;

-користування земельною ділянкою, на якій вони знаходяться;

-користування земельною ділянкою, яка не прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму;

-розпорядження земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму;

-розпорядження земельною ділянкою, яка не прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму.

Якщо розмір земельної ділянки у договорі найму будівлі або іншої капітальної споруди не визначений, наймачеві надається право користування :

-земельною ділянкою, на якій знаходяться будівля чи споруда, та тією, що прилягає до будівлі чи споруди загальною площею га;

-земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, площею га;

-земельною ділянкою, яка прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному наймачеві;

-усією земельною ділянкою, якою володів наймодавець;

-користування земельною ділянкою, яка не прилягає до будівлі або споруди, у розмірі, необхідному для досягнення мети найму.

Об'єктами оренди землі є :

- земельні ділянки, що перебувають у комунальній власності;
- земельні ділянки, що перебувають у власності юридичних осіб;
- надра;
- земельні ділянки, що перебувають у колективній власності;
- земельні ділянки, що перебувають у власності громадян;
- земельні ділянки, що перебувають у власності народу України;
- континентальний шельф;
- грунти;
- земельні ділянки, що перебувають у державній власності.

Орендодавцями земельних ділянок, що перебувають у комунальній власності, є :

- селищні ради в межах повноважень, визначених законом;
- міські ради в межах повноважень, визначених законом;
- сільські ради в межах повноважень, визначених законом;
- громадяни;
- юридичні особи;
- обласні ради в межах повноважень, визначених законом;
- Верховна Рада Автономної Республіки Крим у межах повноважень, визначених законом.

Орендодавцями земельних ділянок, що перебувають у спільній власності територіальних громад, є :

- міські ради в межах повноважень, визначених законом;
- юридичні особи, уповноважені місцевою радою;
- обласні ради в межах повноважень, визначених законом;
- сільські, ради в межах повноважень, визначених законом;
- районні ради в межах повноважень, визначених законом;
- селищні, ради в межах повноважень, визначених законом;
- Верховна Рада Автономної Республіки Крим у межах повноважень, визначених законом.

Орендодавцями земельних ділянок, що перебувають у державній власності, є :

- районні державні адміністрації;
- обласні державні адміністрації;
- Рада Міністрів Автономної Республіки Крим;
- районні ради в межах повноважень, визначених законом;
- обласні ради в межах повноважень, визначених законом;
- Сімферопольська міська державна адміністрація;
- Київська міська рада.

Оберіть правильні законодавчі положення щодо оренди земельної ділянки :

- орендована земельна ділянка може передаватися орендарем у суборенду без зміни цільового призначення за письмовою згодою орендодавця;
- частина орендованої земельної ділянки може передаватися орендарем у суборенду без зміни цільового призначення за письмовою згодою орендодавця;
- якщо протягом одного місяця орендодавець не надішле письмового повідомлення щодо своєї згоди чи заперечення, орендована земельна ділянка може бути передана в суборенду;
- якщо протягом двох місяців орендодавець не надішле письмового повідомлення щодо своєї згоди чи заперечення, орендована земельна ділянка може бути передана в суборенду.
- орендована земельна ділянка може передаватися орендарем у суборенду із зміною цільового призначення, якщо на це є дозвіл місцевої ради;
- орендована земельна ділянка може передаватися орендарем у суборенду без зміни цільового призначення за письмовою згодою орендаря;
- орендована земельна ділянка може передаватися орендарем у суборенду без зміни цільового

призначення, якщо це передбачено договором оренди;

-якщо протягом двох тижнів орендодавець не надішле письмового повідомлення щодо своєї згоди чи заперечення, орендована земельна ділянка може бути передана в суборенду.

-якщо протягом одного місяця орендодавець усно не повідомить про свою згоду чи заперечення, орендована земельна ділянка може бути передана в суборенду.

Оберіть правильні законодавчі положення щодо оренди земельної ділянки :

-умови договору суборенди земельної ділянки не повинні суперечити договору оренди земельної ділянки;

-умови договору суборенди земельної ділянки не повинні обмежуватися умовами договору оренди земельної ділянки;

-строк суборенди може перевищувати строк, визначений договором оренди землі;

-за згодою сторін договір суборенди земельної ділянки посвідчується нотаріально;

-договір суборенди земельної ділянки обов'язково посвідчується нотаріально;

-у разі припинення договору оренди чинність договору суборенди земельної ділянки припиняється;

-договір суборенди земельної ділянки не підлягає державній реєстрації;

-передача в суборенду земельних ділянок, на яких розташовані цілісні майнові комплекси підприємств комунальної власності, забороняється;

-передача в суборенду земельних ділянок забороняється.

Оберіть правильні законодавчі положення щодо оренди земельної ділянки :

-ризик випадкового пошкодження об'єкта оренди несе орендар, якщо інше не передбачено договором оренди землі;

-ризик випадкового знищення об'єкта оренди несе орендодавець, якщо інше не передбачено договором оренди землі;

-у разі прострочення строків передачі об'єкта оренди ризик його випадкового пошкодження у цей період несе орендар;

-у разі прострочення строків передачі об'єкта оренди ризик його випадкового знищення у цей період несе орендодавець;

-у разі прострочення строків передачі об'єкта оренди ризик його випадкового знищення у цей період несе сторона, яка допустила прострочення його передачі;

-земельна ділянка, обтяжена заставою, може бути передана в оренду в разі згоди заставодержателя;

-передача в оренду земельної ділянки є підставою для припинення обмежень та інших прав третіх осіб на цю земельну ділянку;

-об'єкт, який передається в оренду, повинен бути застрахованим на період дії договору оренди землі;

-об'єкт, який передається в оренду, може бути застрахованим на період дії договору оренди землі.

Типова форма договору оренди землі затверджується :

-Держкомземом;

-місцевою радою;

-Кабінетом Міністрів України;

-виконавчим комітетом місцевої ради;

-Президентом України.

Істотними умовами договору оренди землі є :

-умови повернення земельної ділянки орендарю;

-страхування об'єкта оренди;

-об'єкт оренди (місце розташування та розмір земельної ділянки);

-орендна плата;

-умови збереження стану об'єкта оренди;

-строк дії договору суборенди;

-форс-мажор;

- умови і строки передачі земельної ділянки орендарю;
- відповідальність сторін.

Невід'ємною частиною договору оренди землі є :

- умови збереження стану об'єкта оренди;
- акт приймання-передачі об'єкта оренди;
- орендна плата;
- план або схема земельної ділянки, яка передається в оренду;
- акт визначення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);
- акт про повернення об'єкта оренди;
- кадастровий план земельної ділянки з відображенням обмежень (обтяжень) у її використанні;
- акт страхування об'єкта оренди;
- проект відведення земельної ділянки у випадках, передбачених законом.

Невід'ємною частиною договору оренди землі є :

- акт приймання-передачі об'єкта оренди;
- умови збереження стану об'єкта оренди;
- орендна плата;
- план або схема земельної ділянки, яка передається в оренду;
- акт про повернення об'єкта оренди;
- кадастровий план земельної ділянки з відображенням обмежень (обтяжень) у її використанні;
- акт визначення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);
- акт страхування об'єкта оренди;
- проект відведення земельної ділянки у випадках, передбачених законом.

Істотними умовами договору оренди державного та комунального майна є :

- найменування сторін;
- термін, на який укладається договір оренди;
- форс-мажор;
- підписи сторін;
- порядок використання амортизаційних відрахувань;
- умови передання об'єкта в суборенду;
- умова про те, що на відносини сторін поширюється дія Закону України „Про оренду державного та комунального майна”.

В якій формі може справлятися орендна плата за договором оренди землі ?

- натуральній;
- грошовій;
- відробіткової;
- змішаній (поєднання вищезазначених форм);
- всі відповіді правильні.

Орендна плата за земельні ділянки справляється :

- у грошовій формі;
- виключно у натуральній формі;
- виключно у грошовій формі;
- у відробіткової формі;
- виключно у змішаній формі;
- виключно у відробіткової формі;
- у натуральній формі.

Оберіть правильні законодавчі положення щодо зміни орендної плати за договором оренди землі :

- орендна плата за земельні ділянки комунальної власності, які передані в оренду для

сільськогосподарського використання, переглядається один раз на три роки;

- орендар має право вимагати відповідного зменшення орендної плати в разі, якщо орендодавець продав об'єкт оренди без згоди орендаря;
- орендар має право вимагати відповідного зменшення орендної плати в разі, якщо орендодавець продав об'єкт оренди;
- орендна плата за земельні ділянки комунальної власності, які передані в оренду для сільськогосподарського використання, переглядається один раз на два роки;
- орендар має право вимагати відповідного зменшення орендної плати в разі, якщо стан орендованої земельної ділянки погіршився з вини орендаря;
- орендна плата за земельні ділянки, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, переглядається за згодою сторін;
- орендна плата за земельні ділянки державної власності, які передані в оренду для сільськогосподарського використання, переглядається один раз на три роки.

Об'єктами оренди державного чи комунального майна є :

- цілісні майнові комплекси підприємств;
- майно, визначене родовими ознаками, якщо воно має істотну вартість;
- нерухоме майно (будівлі, споруди, приміщення);
- інше окреме індивідуально визначене майно підприємств;
- майно, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації);
- цілісні майнові комплекси державних підприємств, що здійснюють діяльність, передбачену ч. ст. Закону України "Про підприємництво";
- цілісні майнові комплекси казенних підприємств;
- цілісні майнові комплекси структурних підрозділів казенних підприємств, що здійснюють діяльність, передбачену ч. ст. Закону України "Про підприємництво";
- об'єкти державної власності, що мають загальнодержавне значення і не підлягають приватизації відповідно до ч. ст. Закону України "Про приватизацію державного майна".

Об'єктами оренди державного чи комунального майна не можуть бути :

- об'єкти державної власності, що мають загальнодержавне значення і не підлягають приватизації відповідно до ч. ст. Закону України "Про приватизацію державного майна";
- майно, визначене родовими ознаками, якщо воно має істотну вартість;
- нерухоме майно (будівлі, споруди, приміщення);
- майно, що не увійшло до статутних фондів господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації);
- цілісні майнові комплекси державних підприємств, що здійснюють діяльність, передбачену ч. ст. Закону України "Про підприємництво";
- цілісні майнові комплекси казенних підприємств;
- цілісні майнові комплекси структурних підрозділів казенних підприємств, що здійснюють діяльність, передбачену ч. ст. Закону України "Про підприємництво";
- окреме індивідуально визначене майно підприємств;
- цілісні майнові комплекси підприємств.

Орендодавцями державного майна є :

- регіональні відділення Фонду державного майна України;
- комунальні підприємства;
- органи, уповноважені Верховною Радою Автономної Республіки Крим;
- Фонд державного майна України;
- органи, уповноважені органами місцевого самоврядування;
- державні підприємства;
- приватні підприємства з державною часткою у статутному фонді.

Орендодавцями комунального майна є :

- Фонд державного майна України;
- комунальні підприємства;

- Фонд комунального майна України;
- регіональні відділення Фонду державного майна України;
- місцеві державні адміністрації;
- державні підприємства;
- органи, уповноважені органами місцевого самоврядування здійснювати управлінські функції.

Фонд державного майна України, його регіональні відділення можуть виступати орендодавцями щодо наступного майна :

- майна, що не увійшло до статутних капіталів господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), що є державною власністю;
- цілісних майнових комплексів підприємств, що є державною власністю;
- майна, що належить до майнового комплексу Національної академії наук України;
- структурних підрозділів підприємств, що є державною власністю;
- нерухомого майна, що є комунальною власністю;
- цілісних майнових комплексів будь-яких підприємств;
- майна, що належить до майнового комплексу галузевих академій наук.

Органи, уповноважені органами місцевого самоврядування управляти майном, можуть виступати орендодавцями щодо наступного майна :

- майна, що належить до майнового комплексу Національної академії наук України;
- цілісних майнових комплексів підприємств, що є комунальною власністю;
- структурних підрозділів підприємств, що є комунальною власністю;
- нерухомого майна, що є комунальною власністю;
- цілісних майнових комплексів будь-яких підприємств;
- майна, що не увійшло до статутних фондів господарських товариств, створених у процесі приватизації (корпоратизації), що є державною власністю;
- майна, що належить до майнового комплексу галузевих академій наук.

Державні підприємства можуть виступати орендодавцями щодо наступного майна :

- будь-якого нерухомого майна, що є державною власністю;
- будь-якого окремого індивідуально визначеного майна підприємства іншого, крім нерухомого;
- з дозволу Фонду Державного майна України щодо структурних підрозділів підприємств та нерухомого майна, що перевищує площу кв. м.;
- окремого індивідуально визначеного майна підприємства, загальна площа якого становить кв. м.;
- окремого індивідуально визначеного майна підприємства, загальна площа якого становить кв. м.;
- нерухомого майна, загальна площа якого не перевищує кв. м на одне підприємство;
- нерухомого майна, загальна площа якого не перевищує кв. м на одне підприємство;
- структурних підрозділів підприємств, що є державною власністю;
- з дозволу Фонду Державного майна України щодо структурних підрозділів підприємств та нерухомого майна, що перевищує площу кв. м.

Комунальні підприємства можуть виступати орендодавцями щодо наступного майна :

- будь-якого окремого індивідуально визначеного майна підприємства, іншого крім нерухомого;
- окремого індивідуально визначеного майна підприємства, загальна площа якого становить кв. м.;
- окремого індивідуально визначеного майна підприємства, загальна площа якого становить кв. м.;
- нерухомого майна, загальна площа якого не перевищує кв. м на одне підприємство;
- нерухомого майна, загальна площа якого не перевищує кв. м на одне підприємство;
- структурних підрозділів підприємств, що є державною власністю;
- будь-якого нерухомого майна, що є державною власністю;

-з дозволу органів, уповноважених органами місцевого самоврядування управляти майном, щодо структурних підрозділів підприємств та нерухомого майна, що перевищує площу кв. м.;

-з дозволу органів, уповноважених органами місцевого самоврядування управляти майном, щодо структурних підрозділів підприємств та нерухомого майна, що перевищує площу кв. м.

Орендарями комунального майна можуть бути :

- виключно юридичні особи;
- господарські товариства, створені членами трудового колективу підприємства, його структурного підрозділу;
- юридичні особи;
- виключно фізичні особи -підприємці;
- органи державної влади;
- об'єднання громадян, які не набули статусу юридичної особи;
- органи місцевого самоврядування.

За наявності заяв про оренду цілісного майнового комплексу підприємства від двох або більше фізичних чи юридичних осіб орендар визначається :

- на вибір орендодавця;
- залежно від того, хто швидше подав заяву;
- шляхом проведення аукціону;
- на конкурсних засадах;
- в порядку визначеному орендодавцем.

У передачі в оренду об'єктів державного і комунального майна може бути відмовлено, якщо :

- орган Антимонопольного комітету України не дає згоди з підстав, перелічених у законі;
- не було прийнято рішення про приватизацію підготовку цих об'єктів;
- орендодавець прийняв рішення про укладення договору оренди нерухомого майна з благодійною організацією;
- об'єкт не включено до переліку підприємств, що потребують залучення іноземних інвестицій згідно з рішенням Кабінету Міністрів України чи місцевих органів влади;
- трудоий колектив не дає згоду на передачу майна в оренду;
- орган, уповноважений управляти майном, не дає згоди на виділення структурного підрозділу підприємства;
- орендодавець прийняв рішення про укладення договору оренди нерухомого майна з громадською організацією.

Істотними умовами договору оренди державного і комунального майна є :

- об'єкт оренди;
- термін, на який укладається договір суборенди;
- орендна плата з урахуванням її індексації;
- порядок оплати амортизаційних відрахувань;
- відновлення суборендованого майна та умови його повернення;
- забезпечення виконання зобов'язань -неустойка (штраф, пеня), порука, завдаток, гарантія тощо;
- порядок здійснення орендодавцем контролю за станом об'єкта оренди;
- зобов'язки сторін щодо забезпечення пожежної безпеки орендованого майна;
- всі відповіді правильні.

Договір оренди державного і комунального майна вважається укладеним з моменту :

- нотаріального посвідчення договору;
- затвердження Кабінетом Міністрів України;
- реєстрації у Фонді державного майна України;
- передачі об'єкта оренди орендарю;

- державної реєстрації договору;
- підписання тексту договору;
- досягнення згоди щодо усіх істотних умов.

Строк договору оренди державного чи комунального майна :

- становить років;
- становить років;
- становить років;
- становить років;
- визначається за згодою сторін.

Оберіть правильні законодавчі положення щодо оренди державного чи комунального майна :

- строки внесення орендної плати визначаються орендодавцем;
- строки внесення орендної плати визначаються у договорі;
- строки внесення орендної плати визначаються орендарем;
- орендар за користування об'єктом оренди вносить орендну плату незалежно від наслідків господарської діяльності;
- орендар звільняється від внесення орендної плати, якщо він не отримав очікуваного прибутку від використання орендованого майна;
- орендар за користування об'єктом оренди вносить орендну плату залежно від наслідків господарської діяльності;
- річна орендна плата за користування цілісним майновим комплексом підприємства не може перевищувати % вартості орендованого майна;
- річна орендна плата за користування цілісним майновим комплексом підприємства не може перевищувати % вартості орендованого майна;
- річна орендна плата за користування цілісним майновим комплексом підприємства не може перевищувати вартості орендованого майна.

Передача у суборенду цілісних майнових комплексів підприємств, що передані у користування за договором оренди державного чи комунального майна :

- дозволяється зі згоди Фонду державного майна України;
- забороняється;
- дозволяється;
- дозволяється зі згоди Антимонопольного комітету України;
- дозволяється, але не більше як на років.

Якщо інше не встановлено договором оренди, ризик випадкової загибелі чи пошкодження об'єкта оренди державного чи комунального майна несе :

- обидві сторони;
- орендар;
- Фонд державного майна України;
- орендодавець;
- особа, винна у загибелі чи пошкодженні об'єкта оренди.

Договір оренди державного чи комунального майна припиняється в разі :

- банкрутства орендодавця;
- невнесення орендарем орендної плати;
- закінчення строку, на який його було укладено;
- невикористання орендарем орендованого майна;
- приватизації об'єкта оренди орендарем;
- загибелі об'єкта оренди;
- всі відповіді правильні.

Вставте пропущені законодавчі положення в порядку зростання номерів правильних відповідей : „За договором лізингу одна сторона (лізингодавець) передає або зобов'язується

передати другій стороні (лізингоодержувачеві) у _____ майно, що належить лізингодавцю на праві власності і було набуто ним без попередньої домовленості із лізингоодержувачем (_____), або майно, спеціально придбане лізингодавцем у продавця (постачальника) відповідно до встановлених лізингоодержувачем специфікацій та умов (_____), на певний строк і за встановлену плату (_____)”:

- прямий лізинг;
- власність;
- лізингодавець;
- орендодавець;
- непрямий лізинг;
- лізингоодержувач;
- орендар;
- користування;
- лізингові платежі.

Визначення якого поняття наводиться нижче : „Одна сторона (лізингодавець) передає або зобов'язується передати другій стороні (лізингоодержувачеві) у користування майно, що належить лізингодавцю на праві власності і було набуто ним без попередньої домовленості із лізингоодержувачем”:

- оперативний лізинг;
- лізинг;
- прямий лізинг;
- непрямий лізинг;
- фінансовий лізинг.

Визначення якого поняття наводиться нижче: „Одна сторона (лізингодавець) передає або зобов'язується передати другій стороні (лізингоодержувачеві) у користування майно, спеціально придбане лізингодавцем у продавця (постачальника) відповідно до встановлених лізингоодержувачем специфікацій та умов”:

- лізинг;
- прямий лізинг;
- непрямий лізинг;
- фінансовий лізинг;
- оперативний лізинг.

Предметом договору лізингу може бути :

- рiч, визначена iндивiдуальними ознаками;
- пiдприємство як єдиний майновий комплекс;
- будь-яка рiч;
- неспоживна рiч;
- споживна рiч;
- рiч, визначена родовими ознаками;
- рiч, вiднесена законом до основних засобiв.

Не можуть бути предметом договору лізингу :

- транспортні засоби;
- рiч, вiднесена законом до основних фондiв;
- промислове обладнання;
- неспоживна рiч;
- рiч, визначена iндивiдуальними ознаками;
- земельні ділянки;
- iнші природні об'єкти.

Спеціальним законодавчим актом, який визначає загальні правові та економічні засади фінансового лізингу, є :

- Закон України „Про фінансовий лізинг”;

- Цивільний кодекс України;
- Закон України „Про лізинг”;
- Господарський кодекс України;
- постанова КМУ „Про фінансовий лізинг”.

Юридична особа, яка передає право володіння та користування предметом лізингу лізингоодержувачу – це :

- покупець;
- лізинг;
- лізингодавець;
- попередній лізингоодержувач;
- постачальник.

Фізична або юридична особа, яка отримує право володіння та користування предметом лізингу від лізингодавця – це :

- лізинг;
- покупець;
- наступний лізингодавець;
- лізингоодержувач;
- постачальник.

В якій формі повинен бути укладений договір фінансового лізингу :

- підлягає нотаріальному посвідченню;
- в усній формі;
- підлягає державній реєстрації;
- у письмовій формі;
- підлягає нотаріальному посвідченню і державній реєстрації.

Відповідно до закону істотними умовами договору лізингу є :

- страхування предмету лізингу;
- предмет лізингу;
- розмір амортизаційних відрахувань;
- розмір лізингових платежів;
- строк, на який лізингоодержувачу надається право користування предметом лізингу (строк лізингу);
- виконання зобов'язань;
- інші умови, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди;
- порядок здійснення лізингодавцем нагляду за станом предмета лізингу;
- обов'язки сторін щодо забезпечення пожежної безпеки лізингового майна.

Вставте пропущені слова: „Лізингоодержувач має право відмовитися від договору лізингу в односторонньому порядку, письмово повідомивши про це лізингодавця, у разі якщо прострочення передачі предмета лізингу становить більше _____, за умови, що договором лізингу не передбачено іншого строку”:

- днів;
- місяця;
- днів;
- днів;
- року.

Вставте пропущені законодавчі положення в порядку зростання номерів правильних відповідей: „Лізингодавець має право відмовитися від договору лізингу та вимагати _____ від лізингоодержувача у безспірному порядку на підставі _____, якщо лізингоодержувач не сплатив лізинговий платіж частково або у повному обсязі та прострочення сплати становить більше _____”:

- днів;

- відшкодування моральної шкоди;
- відшкодування збитків;
- повернення предмета лізингу ;
- виконавчого напису нотаріуса;
- рішення суду;
- днів.

У разі переходу права власності на предмет лізингу від лізингодавця до іншої особи відповідні права та обов'язки лізингодавця за договором лізингу :

- залишаються у лізингодавця;
- належать спільно новому власнику предмета лізингу та лізингодавцеві;
- переходять до нового власника предмета лізингу;
- переходять до лізингоодержувача;
- припиняються.

За договором лізингу лізингодавець має право :

- вимагати повернення предмета лізингу та виконання грошових зобов'язань за договором сублізингу безпосередньо йому в разі невиконання чи прострочення виконання грошових зобов'язань лізингоодержувачем за договором лізингу;
- інвестувати на придбання предмета лізингу як власні, так і залучені та позичкові кошти;
- здійснювати перевірки дотримання лізингоодержувачем умов користування предметом лізингу та його утримання;
- відшкодовувати лізингоодержувачу витрати на поліпшення предмета лізингу, на його утримання або усунення недоліків у порядку та випадках, передбачених законом та/або договором;
- у передбачені договором строки надати лізингоодержувачу предмет лізингу у стані, що відповідає його призначенню та умовам договору;
- вимагати від лізингоодержувача відшкодування збитків відповідно до закону та договору;
- стягувати з лізингоодержувача прострочену заборгованість у безспірному порядку на підставі виконавчого напису нотаріуса;
- прийняти предмет лізингу в разі дострокового розірвання договору лізингу або в разі закінчення строку користування предметом лізингу;
- попередити лізингоодержувача про відомі йому особливі властивості предмета лізингу, що можуть становити небезпеку для здоров'я лізингоодержувача.

За договором лізингу лізингодавець зобов'язаний :

- відшкодовувати лізингоодержувачу витрати, пов'язані з використанням предмета лізингу;
- попередити третіх осіб про відомі йому особливі недоліки предмета лізингу, що можуть становити небезпеку для здоров'я лізингоодержувача;
- у передбачені договором строки надати лізингоодержувачу предмет лізингу у стані, що відповідає його призначенню та умовам договору;
- інвестувати на придбання предмета лізингу як власні, так і залучені та позичкові кошти;
- своєчасно та у повному обсязі виконувати зобов'язання щодо утримання предмета лізингу;
- вимагати від лізингоодержувача відшкодування збитків відповідно до закону та договору;
- прийняти предмет лізингу в разі дострокового розірвання договору лізингу.

За договором лізингу лізингоодержувач має право :

- забезпечувати можливість здійснення перевірки умов його використання та утримання;
- вимагати розірвання договору лізингу або відмовитися від нього у передбачених законом та договором лізингу випадках;
- прийняти предмет лізингу та користуватися ним відповідно до його призначення та умов договору;
- обирати предмет лізингу та продавця або встановити специфікацію предмета лізингу і доручити вибір третій особі;
- відмовитися від прийняття предмета лізингу, який не відповідає умовам договору;
- вимагати від лізингодавця відшкодування збитків, завданих невиконанням або неналежним

виконанням умов договору лізингу;
-сплачувати лізингові платежі.

За договором лізингу лізингоодержувач зобов'язаний :

- усно повідомляти лізингодавця про всі випадки виявлення несправностей предмета лізингу;
- прийняти предмет лізингу;
- сплачувати лізингові платежі;
- користуватися предметом лізингу відповідно до своїх інтересів;
- підтримувати предмет лізингу у справному стані;
- не надавати лізингодавцеві доступ до предмета лізингу;
- всі відповіді правильні.

Оберіть правильні законодавчі положення щодо договору лізингу :

- лізингоодержувач має право поліпшити річ, яка є предметом договору лізингу, без згоди лізингодавця;
- з моменту передачі предмета лізингу у володіння лізингоодержувачу ризик випадкового знищення предмета лізингу переходить до лізингоодержувача, якщо інше не встановлено договором;
- лізингоодержувач протягом усього часу перебування предмета лізингу в його користуванні повинен підтримувати його у справному стані;
- з моменту передачі предмета лізингу у володіння лізингоодержувачу ризик випадкового знищення предмета лізингу переходить до лізингодавця, якщо інше не встановлено договором;
- лізингодавець протягом усього часу перебування предмета лізингу в його користуванні повинен підтримувати його у справному стані;
- лізингоодержувач не має право поліпшити річ, яка є предметом договору лізингу;
- лізингоодержувач має право поліпшити річ, яка є предметом договору лізингу, лише за згодою лізингодавця.

Суб'єктом лізингу є :

- лізингодавець;
- наймач;
- орендар;
- третья особа;
- наймодавець.

До вимог щодо неналежної якості роботи, виконаної за договором підряду, застосовується позовна давність :

- шість місяців;
- десять років;
- три роки;
- один рік;
- чотирнадцять днів.

При залученні до роботи субпідрядників у договорі підряду відповідальним за результат роботи перед замовником є :

- субпідрядник;
- субпідрядник та генеральний підрядник солідарно;
- субпідрядник та генеральний підрядник пропорційно до завданої шкоди;
- генеральний підрядник;
- сторона, обумовлена у договорі.

Робота за договором підряду виконується :

- завжди з матеріалу підрядника;
- з матеріалу субпідрядника;
- з матеріалу замовника;

- з матеріалу підрядника, якщо інше не встановлено в договорі;
- усі відповіді правильні.

За неналежну якість матеріалу і устаткування відповідає при виконанні роботи за договором підряду :

- субпідрядник;
- замовник;
- підрядник та субпідрядник солідарно;
- підрядник;
- виробник неякісного матеріалу.

При виконанні роботи за договором підряду з матеріалу замовника залишки матеріалу :

- залишаються у підрядника;
- залишаються у підрядника в якості розрахунку за виконану роботу;
- знищуються, якщо інше не передбачено договором;
- повертаються замовнику;
- реалізуються підрядником на правах комісіонера.

Норми витрат матеріалу, що наданий замовником для виконання робіт за договором підряду :

- встановлюються підрядником;
- встановлюються нормативними документами;
- встановлюються замовником;
- встановлюються договором підряду;
- визначаються Кабінетом Міністрів України

Обов'язок вжиття заходів по збереженню майна, наданого замовником для виконання договору підряду, лежить на :

- замовнику;
- субпідряднику, якщо інше не передбачено договором;
- охоронній організації;
- підряднику;
- власнику матеріалів.

Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження матеріалу до настання строку здачі підрядником визначеної у договорі підряду роботи несе :

- підрядник;
- замовник;
- організація, що здійснює охорону об'єкта роботи;
- сторона, що надала матеріали, якщо інше не встановлено у договорі;
- субпідрядник, якщо інше не передбачено у договорі.

Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження матеріалу після настання строку здачі підрядником визначеної у договорі підряду роботи несе :

- підрядник;
- сторона, що надала матеріали, якщо інше не встановлено у договорі;
- замовник;
- власник матеріалів;
- сторона, яка пропустила строк прийняття роботи, якщо інше не встановлено у договорі.

Якщо у договорі підряду не встановлено ціну роботи або способи її визначення, ціна встановлюється :

- на розсуд замовника на основі цін, що звичайно застосовуються за аналогічні роботи;
- на вимогу підрядника з врахуванням цін, що звичайно застосовуються за аналогічні роботи;
- статутними документами підрядника.

-за рішенням суду на основі цін, що звичайно застосовуються за аналогічні роботи;
-жодна відповідь не є правильною.

У разі перевищення твердого кошторису усі пов'язані з цим витрати несе :

- підрядник, якщо інше не передбачено договором;
- замовник, якщо інше не встановлено у договорі;
- замовник, якщо інше не встановлено законом;
- сторона, що надала матеріал для роботи;
- підрядник, якщо інше не встановлено законом.

Підрядник, який своєчасно не попередив замовника про необхідність перевищення приблизного кошторису зобов'язаний :

- виконати договір підяду за свій кошт;
- вимагати розірвання договору підяду;
- відшкодувати замовнику витрати, пов'язані з перевищенням приблизного кошторису;
- виконати договір підяду за ціною встановленою у договорі;
- припинити виконання роботи до подальшого розпорядження замовника.

Якщо предмет договору підяду до задачі його замовнику був знищений випадково або закінчення роботи стало неможливим без вини сторін, підрядник :

- підрядник має право вимагати оплати роботи у повному обсязі;
- має право на фактичне відшкодування витрат;
- має право на оплату частини роботи, що була виконана фактично;
- не має права вимагати оплати за роботу;
- жодна відповідь не є правильною.

В разі невиконання обов'язку замовником по оплаті за виконану роботу, підрядник має право :

- користуватися результатом виконаної роботи до повного розрахунку з замовником;
- передати в оренду результат роботи, з метою покриття витрат на його зберігання;
- знищити результат роботи, як такий, що неоплачений замовником;
- накласти арешт на результат роботи, а також устаткування, залишок невикористаного матеріалу та інше майно замовника, що є у підрядника;
- притримати результат роботи, а також устаткування, залишок невикористаного матеріалу та інше майно замовника, що є у підрядника.

До вимог щодо неналежної якості роботи будівництва будівель та споруд за договором підяду застосовується позовна давність :

- один рік;
- шість місяців;
- п'ять років;
- за домовленістю сторін;
- три роки.

Документ, яким оформляється передання будівельних робіт підрядником та прийняття їх замовником :

- кошторис;
- робочий проект;
- довідка про вартість виконаних робіт;
- акт;
- технічні умови.

Якщо інше не обумовлено договором будівельного підяду, забезпечення будівництва об'єкта проектно-кошторисною документацією, її погодження з уповноваженими державними органами та органами місцевого самоврядування, а також проведення в установленому порядку експертизи цієї документації здійснюється

- підрядником;
- проектувальником;
- обласним, Київським та Севастопольським міським управлінням будівництва та архітектури;
- замовником;
- управлінням капітального будівництва місцевої державної адміністрації.

Власником об'єкта будівництва або результату інших будівельних робіт до їх здачі є :

- підрядник;
- управління капітального будівництва місцевої державної адміністрації;
- територіальна громада, на території якої здійснюється будівництво;
- замовник, якщо інше не передбачено договором;
- підрядник і замовник спільно.

До вимог щодо неналежної якості будівель і споруд, побудованих за договором підяду, застосовується позовна давність :

- шість місяців;
- десять років;
- один рік;
- чотирнадцять днів;
- три роки.

Склад, зміст проектно-кошторисної документації у договорі будівельного підяду визначається :

- органами місцевого самоврядування;
- установчими документами;
- замовником;
- стороною, що надала матеріали;
- сторонами у договорі.

Право внесення змін до проектно-кошторисної документації належить :

- підряднику, за умови, за умови, що додаткові роботи, викликані такими змінами не перевищують % визначеної у кошторисі ціни;
- замовнику, за умови, за умови, що додаткові роботи, викликані такими змінами не перевищують % визначеної у кошторисі ціни;
- головному архітектору проекту;
- замовнику, за умови, що додаткові роботи, викликані такими змінами не перевищують % визначеної у кошторисі ціни;
- виконробу, якщо додаткові роботи викликані такими змінами не перевищують відсотків договірної ціни.

Матеріально-технічне забезпечення будівництва у договорі будівельного підяду покладається на :

- сторін у рівних частках;
- підрядника, якщо інше не встановлено договором;
- замовника;
- власника земельної ділянки, на якій здійснюється будівництво;
- сторону, що надала матеріали для будівництва.

Оплата робіт за договором будівельного підяду :

- проводиться до початку виконання будівельних робіт;
- проводиться замовником по частинам;
- проводиться після спливу гарантійного терміну на об'єкт будівництва, якщо інший порядок розрахунків не встановлений за погодженням сторін;
- після прийняття замовником об'єкта будівництва, якщо інший порядок розрахунків не

встановлений за погодженням сторін;
-не проводиться.

Ризик випадкового знищення або випадкового пошкодження об'єкта будівництва за договором будівельного підряду до його прийняття замовником несе :

- страхова компанія;
- замовник, якщо інше не передбачено у договорі;
- органи місцевого самоврядування;
- підрядник, крім випадків, коли це сталося внаслідок обставин, що залежали від замовника;
- сторона, визначена у законі, крім випадків коли це сталося внаслідок обставин, що залежали від замовника.

За договором підряду замовник зобов'язується :

- виконати роботу на власний ризик;
- організувати умови роботи;
- прийняти виконану роботу;
- оплатити виконану роботу;
- укласти договір з субпідрядником;
- надати матеріал і устаткування, необхідні для виконання роботи;
- надати аванс підряднику.

Ціна роботи у договорі підряду включає :

- відшкодування витрат замовника;
- плату за виконану роботу підрядником;
- витрати на лікування в разі настання нещасного випадку при виконанні робіт підрядником.
- моральну шкоду;
- відшкодування витрат підрядника;
- проценти;
- пеню.

Замовник у договорі будівельного підряду має право відмовитися від прийняття робіт у разі :

- відступу підрядника від проектно-кошторисної документації;
- перевищення витрат по кошторису більше як на % від ціни визначеної у договорі;
- якщо недоліки виявлені в процесі прийняття робіт не можуть бути усунені підрядником, замовником або третьою особою;
- коли потреба завершення будівництва для замовника втратила актуальність;
- виявлення недоліків, які виключають можливість використання об'єкта для вказаної в договорі мети;
- коли потреба завершення будівництва втратила інтерес для замовника;
- коли його майновий стан істотно погіршився.

В разі неповідомлення підрядником замовника у договорі капітального будівництва (будівельного підряду) про необхідність проведення додаткових робіт і збільшення кошторису :

- підрядник позбавляється права вимагати від замовника плату за виконані додаткові роботи;
- підрядник позбавляється права вимагати від замовника відшкодування збитків;
- підрядник вправі вимагати від замовника відшкодування фактичних витрат;
- підрядник позбавляється права вимагати від замовника плату за виконані додаткові роботи, якщо не доведе, що його негайні дії були необхідні в інтересах замовника;
- підрядник позбавляється ліцензії;
- підрядник позбавляється права на відшкодування завданих цим збитків, якщо не доведе, що його негайні дії були необхідні в інтересах замовника;
- договір є нікчемним.

У разі руйнування або пошкодження об'єкта будівництва внаслідок непереборної сили до

спливу встановленого договором будівельного підряду строку здачі об'єкта підрядник :

- має право вимагати відшкодування фактичних витрат, що були понесені при виконанні договору;
- не має права вимагати від замовника оплати витрат, якщо інше не встановлено у договорі;
- має право вимагати оплати повної вартості визначеної у кошторисі ціни договору;
- має право вимагати відшкодування частини витрат, які були понесені при виконанні договору;
- не має права вимагати від замовника плати за роботу, якщо інше не встановлено у договорі;
- має право вимагати від замовника плати за роботу, якщо інше не встановлено в договорі;
- зобов'язаний відшкодувати замовникові завдані цим збитки.

Договір підряду може укладатися :

- для набуття майнових прав;
- для надання послуг юридичного характеру;
- на розробку проектно-кошторисної документації;
- на управління майном;
- на обробку речі;
- на передачу майна в тимчасове користування;
- на виконання робіт із реконструкції (технічного переоснащення) підприємства;
- на виконання поточного ремонту будівлі;
- на надання послуг фактичного характеру.

Якщо робота виконана підрядником з відступами від умов договору підряду, які погіршили роботу, замовник має право за своїм вибором:

- вимагати зменшення ціни роботи удвічі;
- вимагати заміни виконавця роботи;
- вимагати повторного виконання роботи;
- відмовитись від договору;
- скасувати надане підряднику замовлення;
- вимагати пропорційного зменшення ціни роботи;
- вимагати відшкодування своїх витрат на усунення недоліків, якщо право замовника усувати їх встановлено договором;
- вимагати відшкодування вартості об'єкта;
- вимагати безоплатного усунення недоліків в роботі в розумний строк.

Договір підряду може укладатися на :

- виконання пусконаладжувальних робіт;
- перевезення багажу;
- зберігання речі;
- створення літературного твору;
- переробку речі;
- проведення науково-дослідних робіт;
- обробку речі;
- ремонт речі;
- постачання електричною енергією.

Підрядник зобов'язаний своєчасно попередити замовника про:

- збитки, які поніс підрядник в ході виконання договору;
- наявність інших обставин, що не залежать від підрядника, які загрожують якості або придатності результату роботи;
- умови договору субпідряду;
- особу субпідрядника;
- матеріали, що використовуються в роботі;
- те, що додержання вказівок замовника загрожують якості або придатності результату роботи;
- недоброякісність або непридатність матеріалу, наданого підрядником;

- недоброякісність або непридатність матеріалу, одержаного від замовника;
- те, що якість результату роботи буде нижчою, ніж це передбачено договором.

Якщо під час виконання роботи за договором підряду стане очевидним, що вона не буде виконана належним чином, замовник має право :

- призначити підрядникові строк для усунення недоліків;
- призначити підрядникові субпідрядника для усунення недоліків;
- в разі невиконання підрядником вимоги про усуненню недоліків у визначений замовником строк доручити виправлення роботи іншій особі за рахунок підрядника;
- в разі невиконання підрядником вимоги про усуненню недоліків у визначений замовником строк розірвати договір;
- самостійно завершити розпочату підрядником роботу;
- в разі невиконання підрядником вимоги про усуненню недоліків у визначений замовником строк відмовитися від договору;
- в разі невиконання підрядником вимоги про усуненню недоліків у визначений замовником строк накласти на нього штраф у розмірі відсотків вартості роботи;
- в разі невиконання підрядником вимоги про усуненню недоліків у визначений замовником строк вимагати відшкодування збитків;
- призначити підрядникові строк для повторного виконання роботи.

Перебіг гарантійного строку починається з моменту:

- коли робота виконана підрядником;
- коли робота повинна була бути прийнята замовником;
- складання комерційного акту;
- видачі замовникові гарантійного свідоцтва (сертифіката);
- виявлення замовником недоліків у виконаній роботі;
- коли робота прийнята замовником;
- визначеного у договорі підряду;
- укладення договору підряду;
- затвердження замовником кошторису.

За договором будівельного підряду підрядник зобов'язується :

- збудувати і здати у встановлений строк об'єкт;
- виконати проектні та пошукові роботи;
- виконати будівельні роботи відповідно до проектно-кошторисної документації;
- оплатити виконані роботи;
- забезпечити державну реєстрацію права власності на збудований об'єкт;
- здійснювати авторський і технічний нагляд;
- здійснювати матеріально-технічне забезпечення будівництва, якщо інше не встановлено договором;
- надати будівельний майданчик (фронт робіт);
- забезпечити будівництво проектно-кошторисною документацією, якщо договором цей обов'язок не покладено на замовника.

За договором будівельного підряду замовник зобов'язується :

- передати вихідні дані для проектування, якщо договором цей обов'язок не покладено на підрядника;
- забезпечити підрядника будівельними матеріалами;
- передати затверджену проектно-кошторисну документацію, якщо договором цей обов'язок не покладено на підрядника;
- прийняти виконану роботу;
- забезпечити підрядника засобами виробництва;
- надати підрядникові будівельний майданчик;
- оплатити виконану роботу;
- укласти договір субпідряду;

-перевіряти хід і якість робіт, не втручаючись при цьому в оперативно-господарську діяльність підрядника.

Договір будівельного підряду може укладатися на :

- проведення пошукових робіт;
- проведення дослідно-конструкторських та технологічних робіт;
- проведення нового будівництва;
- проведення капітального ремонту будівлі;
- проведення проектних робіт;
- проведення технічного переоснащення споруд;
- проведення поточного ремонту будівлі;
- виконання монтажних робіт;
- виконання пусконаладжувальних робіт.

За невиконання або неналежне виконання обов'язків за договором будівельного підряду підрядник :

- сплачує неустойку, встановлену договором або законом;
- відшкодовує збитки в частині, не покритій неустойкою;
- не несе відповідальності, якщо доведе, що порушення договору сталися не з його вини;
- не несе відповідальності, якщо доведе, що порушення договору сталися внаслідок непереборної сили або умислу чи грубої необережності замовника;
- відповідальності не несе;
- відшкодовує лише реальні збитки;
- відшкодовує збитки в повному обсязі;
- несе відповідальність незалежно від вини;
- несе відповідальність, якщо замовник доведе, що це сталося з вини підрядника.

За невиконання або неналежне виконання обов'язків за договором будівельного підряду замовник :

- відповідальності не несе;
- відшкодовує збитки в повному обсязі;
- не несе відповідальності, якщо доведе, що порушення договору сталися не з його вини;
- несе відповідальність незалежно від вини;
- не несе відповідальності, якщо доведе, що порушення договору сталися внаслідок непереборної сили або умислу чи грубої необережності підрядника;
- несе відповідальність на умовах визначених проектно-кошторисною документацією;
- сплачує неустойку, встановлену договором або законом;
- відшкодовує збитки в частині, не покритій неустойкою;
- несе відповідальність, якщо підрядник доведе, що це сталося з вини замовника.

Перевезення вантажу яке здійснюється кількома видами транспорту за єдиним транспортним документом має назву:

- перевезення у прямому сполученні
- каботажне перевезення
- транзитне перевезення
- транспортне експедирування
- перевезення у прямому змішаному сполученні

Договір страхування визнається судом недійсним, якщо:

- закінчився строк дії договору
- сторони не досягли згоди щодо усіх його істотних умов
- його укладено після настання страхового випадку
- страхувальник прострочив внесення страхового платежу більш, ніж на робочих днях
- страхувальник помер або оголошений судом померлим

Страховий ризик – це :

- певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має неминуче настати
- певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання
- ризик, пов'язаний з настанням певних негативних майнових наслідків
- подія, передбачена договором страхування або законодавством, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити виплату страхової суми страхувальнику
- ризик невиплати страховиком страхової виплати (страхового відшкодування)

Страховий випадок – це :

- випадок, що стався в процесі виконання договору страхування
- певна подія, на випадок якої проводиться страхування і яка має ознаки ймовірності та випадковості настання
- подія, з настанням якої виникає право на відшкодування шкоди
- подія, передбачена договором страхування або законодавством, яка відбулася і з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити страхову виплату
- певна подія, з настанням якої виникає право на отримання винагороди за договором страхування

Відповідно до ЗУ «Про цінні папери та фондовий ринок», брокерська діяльність на ринку цінних паперів – це :

- здійснення будь-яких цивільно-правових правочинів з цінними паперами на фондовій біржі
- розміщення (підписка, продаж) цінних паперів торговцем цінними паперами за дорученням, від імені та за рахунок емітента
- укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів щодо цінних паперів від свого імені та за свій рахунок з метою перепродажу, крім випадків, передбачених законом
- укладення торговцем цивільно-правових договорів (зокрема договорів комісії, доручення) щодо цінних паперів від свого імені (від імені іншої особи), за дорученням і за рахунок іншої особи
- професійна діяльність учасника фондового ринку – компанії з управління активами, що провадиться нею за винагороду від свого імені або на підставі відповідного договору про управління активами інституційних інвесторів

Вкажіть назви сторін договору зберігання:

- зберігач і власник речі
- зберігач і поклажодавець
- зберігальник і поклажодавець
- наймач і поклажодавець
- охоронець і поклажодавець

Вкажіть організаційно-правові форми, в яких може бути створена юридична особа - страховик:

- акціонерне товариство
- товариство з обмеженою відповідальністю
- страхова компанія
- страховий кооператив
- асоціація страховиків
- товариство з додатковою відповідальністю
- приватне підприємство

Вкажіть організаційно-правові форми, в яких може бути створена юридична особа - страховик:

- товариство з обмеженою відповідальністю
- повне товариство
- страхове бюро
- командитне товариство

- страхове товариство
- страхова установа
- страховий агент

Що може бути предметом безпосередньої діяльності страховика?:

- лізинг
- фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням
- консигнаційна діяльність
- перестраховання
- підстрахування
- відкриття і ведення рахунків фізичних та юридичних осіб
- торгово-посередницька діяльність

Що може бути предметом безпосередньої діяльності страховика?:

- субстрахування
- лістинг
- капітальне будівництво
- страхування
- перестраховання
- форфейтинг
- франчайзинг

Назвіть складські документи, які видає товарний склад на підтвердження прийняття товару:

- складська квитанція
- складський сертифікат
- складська накладна
- просте складське свідоцтво
- складне складське свідоцтво
- подвійне складське свідоцтво
- потрійне складське свідоцтво

З яких частин складається подвійне складське свідоцтво?:

- заставна
- варант (заставне свідоцтво)
- заставна облігація
- складське свідоцтво
- складський опціон
- іпотечне свідоцтво
- складська квитанція

Вкажіть відповіді, у яких правильно вказані можливі визначення складських свідоцтв:

- правовстановлюючий документ про право власності на товарний склад
- товаророзпорядчий складський документ на пред'явника, що посвідчує право власності на товар, який зберігається на сертифікованому складі
- іменний товаророзпорядчий складський документ, що посвідчує право його держателя зберігати товар на сертифікованому складі
- іменний товаророзпорядчий складський документ, що посвідчує право власності на товар, який зберігається на сертифікованому складі
- документ, що підтверджує відносини позики між товарним складом та особою, яка вправі отримувати товар з цього складу
- технічний паспорт товарного складу
- іпотечний цінний папір, який засвідчує право застави на товар, що зберігається на товарному складі

У яких відповідях зазначені правильні положення щодо подвійного складського свідоцтва?:

-таке свідоцтво складається з двох частин – складського свідоцтва та заставного свідоцтва (заставної)

-володілець обох частин подвійного складського свідоцтва має право розпоряджатися товаром, що зберігається на сертифікованому складі

-таке свідоцтво є іменним

-таке свідоцтво виписується на пред'явника.

-частини подвійного складського свідоцтва можуть передаватися тільки разом в порядку відступлення права вимоги (цесії)

-частини подвійного складського свідоцтва можуть передаватися разом або окремо за передавальними написами

-таке свідоцтво не може бути передане покладавцем іншій особі

У яких відповідях зазначені правильні положення щодо подвійного складського свідоцтва?:

-таке свідоцтво складається зі складського свідоцтва та заставного свідоцтва (варанта)

-таке свідоцтво складається з двох частин – складського свідоцтва та заставного свідоцтва (індосаменту)

-таке свідоцтво виписується на пред'явника

-володілець заставної частини подвійного складського свідоцтва (заставного свідоцтва) має лише право застави на товар

-таке свідоцтво може бути видане будь-яким товарним складом

-таке свідоцтво може бути видане лише сертифікованим складом, який отримав сертифікат про відповідність надання послуг зі зберігання

-таке свідоцтво може бути видане лише професійним зберігачем, який отримав ліцензію на здійснення діяльності зі зберігання товарів на складах загального користування

У разі одночасного надходження до банку кількох розрахункових документів банк у першу чергу списує кошти на підставі рішення суду

-для погашення платежів до бюджету;

-про оплату праці працівникам;

-про стягнення аліментів;

-про виплату вихідної допомоги;

-про виплату за авторським договором

Максимальним розміром пені, яка сплачується в разі невиконання грошового зобов'язання за договором між суб'єктами господарювання, є :

-подвійна облікова ставка НБУ, якщо більший розмір не визначений договором;

-подвійна облікова ставка НБУ;

-розмір визначений договором;

-розмір визначений внутрішніми банківськими правилами;

-облікова ставка НБУ

У разі одночасного надходження до банку кількох розрахункових документів, на підставі яких здійснюється списання грошових коштів, банк у четверту чергу списує кошти з рахунку клієнта

-на підставі рішення суду про відшкодування шкоди, завданої каліцтвом;

-на підставі рішення суду щодо виплати за авторським договором;

-на підставі рішення суду щодо виплати вихідної допомоги;

-за розрахунковими документами, що передбачають платежі до бюджету;

-на підставі рішення суду про стягнення аліментів

Дата валютування, зазначена в платіжному дорученні, не може бути пізніше ... після складання платіжного доручення

-одного місяця;

- календарних днів;

- календарних днів;

- календарних днів;
- трьох місяців

Банк платника приймає платіжне доручення до виконання протягом ... з дати його виписки

- робочих днів;
- двох місяців;
- трьох місяців;
- календарних днів;
- календарних днів

Строк дії чекової книжки становить

- один місяць;
- квартал;
- один рік;
- три місяці;
- три роки

Чек пред'являється до оплати в банк чекодержателя протягом

- календарних днів;
- робочих днів;
- календарних днів;
- календарних днів;
- робочих днів

Сторони договору факторингу називаються

- позикодавець і позичальник;
- банк і вкладник;
- фактор і клієнт;
- фактородавець і фактороодержувач;
- фактор і боржник

Члени кредитної спілки несуть відповідальність за зобов'язаннями кредитної спілки

- всім своїм майном;
- субсидіарну, всім своїм майном;
- у межах пайових внесків;
- у розмірі, кратному їх вступному внеску;
- лише, якщо вони брали кредит

Боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити ..., а також ...

- суму боргу зі сплатою пені, визначеної кредитором;
- суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції;
- проценти річні у розмірі облікової ставки НБУ від простроченої суми;
- подвійну облікову ставку НБУ від простроченої суми;
- подвійну суму простроченого боргу;
- суму боргу, помножену на подвійну облікову ставку НБУ;
- три проценти річних від простроченої суми

Видами акредитивів є

- комерційний;
- покритий;
- нульовий;
- іпотечний;
- відкличний;
- частковий;
- неповний

Підставами списання грошових коштів з рахунку клієнта можуть бути

- заява будь-кого з членів сім'ї клієнта;
- розпорядження клієнта;
- постанова прокурора;
- постанова слідчого;
- постанова НБУ;
- рішення суду;
- постанова банку;
- договір між банком і клієнтом;
- наказ міністерства

За договором комерційної концесії одна сторона (правоволоділець) зобов'язується надати другій стороні (користувачеві) за плату право користування відповідно до її вимог комплексом належних цій стороні прав з метою:

- отримання послуг;
- виготовлення певного виду товару;
- досягнення соціального ефекту;
- використання об'єктів права інтелектуальної власності;
- вчинення певних дій;
- надання послуг;
- продажу певного виду товару;
- збільшення прибутку;
- купівлі певного товару.

Вставте пропущене у наведеному положенні Цивільного кодексу України: «За договором про спільну діяльність сторони (учасники) зобов'язуються ...»:

- управляти певним майном;
- передати певне майно (товар);
- спільно діяти;
- на основі об'єднання вкладів;
- без створення юридичної особи;
- зі створенням юридичної особи;
- для досягнення певної мети, що не суперечить законові;
- виплатити певну грошову суму;
- з метою одержання прибутку.

Вставте пропущене у наведеному положенні Цивільного кодексу України: “За договором простого товариства сторони (учасники) беруть зобов'язання ... та ...”:

- спільно діяти;
- з метою одержання прибутку;
- об'єднати свої вклади;
- заснувати просте товариство;
- об'єднати свої вклади, якщо інше не передбачено договором;
- об'єднати свої зусилля;
- здійснювати підприємницьку діяльність;
- з метою одержання прибутку або досягнення іншої мети;
- за винагороду.